

GÖYÇƏLİ AŞIQ NƏCƏF

GÖYÇƏLİ

AŞIQ NƏCƏF

QOŞULAR

GÖYÇƏLİ
AŞIQ NƏCƏF

Toplayıb tərtib edəni
İSLAM ƏLƏSGƏR

REDAKTORU: HÜSEYN İSMAYILOV

GÖYÇƏLİ AŞIQ NƏCƏF. Bakı, "Səda" nəşriyyatı, 2000.
səh. 202.

Aşiq Ələsgər ocağının yetirməsi olan Aşiq Nəcəfin şe'rləri hələ 30-cu illərdən müxtəlif mətbuat səhifələrinə yol tapmışdır. Onun əsərləri ilk dəfədir ki, oxuculara kitab halında təqdim edilir. Aşığın anadan olmasının 100 illiyi münasibətilə çap olunan bu kitabda şe'rlər forma xüsusiyyətlərinə görə qruplaşdırılmış və latın qrafikalı əlifba sırası ilə divan şəkində düzülmüşdür.

ISBN-586874-138-2

© "Сәда" нәшријјаты, 2000

KİTABIN İÇİNDƏKİLƏR

Aşiq Nəcəf11

QOŞMALAR

Ağlama.....	13
Ağlama.....	13
Ağlaram.....	14
Ağrı dağı.....	14
Axtarıram.....	14
Axşam çağı.....	15
A qardaş.....	15
Aldı, getdi.....	16
Apardı.....	16
Arvadın əlindən.....	17
Aşiq olmuşam.....	17
A bimürvət, mə'lul durma, sən allah.....	18
Ay həkim.....	18
Ay qaraqaş, öyil öpüm qaşından.....	19
Ayə, bir mənəm.....	19
Ay qələm, dərdimi.....	20
Ayrılmır.....	20
Ayrısıyam.....	20
Bacı.....	21
Bağışla məni.....	21
Bağlıyam.....	22
Baxtımdan.....	23
Barı.....	23
Bazarında.....	24
Beləsinə.....	24
Bənövşə.....	24
Bəsdimi.....	25
Bəs, hanı.....	26
Bəzənibdi.....	26
Biləsən.....	26
Bir də gül.....	27
Bir gün.....	28
Bir yanımda.....	28
Bizim dağların.....	29
Bizim kişi.....	30
Bu dağı mənə.....	30
Bu dünya.....	31
Çağdı.....	31
Çağında.....	32
Çatmadım.....	32

Dağ mündədi.....	32
Dağıtsın.....	33
Dağlar.....	34
Dağların.....	34
Danışdın.....	34
Deyərlər.....	35
Deyiləm.....	35
Deyilsən.....	36
Deyim.....	36
Deyim mən.....	37
Deyir.....	38
Dəlləyin.....	38
Dərdimi.....	39
Dəyməmiş.....	39
Dolaşdım.....	40
Dolaşmışam.....	40
Doyunca.....	41
Dönübdü.....	41
Dünyada.....	42
Dünyanın.....	42
Düşdüm.....	43
Düşərmi.....	43
Düşmüşəm.....	43
Düşmüşəm.....	44
Düşmüşəm.....	44
Elədi.....	45
Eləyibdi.....	45
Eylər.....	46
Eylərəm.....	46
Eyləyibsən.....	47
Əmi.....	47
Əmim oğlu.....	48
Əmim oğlu.....	48
Əmoğlu.....	49
Əzizim.....	49
Fəridə.....	50
Filankəs.....	50
Filankəs.....	51
Gedibdi.....	51
Gedirəm.....	52
Gedərsən.....	52
Getdi.....	53
Getdi.....	54
Gəl.....	54
Gəldi, getdi.....	55

Gələndə məclisə bir mələkzadə.....	55
Gəlibdi.....	56
Gəlibdi.....	56
Gəlmədi.....	56
Gəlmişəm.....	57
Görəkdi.....	57
Gəzir.....	58
Gəzmə.....	58
Görəndə.....	59
Görünür.....	59
Görünür.....	60
Gözlə qız.....	60
Gözlərim.....	61
Gözləyər.....	61
Gözünən.....	62
Gülcəmal.....	62
Gülə-gülə.....	62
Göyüş.....	63
Hərcağıyla həmrəh oldum dünyada.....	63
İnciməynən.....	64
İndən belə.....	64
İntizarı.....	65
İtirməz.....	65
Kağız.....	66
Kağız.....	66
Kənarında.....	67
Kimdi.....	67
Kimi.....	67
Küllü-kainatı dolandıran var.....	68
Qadasın aldığım.....	68
Qalmadı.....	69
Qalmadı.....	69
Qalmayıb.....	70
Qarabağlı.....	70
Qardaş.....	71
Qardaşım.....	71
Qayıtdı.....	72
Qəriliblik.....	73
Qınar səni.....	73
Qız.....	74
Qızım, sana bu nəsihəti deyirəm.....	74
Qızlar.....	75
Qızların.....	75
Qocaldım.....	76
Qoymadı.....	76

Qoyub fələk.....	77
Qurbanı.....	77
Qurtarasan.....	78
Lazımdı.....	78
Lə'nət.....	79
Mehralı.....	80
Mehralı.....	80
Mənəm.....	80
Mənəm.....	81
Məni.....	81
Məni.....	82
Məni.....	82
Məni.....	83
Məni.....	83
Məni.....	84
Mən gedim.....	84
Mənim tək.....	85
Mənim olsun.....	85
Mənim üçün.....	86
Mənim üçün.....	86
Mənim üçün.....	87
Məşəqqət, soyuqdan, qar havasından.....	87
Misaldı.....	88
Münəvvər.....	88
Mürği-ruhum getməz səndən irəğa.....	89
Nədəndi.....	90
Nədən küsübsən.....	90
Nə mə'nası var.....	91
Nə pis olarmış.....	91
Niyə gəlmədi.....	92
Oğul.....	92
Ola bilməz.....	93
Olandadı.....	93
Olan mənəm.....	94
Olan vaxtı.....	94
Olarmı.....	95
Olar onda.....	95
Oldu, getdi.....	96
Olmasın.....	96
Olmayan.....	97
Olmaz.....	97
Olmaz.....	97
Olmuşam mən.....	97
Olsun.....	98
Olsun.....	99

Olsun.....	99
Olsun.....	99
Olsun sizə.....	100
Olu.....	100
Pəri.....	101
Salamat qal.....	101
Salıbdı.....	102
Sallana-sallana çıxdı xanadan.....	102
Sallana-sallana çıxdı xanadan.....	103
Sevdiyim.....	103
Sevdiyim.....	103
Sevdiyim.....	104
Sevdiyim.....	105
Sən allah, sevgilim, gəl, görüm səni.....	105
Sən məni.....	105
Sən də deyirsən.....	106
Sən olmadınmı.....	107
Sənsən.....	107
Sənsiz.....	107
Səmayə.....	108
Sumaya.....	108
Şagird gərək el içində ad ala.....	109
Şorcada.....	109
Tapılmaz.....	110
Tapılmır.....	111
Tapşırım səni.....	111
Toxunma.....	112
Ucundan.....	112
Var.....	113
Var.....	113
Var.....	114
Var.....	114
Var.....	115
Var.....	115
Və'dəsində.....	116
Və'dəsində.....	117
Yadıma düşdü.....	117
Yaxşıdı.....	118
Yanınca.....	119
Yarası var.....	119
Yaraşır.....	120
Yaraşmaz.....	120
Yatıb.....	121
Yavaş-yavaş.....	122
Yavaş-yavaş.....	123

Yazıram.....	123
Yetir.....	123
Yetirdim.....	124
Yetirrəm.....	125
Yetirsin.....	125
Yetirsin.....	125
Yetişdim.....	126
Yetmədi.....	126
Yoxumuş.....	127
Yol kənarında.....	127
Yolunda.....	128
Zülfün.....	128
Müstəzad qoşma.....	129

TƏCNİSLƏR

A qala, qala.....	130
A qara baxtım.....	130
Ala çal deyər.....	131
Al ala gördm.....	131
Al ala gözlüm.....	131
Aya, ağa, dərdim.....	132
Ay ağa, gəl, gəl.....	132
A yağı, fələk.....	133
A yarım mənı.....	133
Aya, qındadı.....	134
Ay arasında.....	134
Ayazı qaldı.....	135
Ayə bir mənəm.....	135
Ayə, kimindi.....	135
Ay əmimindi.....	136
Ayılə qaldı.....	137
Ay indi sənəm.....	137
Ay üzüm bari.....	138
Bir incə sinə.....	138
Bir kağız.....	138
Bu dağı mənə.....	139
Bu dağı mənəm.....	139
Dal-dala sinsin.....	140
Dara, sən dara.....	140
Göz dərdə mənı.....	141
Qalandımı, gör.....	141
Nəqalar indi.....	142
Nə yazım indi.....	142
Sən a dal.....	142
Sinə sarıdı.....	143

Sinəsinə bax.....	143
Tərsə dağı var.....	144
Üzü ağam indi.....	144
Yad elə.....	145
Yaxşı da güldü.....	145
Yaranan mənəm.....	146

GƏRAYLILAR

Baxtım.....	147
Bilmirəm.....	147
Bir gün.....	148
Boylana-boylana.....	148
Bu dünyada, bu dünyada.....	149
Dağlar.....	149
Dağlar.....	150
Demədimmı.....	151
Dolanır.....	151
Dönüb.....	152
Dönüb.....	152
Düşdü.....	153
Düşdü.....	153
Düşərsən.....	153
Düşmüşəm.....	154
Eylədi.....	154
Əlindən.....	155
Gülə-gülə.....	156
Kimi.....	156
Könlüm.....	157
Kubra.....	157
Mən.....	158
Mən də.....	158
Mənim.....	159
Mənnən.....	159
Oldu.....	160
Olmasa.....	160
Sallanıb, naz ilə gələn.....	161
Səni.....	161
Təllərin.....	162
Üstünə.....	162
Yalvara-yalvara.....	163
Yar gəlmir.....	163
Yoxdu.....	163

DİVANILƏR

Bax.....	164
Çöp.....	164
Danışaq.....	165
Durur.....	166
Əli.....	167
Gəl.....	168
Gəl.....	169
Gəlmədi.....	169
Qırmızı.....	170
Layıq deyil.....	171
Ola.....	172
Olmasa.....	173
Pərvərdigar.....	173
Verir.....	174

MÜXƏMMƏSLƏR

Çıxdı yenə.....	176
Dolanır.....	176
Dünyadı bu.....	177
Gəlinə.....	178
Görmüşəm.....	179
Gəzələ.....	180
Gözüne.....	181
Qarıya.....	182
Qırmızı.....	183
Sumaya.....	184

DEYİŞMƏLƏR

Qızla deyişmə.....	186
Sumaya ilə deyişmə.....	189
Xalidə ilə deyişmə.....	192
Molla Muradla deyişmə.....	194
Aşıq Taliblə deyişmə.....	195
Kişi ilə arvadın deyişməsi.....	198

QƏZƏLLƏR

Dedim, ey dost, mənə sən dərde düçar eyləmişən.....	200
Qoy, baxım diqqət ilə, getmə kənar, gözlərinə.....	200

AŞIQ NƏCƏF

Göycə mahalında yetişən aşıqlar içərisində Aşıq Nəcəf hörmətlə yad edilən sənətkarlardandır. O, 1900-cü ildə Ağkilsə kəndində anadan olmuşdur. Aşıq Nəcəf məşhur Aşıq Ələsgərin qardaşı Xəlilin oğludur.

Nəcəf 7-8 yaşına çatanda atası onu kəndlərində olan mollaxanaya qoydu. Burada yazı-pozu öyrənən Nəcəf saza böyük maraq göstərirdi. Aşıq Ələsgərlə Xəlilin evi divar-divara söykəkli idi. O, əmisinin evində tez-tez keçirilən saz-söz məclislərinin daimi iştirakçısı idi. Gələcəkdə görkəmli bir aşıq kimi şöhrət qazanan bu uşaq belə bir ədəbi mühitdə püxtələşirdi.

Nəcəf on yeddi yaşına çatanda, atası vəfat elədi, ailənin bütün qayğıları onun üzərinə düşdü. Çar hakimiyyəti yığılından sonra erməni-müsəlman ixtilafı baş verdi. Ermənilər öz həvadarlarının köməyi ilə Göycədə yaşayan türkləri qovdular, ələ keçənləri amansızlıqla qətlə yetirdilər. Nəcəf iki bacı, ana və qardaşını əmisi Şair Məhəmmədin himayəsində Kəlbəcərə köçürdü, 1921-ci ilə qədər orada yaşadılar.

Ermənistanda Sovet Hakimiyyəti qurulandan sonra, bütün göyçəlilər kimi, Nəcəf də ailəni doğma yurda qaytardı və təsərrüfatla məşğul olmağa başladı. Bir müddətdən sonra o, aşıq olmaq həvəsinə düşdü. Xüsusi bir ustada qulluq etməsə də, Ələsgər ocağının sazlı-sözlü bir aləmində ərsəyə gələn Nəcəf bu sənətə yiyələndi və xalq arasında bir aşıq kişi tanındı.

1925-ci ildən aşıqlığa başlayan Nəcəf yaz və yay aylarında əkin-biçinlə məşğul olur, məhsul toplanışından sonra Göycədə, Gəncəətrafı rayonlarda, Qarabağda və Azərbaycanın digər ərazilərində sazı-sözü ilə şənlik məclislərini zینətləndirirdi.

1941-1945-ci il müharibəsi başlananda, Nəcəfi də ordu sularına apardılar. Bir qədər keçəndən sonra xəstələndi, 1942-ci ildə onu evə buraxdılar. Əhvalı yaxşılaşandan sonra, Nəcəfi öz kəndlərindəki kolxozə sədr seçdilər. O, 1945-ci ilə qədər bu vəzifədə işlədi. Müharibə qurtarandan sonra, Nəcəf yenə də sazını götürüb, ömrünün sonuna qədər xalqa ləyaqət-

lə xidmət elədi.

Aşıq Nəcəf zəngin biliyi, təvazökarlığı, aşıqlıq ədəb-ərkanını gözləməsi və nümunəvi axlaqı ilə onu tanıyanların hamısının hörmətini qazanmışdı.

Aşıq Nəcəf 1968-ci ildə, 68 yaşında dünyadan köçdü. Onu Ağkilsə kəndinin cənub-şərqindəki qəbristanlıqda torpağa tapşırdılar.

Saz götürdüğü zamandan şe'r yazmağa başlayan Aşıq Nəcəfin yaradıcılığı çox zəngindir. Biz onun əsərlərini hələ 1950-ci illərdən toplamağa təşəbbüs göstərmişik. Aşığın şe'rlərinin yazıya alınmasında bacısı oğlu Aşıq Haqverdinin və qardaşı oğlu İlhamın da mühüm xidməti olmuşdur.

Aşıq Nəcəfin əsərləri mövzusunə görə müxtəlif olduğu kimi, formaca da rəngarəngdir. O, aşıq şe'rinin bütün şəkillərindən istifadə eləmişdir. Aşığın qəzəlləri də vardır.

Aşıq Nəcəfin şe'rləri 1930-cu illərdən müxtəlif mətbuat səhifələrində dərc edilməyə başlanmışdır.. Onun əsərlərinin böyük bir qismi bu sətirlərin müəllifinin toplayıb tərtib etdiyi Ələsgər ocağı ("Yazıcı", 1991) və "Sazlı-sözlü Göyçə" (Azər-nəşr, 1999)" adlı kitablarda özünə yer tapmışdır.

Aşıq Nəcəfin 420-yə qədər şe'ri mə'lumdur. Aşığın anadan olmasının 100 illiyi münasibətilə hazırladığımız bu kitaba onun 5000 misradan artıq olan 350 şe'ri daxil edilmişdir.

İSLAM ƏLƏSGƏR

QOŞMALAR

AĞLAMA

Asanlıqla müşgül işlər düzələr,
Ala gözlü nazlı yarım, ağlama!
Xəstələr sağalar, gedənlər gələr,
Canda qalmaz dərd-azarım, ağlama!

Axır, yaman günün ömrü az olar,
Açılar könüllər, sərəfraz olar,
Dolanar zimistan, güllü yaz olar,
Qabaqdadı novbaharım, ağlama!

Ağlayanda, din-imanım alırsan,
Tökürsən, bədəndən qanım alırsan,
Nəcəfəm, cəsəddən canım alırsan,
Tuti dilli işvəkarım, ağlama!

AĞLAMA

Başına döndüyüm, alagöz xanım,
Döndərib bağrımı qana, ağlama!
Ağlayırsan, qalmır dinim, imanım,
Yetirirsən məni cana, ağlama!

Bu dünya fanidi, yoxdu vəfası,
Ona gələnlərin qalıbdı hansı!?
Görürəm, könlünün var təmənnası,
Sən çıraqsan, mən pərvana, ağlama!

Bu xəstə Nəcəfdən soruşsan əgər,
Sözün doğrusunu aşkar deyər.
Yemişin yaxşısını çaqqallar yeyər,
Belə gəlib bu zamana, ağlama!

AĞLARAM

Ay ağalar, bir dilbərin əlindən
Ah eləyib, leyli-nəhar ağlaram.
Şirin ağzım bu rüzgərin əlindən
Necə olub görün, zəhər, ağlaram.

Bircə şad oluram fani dünyada,
Cavan ömrüm gedir gör, necə bada.
O gül camalımı salanda yada,
Nəzər yetir, gör, nə təhər ağlaram.

Od tutub alışdı bağrımın başı,
Nə yaman bəlaymış eşqin ataşı.
Nəcəfəm, qürumur gözümün yaşı,
Olmuşam Məcnunan betər, ağlaram.

AĞRI DAĞI

Xilqətin kərəmi gələndə cuşa,
Xəlq eləyib səni bir, Ağrı dağı!
Baxdıqca köysünə, çoxdu tamaşa,
Daş-torpağın gövhər, dürr, Ağrı dağı!

Bir yanın dərinə, bir yanın dayaz,
Bir yanın qış keçir, bir yanındı yaz.
Bir yanın İrandı, bir yanın Araz,
Axır bir yanında Kür, Ağrı dağı!

Necə pəhləvanlar gəlibdi səndən
Bac ala bilməyib, keçibdi yandan.
Göyçə elli, bizim Novrəs İmandan
Nəcəfə bir xəbər ver, Ağrı dağı!

AXTARIRAM

Ovsunçuyam, ovsun sallam dağlara,
Gəzirəm, tutmağa mar axtarıram.

Xəstə könlüm meylin salıb bağlara,
Yetkin alma, heyva, nar axtarıram.

Bir arif gəzirəm, dərdimi bilə,
Dindirə qəlbimi, gətirə dilə.
Sanmayın, havayı düşmüşəm çölə,
Əlbət, bir mətləbim var, axtarıram.

Şikəstə Nəcəfəm, söyləyim barı,
Uçubdu könlümün bürcü, hasarı.
Fələk bol veribdi dərdi, azarı,
Dünya mana olub tar, axtarıram.

AXŞAM ÇAĞI

Bir sona sallanıb, qarşımdan ötdü,
Durarkən doqqazda bir axşam çağı.
Süzdürdü gözünü, qaşın oynatdı,
Oldu dünya mana dar axşam çağı.

Arif gərək eyham ilə söz qana,
Araya, axtara, düz mətləb ana.
Gönəş kimi işıq salır cahana,
Çıxanda bazara hər axşam çağı.

Öldürür Nəcəfi işvəsi, nazı,
Yetib mətləbinə arzu-murazı.
Açıldı niqabı, göründü üzü,
Saçıldı ələmə nur axşam çağı.

A QARDAŞ

Bir adamın əsli, zətü olmaya,
Hər nə ki iş desən, tutar, a qardaş!
Yaxşı nəsli, soy zavotu olmaya,
Dar gündə adamı satar, a qardaş!

Dost dostun yolunda qoyar canını,
Öldürsələr, halal elər qanını,

Nə zaman darıxsan, kəsər yanını,
Qanını qanına qatar, a qardaş!

Yalançı yaltaqdan, gəl dolan kənar,
Çünki o yaltaqlar tək özünü sanar.
Nəcəf deyər, yəqin bir zaman gələr,
Hər kəs öz haqqına çatar, a qardaş!

ALDI, GETDİ

Ay hazarat, bu dərd mənə öldürər,
Tərhan şikarını sar aldı, getdi.
Bülbül özün oda salar yandırar,
Qönçəsin əlindən xar aldı, getdi.

Eşidib bilirsiz Şeyxi Sən'anı,
Məcnun Leyli deyib, gəzdi hər yanı,
Fərhad Şirin üçün çapdı qayanı,
Kərəm Əsli deyir nar aldı, getdi.

Nəcəf deyər, sirr verməyin hər yada,
Qəm əlindən üzüm gülməz dünyada.
Günü-gündən dərdim oldu ziyada,
Yandı yazıq canım, qaraldı, getdi.

APARDI

Neyləyim bu dərdə mən başı daşlı,
Bir tərsə bir gözəl xanım apardı.
Dərd tüğyan eylədi, həddini aşdı,
Tökdü bədənimdən qanıma apardı.

Bir yol qıya baxdı, elədi candan,
Dirilik yolunu gözləmə məndən.
Ağıl başdan çıxdı, ruh da bədəndən,
Aldı əldən din-imanım apardı.

Biçərə Nəcəfəm, bu qoca vaxtı,
Artdı məhəbbətim, sel kimi axdı.

Gözlerini süzdü, kirpiyin çaxdı,
Çıxardı cəsəddən canım apardı.

ARVADIN ƏLİNNƏN

Qalmışam sərgərdan, aciz, avara,
Necə eləyim mən arvadın əlindən?!
Nə qədər düşünnəm, tapmıram çara
Qurtarmağa can arvadın əlindən.

Əfsana sözləri eyləyib peşə,
Ötür sübhə qədər, dönür bayquşa.
Qayıdıb gələndə ev dağılmışa,
Cannan ollam san, arvadın əlindən.

Pozulub könlümün qurqu-nizamı,
Kəsilib, ağızımın qalmayıb tamı.
Təkcə mən deyiləm, qonşular hamı
Ağlayırlar qan arvadın əlindən.

Xoşbəxt o kəsdi ki, kəsib iqbalı,
Arvadı yaxşıdı, yaxşıdı halı.
Bəylər qohum, Oruc, Xıdır, Fərzalı
Heç görmürlər gün arvadın əlindən.

Nə haqqı düşünür, nə də hesabı,
Kəsilib, Nəcəfin qalmayıb tabı.
Dəli şeytan deyir, tap al bir yabı,
Qaç bir yana mən arvadın əlindən.

AŞIQ OLMUŞAM (qoşayarpaq)

Bir vəfalı yara, zülfü şahmara,
Dü çeşmi xunxara aşiq olmuşam.
Olsam da sədpərə, gəldim qərara:
Çəksələr də dara, aşiq olmuşam.

Qalmışam avara, mən baxtı qara,
Könlüm olub yara, gəlmişəm zara.
Rəhm et intizara, getmə kənara,
Qız, qoynunda nara aşiq olmuşam.

Təbibimsən ara, elə bir çara,
Gözdim vara-vara sizin diyara.
Gözləri xumara, sən tək dildara,
Nəcəfəm, aşkara aşiq olmuşam.

AY BİMÜRVƏT, MƏ'LUL DURMA, SƏN ALLAH

Ay bimürvət, mə'lul durma, sən allah,
Sən dərd əhlisənə, mən də yarıyam.
Hicrandan cəsədım əriyib, billah,
Dərd ilə möhnətin xiridarıyam.

Kəməndi boynuma keçirdi qədər,
Elədi vətəndən məni dərbədə.
Mahalın Göyçədi, əmim – Ələsgər,
Novrəstə İmanın yadigarıyam.

Biçərə Nəcəfi öldürər firqət,
Kəsilib üstümdə yoxdu mərhəmət.
Şə'la gözlərinə eləmə həsrət,
Bu qara gərdişin günahkarıyam.

AY HƏKİM

Qəza üz döndərib, vətəndən atıb,
Salıb məni bu diyara, ay həkim!
Xəstəlik yapışib, yaxamdan tutub,
Gətiribdi məni zara, ay həkim!

Elimdən, obamdan yox gəlib-gedən,
Üz döndərib məndən, bilmirəm nədən?
Sızıldayır yaram, dayanmır bədən,
Sən elə dərdimə çara, ay həkim!

Qədəm saxla, bir qulaq as sözümə,
Sərgərdan qalmışam özüm özümə.
Nəcəf deyər, yuxu getmir gözümə,
Qüssə çökir məni dara, ay həkim!

AY QARAQAŞ, ƏYİL, ÖPÜM QAŞINDAN

Ay qaraqaş, əyil, öpüm qaşından,
And verirəm, qardaşının canına.
Anlayıram sənın kəc baxışından,
Susayıbsan sən aşığın qanına.

Qoruq yoxdu aşıqların dilinə,
Yetişmədim gözlərinin felinə.
Gövhər düşüb naşı, nadan əlinə,
Anlayıb qiymətin, yetməz kanına.

Nəcəfəm, dərdimi deyərəm aşkar,
Qızılgülün ətrafına alıb xar
Bu çarxın əlindən şikayətim var,
Qalsın qiyamətə – haqq divanına.

AYƏ, BİR MƏNƏM

Kəsilməyən səsi, illər xəstəsi
Yenə varmı, yarəb, ayə, bir mənəm!?
Dağılan binası, yurdu, yuvası,
Yenə varmı, yarəb, ayə, bir mənəm!?

Fələyin mən ilə nədir davası,
Şikəstə könlümün açılmır pası.
Yad olan özündən eli, obası,
Yenə varmı, yarəb, ayə, bir mənəm!?

Biçərə nəcəfin axır nəfəsi,
Kim can deyər, kimlər yanını kəsi?
Qürbət eldə heç olmayan bir kəsi
Yenə varmı, yarəb, ayə, bir mənəm!?

AY, QƏLƏM, DƏRDİMİ

Əvvəl mənim qəm dəftəri başına
Xoş xəttinə yaz, ay qələm, dərdimi.
Oxuyub ariflər, olsun aşına,
Heç görməsin göz, ay qələm, dərdimi.

Qəm-qüsse ayrılmır mən bağı daşdan,
Könül dərddən doymur, gözlərim yaşdan.
Dostdan, müsahibdən, qohum-qardaşdan
Bilən yoxdu düz, ay qələm, dərdimi.

Mahalım Göyçədi, Nəcəfdi adım,
Ələsgər, İmandı mənim ustadım.
Yüksəlibdi ərşə ahım, fəryadım,
Bilirsiniz, siz, ay qələm, dərdimi.

AYRILMIR

Çarx altında xalq neyləyir, bilmirəm,
Mənim sinəm dərdü qəmdən ayrılmır.
Ha deyirəm, danışırım, gülürəm,
Neyləyirəm, dərd sinəmdən ayrılmır.

Duman-çisgin keçir baharım – yazım,
Az qallam, yanılıb yolumu azım.
Açılmır ürəyim, heç gülmür üzüm,
Qan-yaş tökür, çeşmim nəmdən ayrılmır.

Nəcəfəm, ömrümü keçirdim hədə, r
Xeyir işim dönüb, tamam olub şər.
Nə qədər qaçırım, qəzavü qədər
Mənim kimi baxtıkəmdən ayrılmır.

AYRISIYAM

Dindirməyin yenə qanlar ağlaram,
Vətən didərgini, el ayrısıyam.

Sinəm üstün düyünlərəm, dağlaram,
Qeribəm, bir şirin dil ayrısıyam.

Məcnunam, gəşt elər, dağı dolannam,
Pərvanəyəm, şöy cırığı dolannam,
Şövq elərəm gülə, bağı dolannam,
Bülbüləm, bağçada gül ayrısıyam.

Könül arzulayır, qohum-qardaşı,
Yandırır canımı hicran ataşı.
Sübh şəm qurumaz gözümün yaşı,
Nəcəfəm, bir siyah tel ayrısıyam.

BACI

Üz tut bir xudaya, o kirdigara,
Eşit, mənim ərzi-halım qan, bacı!
Danış əhvalımı o nazlı yara,
Elə bu dərdimi sən əyan, bacı!

Müddətdi, düşmüşəm mən bu diyara,
Dolandım dünyanı, gəzdim avara.
Kimsədən dərdimə olmadı çara,
Qalsın qiyamətə bu divan, bacı!

Nəcəfəm, sığınmam qolsuz Abbasa,
Bayqu tək səhrada gələrəm səsə.
Ağlaram ölüncə, bataram yasa,
Gətirməsən mənə bir nişan, bacı!

BAĞIŞLA MƏNİ

Xaliqi-ləmyəzəl əvvəl, ibtida
Xəlv olunan cana bağışla məni.
Cəbrayıl dəmbədəm gətirən nida
Rəsuli-sübhana bağışla məni.

Ruzi-özəldən qalü-bələdə
Aləmi-zərridə, ərşi-ə'lada,

Götürüb ələmi eyləyən və'də,
O əhdi-peymana bağışla məni.

Cənabi Zeynəbin çəkdiyi aha,
Qəribi-bimara, o bipənaha,
Xari-muğilana, şami-iraha,
Çəkilən karvana bağışla məni.

Ədlü ədalətlə qadiri-qəffar,
Aləmin sərverə, şahı-mədədkar,
Məhəmməd dinini eyləyən aşkar,
Ol şahı-mərdana bağışla məni.

Cənabi Qasimə, Əli Əkbərə,
İsti qumlar üstə qalan peykərə,
Hüseyni-şəhidə, cismi bisərə,
Şahi-şəhidana bağışla məni.

Yetməyən dünyada təmənnasına,
Qasımın sovrulan toy hənasına,
Sarmaşib ayrılan öz anasına,
Əkbəri-cavana bağışla məni.

Bir ismin qadirdi, bir ismin qəhhar,
Məndə günah çoxdu, səndə şəfa var.
Nəcəf deyər, üzü qara, günahkar
Aparma divana, bağışla məni.

BAĞLIYAM

Verdiyim və'dədən qaça bilmərəm,
Əhd-peyman, düz ilqara bağlıyam.
Sirim seyraquba açə bilmərəm,
Namusa, qeyrətə, ara bağlıyam.

Artırıb, həddindən aşan deyiləm,
Qaynaram, coşaram, daşan deyiləm,
Özgə bir xəyala düşən deyiləm,
Doğru-dürüst e'tibara bağlıyam.

Mahalım Gyçədi, soruşsan əgər,
Aləmə bəllidi, dillərdə əzbər,
Ustadım İmandı, əmim Ələsgər,
Adım Nəcəf, mən bunlara bağlıyam.

BAXTINDAN

Sən də mənim kimi, gəlibsən zara,
Gileylisən, ey fığərə, baxtından.
İşin düz olanda, deyib-gülürsən,
Küsürsən, düşəndə dara baxtından.

Əzəldən qurulub, belədi həyat,
Gərəkdə, insanda olsun dəyanət
Edirsən bu qədər niyə şikayət,
Yatmış iqbaldan, qara baxtından?!

Əl çək şikayətdən, elə haşa sən,
Nəcəfin sözlərin başa düşsən.
Əncam eyləyəsən çətin işə sən,
Tez-tez ummayasan çərə baxtından.

BARI

Ağlama, ağlama, bağrım qan oldu,
Tökmə gözlərindən qanlı yaş barı.
Gözüm gördü, halım pərişan oldu,
Gedirsən, bir qayıt halallaş barı.

Qamətin gözümdən olanda kənar,
Könlüm bərbad olur, qəlbim tar-mar,
Od tutub bədənim alışıq, yanar,
Götür ocağımdan bir atası barı.

Nəcəfəm, səhrayı-qələndər kimi,
Axır eynim yaşı bəhri-bər kimi,
Yanıram oduna səməndər kimi,
Bu qədər olmayın qəlbi daş barı.

BAZARINDA

Layiq deyil, dostum, özünü öymək,
Kamilsən, kalansan fənd bazarında.
İnsafa yararmı, əvəz eyləmək
Gətirib qartofu ət bazarında.

Çıxma özündən, ağır görüb yığnağı,
Özünə gül, mənə eyləmə lağı.
Götürüb bir bizi, minib ulağı,
Ayıbdı, gəzdirmə at bazarında.

Nəcəf deyər, itiləyib dişləri,
Axtarırsan sökmək üçün leşləri.
Məndən sənə çətin olar müştəri,
Apar mətahını sat bazarında.

BELƏSİNƏ

Yaradan yaradıb, salıb cahana,
Verib qüdrətindən pay beləsinə.
“Qənd əzilib dilə, dişə, dahana“,
Olmaz yer üzündə tay beləsinə.

Tutasan dəstindən, çıxasan dağa,
Ehtiyac olmaya yağa, qaymağa.
Meh vurub başından şəh yağa-yağa,
Yaşayasan üç ay yay beləsinə.

Çox gözəl görmüşəm hərə bir sayaq,
Birisi qarşımdan addadı bayaq,
Deyər Aşıq Nəcəf, layaqdı, layaq,
Can qurban edəsən ay beləsinə.

BƏNÖVŞƏ

Qəzanın qədəri tərsə dolandı,
Saldı məni bu diyara, Bənövşə!

Xəzan düşdü, ömrüm bağı talandı,
Qönçə qismət oldu xara, Bənövşə!

Ləblərin şəhdindən içmişəm bada,
Dərdim olub günü-gündən ziyada.
Dərdliyəm, yanına gəlmişəm dada,
Mənzil-mənzil, vara-vara, Bənövşə!

Sana gözəlliyi bol verib tarı,
Alıbsan canımı, qalmayıb yara.
Sevərsən xudanı, bir kirdigarı,
Pünhan gəzmə, çıx aşkara, Bənövşə!

Camalın mat eylər bayram ayını,
Haqq götürsün ortalıqdan xayanı!
Görəndə qaşların gönlüm evini
Döndəribdi tarimara, Bənövşə!

Bu viran könlümü eylərsən abad,
Göstərsən camalın, mən olaram şad.
Biçarə Nəcəfə olar ziyarət,
Baxarsansa mən bimara, Bənövşə!

BƏSDİMİ

A bimürvət, dərdin mənim canımı
İncəldib, az qalıb üzə, bəsdimi.
Alıbsan əlimdən din-imanımı,
Salıbsan səhraya, düzə, bəsdimi.

İrəhm eyləmədin çeşmim yaşına,
Bayqu tək çıxartdın dağlar başına,
Yandırıb canımı qəm atasına,
Döndəribsən bağrım gözə, bəsdimi.

Dindirmirsən, imran dildən olmuşam,
Əyibsən qamətim, bəldən olmuşam.
Vətəndən, ulusdan, eldən olmuşam,
Nəcəfə bu qəder cəza bəsdimi.

BƏS HANI

Bəhmən çox əfsanə ağrıdır başın,
Sözlərinin xiridası bəs hanı?
Bir evdə yaşayan iki yoldaşın
Bir-biriylə irəftarı bəs hanı?

Sevməyin dünyanın şövkətin, şanın,
Anlayın, düşünün, ayılın, qanın.
Dünən əmr eyləyib, fərman verənin
Bu gün əldə ixtiyarı bəs hanı?

Qır satanlar indi düşüb irəli,
Yaquta, yamənə yoxdur müştəri.
Nəcəfəm, satıram lə'lü gövhəri,
Göstər mənə, lə'l bazarı bəs hanı?

BƏZƏNİBDİ

“Görürsənmi oğrun baxan gözəli“,
Geyinib yaşılı, al bəzənibdi.
Bir qıya baxışı alır canımı,
Bağlayıb başına şal, bəzənibdi.

Gözəl yaradıbdı kərəmin kanı,
Cənnət mələyidi, göyün qılmanı.
Düzüb yaxalığa inci, mərcanı,
Bəlx vurur hər yana lə'l, bəzənibdi.

Belə gözəl olmaz heç yerdə, yəqin,
Görən kəsdə qalmaz nə iman, nə din.
Gönlü mail olub Aşıq Nəcəfəin,
Çox da ki, saqqalı çal bəzənibdi.

BİLƏSƏN

Bu çarxı fələyin, kəc irəftarın
Var sinəmdə nə dağları, biləsən.

Zimistana dönüb ömrün baharı,
Mən çəkirəm boran-qarı, biləsən.

Bu dünya fanidi, yoxdu vəfası,
Ona gələnlərin qalıbdı hansı?!
Uçubdu könlümün yurdu, yuvası,
Nə yeri var, nə hasarı, biləsən.

Qəza qəhri məndən bircə üzülmür,
Davasız dərdim var, təbiblər bilmir.
Heç aynım açılmaz, bir üzüm gülmür,
Var canımın çox azarı, biləsən.

Görən varmı vəfasını fələyin,
Tapılarmı, yüz axtarın, ələyin.
Loğman gəlsə, bilə bilməz kələyin,
Nə behi var, nə bazarı, biləsən.

Kim bilibdi bunun fəndi-felini,
Car eləyib üzdən çeşim selini.
Əyibdi Nəcəfin qəddi-dalını,
Alıbdı əlindən ixtiyarı, biləsən.

BİR DƏ GÜL

Zalım fələk nələr gəldi başıma,
Məndə olan bu damağa bir də gül.
Sənin o gülüşün gəldi xoşuma,
Olsun sana can sadağa, bir də gül.

İqbal üz döndərib, talehim yatıb,
Baxt məni özündən kənara atıb.
Xədd ağarıb, diş tökülüb, göz batıb,
Ağaran saqqala, bığa bir də gül.

Çox şirin gəlirsən özün-özünə,
Halın bilən qədəm qoymaz izinə,
Ayna götür, diqqət elə üzünə,
Sonra qoy Nəcəfi lağa, bir də gül.

BİR GÜN

Dəli könül, çox havalı gəzirsən,
Hələ qaynayırsan, dolarsan bir gün.
Qəvvas kimi dəryalarda üzürsən,
Axır, qorq olarsan, qalarsan bir gün.

Uyma hərcayıya, sirr vermə yada,
Artırıb həddindən, olma ziyada.
Beşcə gün qonaqsan fanı dünyada,
Gül tək saralarsan, solarsan bir gün.

Aldanma dünyaya, bil, ölüm haqdı,
Və'dəsi bilinməz, sorma nə vaxtdı.
Cəsədin insandı, zətin torpaqdı,
Torpaqsan, torpaq da olarsan bir gün.

Günün keçər, ağlın başdan kəmləni,
Qamətin əyilər, qəddin xəmləni.
Qulaqların batar, çeşmin nəmləni,
Keçən günü yada salarsan bir gün.

Vaxt dolanar, şən həyatın puç olar,
Uzaq yaxın olar, iki üç olar,
Əl əldən üzülər, köçhaköç olar,
Əlini dizinə çalarsan bir gün.

Qafil olma, Nəcəf, xaliqdən küsmə,
Nəcəf durubsan dur, hər yana əsmə.
Bərk tut tutduğunu, ümidin kəsmə,
Xudadan mətləbin alarsan bir gün.

BİR YANIMDA

Eşqə mübtəlayam, dərdə giriftar,
Möhnət bir yanımda, qəm bir yanımda.
Hicrindən xəstəyəm, ay çeşmi-xumar,
Cəllad bir yanımda, can bir yanımda

Mən sənə aşiqəm misali-bülbül,
Ləblərin qönçədi, yanaqların gül.
Gəl əyləş yanımda, olaq dilbədil,
Qandır bir yanımda, qan bir yanımda.

Durum qulluğunda, necə ki bir qul,
Hər nə fərmanın var, cələyim qəbul.
Şerikləş Nəcəflə, dərdə ortağ ol,
Alış bir yanımda, yan bir yanımda.

BİZİM DAĞLARIN

Üç ay qış dolanıb, gələndə bahar,
Xoş keçir havası bizim dağların.
Xəstəyə can verən bulaqları var,
Dərdlərin davası bizim dağların.

Tarixdən nişanı var qayasında,
Əylənəməz yapalaq, sar qayasına.
Axtarsan, taparsan hər qayasında
Var laçın yuvası, bizim dağların.

Əzəl ibtidadan budu adəti,
Pozulmaz ilqarı, var sədaqəti,
Qəribə, qonağa çoxdu hörməti,
Belədi qaydası bizim dağların.

Səfəli çağları üç ay yayıdı,
Elə sanarsan ki, cənnət tayıdı;
Gələr, mehman olar, yaylar, qayıdı
Gözəllərin xası, bizim dağların.

Nərgiz, bənövşəsi boynunu əyib,
Açılıb lələlər, göysün bəzəyib.
Nəcəf, səndən əvvəl tərifin deyib
Ustadlar ustası, bizim dağların.

BİZİM KİŞİ

Əzəlindən yaxşı görürdü məni,
Olmamışdı gözün kor, bizim kişi!
El içində rusvay eylərəm səni,
Olarsan aləmdə xar, bizim kişi!

Bilməmişdən sən bir sözün öyünü,
Oxun atıb, gizlədirsən yayını.
Dedim, yemə uşaqların payını,
Doldurma canıma qor, bizim kişi!

Yeyir, içir, qulaq asır canına,
Dalayır uşağı, qoymur yanına.
Ağsaqqal vaxtında din-imanına
Gör necə eləyir zor bizim kişi!

Bir adam görəndə, xəyalı çasır,
İtirir özünü, həddini aşır,
Ağzına ki hər nə gəlir, danışır,
Gözləyir nə namus, ar bizim kişi!

Beynin qızıb, deyən, yenə coşubsan,
Öz-özünə qaynayıbsan, daşıbsan.
Qocalıbsan, huşun gedib, çasıbsan,
Yağıbdı ağılına qar, bizim kişi!

BU DAĞI MƏNƏ

Dad sənin əlindən, a qanlı fələk,
Geydirdin al yerinə budu ağa mənə.
Gətirdin başıma min cürə kələk,
Verdin şərbət deyən, budu, ağı mənə.

Düşmüşəm cafaya, zülmü sitəmə,
Yaş yerinə qan dolubdu didəmə.
Düyün qoydun çalın çarpaz sinəmə,
Sən çəkdin üstündən bu dağı mənə.

Həsret qoydun ulusma, elimə,
Mən nə deyim sənin kimi zalıma.
Nəcəf deyər, qaldırıbsan dalıma,
Deyirsən, sən gözdür bu dağı, mənə.

BU DÜNYA

Oynama, qardaşım, çıxma özündən,
Udmaq olmaz, qara xaldı bu dünya.
Lenta kimi gələr keçər gözündən,
Ona nisbət bir misaldı bu dünya.

De görüm qalıbmı heç buna gələn?!
Olubmu başacan şad olub gülən?!
Günü-gündən artıb öldürən, ölən,
Əvvəlindən qilü-qaldı bu dünya.

Nəcəf deyər, çox şeylərə misaldı,
Həm ahaldı, həm cahaldı, həm çaldı,
Həm yetgindi, həm ötgündü, həm kaldı,
Həm zəhərdi, həmi baldı bu dünya.

ÇAĞIDI

Könlüm istəklisi yadıma düşdü,
Huş dağılıb, ağılın çasan çağıdı.
Ruhum pərvaz edib, bədəndən uçdu,
O qarlı dağları aşan çağıdı.

Salanda yadıma nazlı həmdəmi,
Ataş alıb, dərd yandırır sinəmi.
Hərdənbir üz verir könlümün qəmi,
Qaynayıb həddini aşan çağıdı.

Yadıma salanda yar gəzən yeri,
Yandırır canımı eşqin əsəri.
Biçərə Nəcəfin işləmir səri,
Yenə yar yadına düşən çağıdı.

ÇAĞINDA

Bəndədən bəndəyə nə imdad olar,
Qəza kəməndini atan çağında?!
Dostlar üz döndərər, qohum yad olar
Taleyi bəd gəlib, yatan çağında.

Arif olan sözlərimi haqlasın,
Sərraf seçsin, qiymət versin, yoxlasın,
Moltanı gəldi ki, "allah saxlasın",
Şirin ixtilatın tutan çağında.

Nəcəf deyər, heç bilmirəm haradan
Dostu dosta rast gətirdi yaradan,
Mərdimazar gəldi çıxdı aradan,
Mətləbim düzəlib bitən çağında.

ÇATMADIM

Tərflan kimi qanad çaldım havada,
Gəşt elədim, bir diyara çatmadım.
Bulmadım izini eldə, obada,
Taleyim gətirdi qara, çatmadım.

Mənə yalan satdı nainsaf yağı,
Elə bil, sönübdü könlüm çırağı.
Dolandım hər yanı, saldım sorağı,
Gətdi məni ahü zara, çatmadım.

Bimürvət canıma salıbdı ataş,
Anlayıb fikrini, tapammadım baş.
Nəcəfəm, nə qədər eylədim təlaş,
Xoş gün görüb, bir rəftara çatmadım.

DAĞI MƏNDƏDİ

(qoşayarpaq)

Bir qələm qaşlının, xoş baxışlının,
Bir ala gözlünün dağı məndədi.

Bir qarğı saçlının, inci dişlinin,
Bir şirin sözlünün dağı məndədi.

Bir siyah tellinin, fitnə-felinin,
Bir tuti dillinin, ləbi balının,
Bir incə bellinin, nazik əllinin,
Bir işvə-nazlının dağı məndədi.

Bir belə düxtarın, buxaqı qarın,
Bir boyu ər-ərin, sədri mərmərin,
Bir şahı-ənvərin, şəmsü qəmərin,
Bir xoş avazlının dağı məndədi.

Bir qıya baxanın, bəyaz yaxanın,
Bir kirpik çaxanın, evlər yıxanın,
Bir qızıl taxanın, seyrə çıxanın,
Bir Günəş üzlünün dağı məndədi.

Bir Nəcəf hallının, qilü-qallının,
Bir üzü xallının, çox kamallının,
Bir tirmə şallının, yaşıl-allının,
Bir bahar-yazlının dağı məndədi.

DAĞITSIN

Gizlətmə camalın, ay çeşmi-xumar,
Qoy sərimdən bu sevdanı dağıtsın.
Kərəm qıl, aşiqə eylə bir nəzər,
Minbir dərddi, min bəlanı dağıtsın.

Həsərətəm, görməyə siyah telini,
Nazik əllərini, işgə belini,
Üz sürtüm üzünə, əmim dilini,
Sövdanı, sərfəni, qanı dağıtsın.

O cəllad qaşların tökür qanıma,
Alıbsan əlimdən din-imanımı.
Nəcəfəm, yolunda qoydum canımı,
Xoşdu mənə, canın canı dağıtsın.

DAĞLAR

İndi acı rüzgar kəsib yolların,
Ey bizim alçaqlı-ucalı dağlar!
Yığardın üstünə ağır elləri,
Olardın bəzircan, xocalı, dağlar!

Qəzanın qədəri pozub növrağın,
Görünmür köysündə gözəl yığnağın.
Keçibdi işrətli, səfalı çağın,
İndi səni görən qocalı, dağlar!

Seyr edib sinəndə silkinmir sona,
Yüz min təbə düşə, giro min dona.
Nəcəf dərd əlindən yetirdi cana,
Gətirdi göz önünə əcəli, dağlar!

DAĞLARIN

Mən olub arançı, yanırım güne,
Yaz görüm, necədi halı dağların?
Qırıldı mal-qoyun, boş qaldı binə,
Necə keçdi, bəs, əhvalı dağların?

Dağların havası vuranda hərdən,
Huş dağılır, ağılım lap gedir sərdən.
Söyütlü çayından, həm Kəlbəcərdən
Açıqdı Göyçəyə yolu dağların?

Gəl, indi buraxaq hər zarafatı,
Vətən xəyalımdan heç çıxmaz qəti.
Deyər Aşıq Nəcəf, verər ləzzəti,
Kərəsi, qaymağı, balı dağların.

DANIŞDIN

Gözüm gördü, könlüm qəmdən şad oldu,
Dindirdin sən məni, məzə daşındın.

Xəstə canım xeyli qəmdən yad oldu,
Mərhəmət eyləyib bizə, danışdın.

Min il keçsə, könlüm səndən yad olmaz,
Səndən ayrı düşən gülməz, şad olmaz.
Virandı xəyalım, heç abad olmaz,
Yıxıb sən döndərdin düzə, danışdın.

Xudam səni xəlq eləyib bir dənə,
Ləblərin gövhərdir, dişləri dördənə.
Nəcəfin nöqsanın mərdü mərdana
Qorxmaz, utanmazca üzə danışdın.

DEYƏRLƏR

Əzəldən görməyən bu cah-calalı,
İndi görür, bu nə haldı deyərələr.
Varlılara "bəli", yoxsula "dəli",
Atalardan bir misaldı, deyərələr.

Doymaz bu dünyadan varlığın gəzü,
Yeyər, içər, geyər, sallanar, gözi.
Tapıb geyinirsə qədəyi, bezi,
"Yoxsul bunu hardan aldı" – deyərələr.

Nəcəfəm, bu sirrə qalmışam heyran,
Tamam bu işləri fələkdir quran.
Yoxsul yağ gətirə, varlı da ayran,
Varlı ayranına "balı" deyərələr.

DEYİLƏM

Eşq əhli aşiqəm, şəmşiri-dəstəm,
Qaynaram, dolaram, daşan deyiləm.
Düşgünəm, çaşqınam, ancaq sərbəstəm
Yanılib yolumu çaşan deyiləm.

Məğrurluq etmərəm eldə, obada,
Artırıb həddindən olmam ziyada.

Həddini aşanı tutacaq qada,
Mən ki öz həddim aşan deyiləm.

Hər yetənə dərdi-dilim açmaram,
Haqqı danıb, həqiqətdən keçmərəm.
Nəcəf deyər, dediyimdən qaçmaram,
Qeyri bir xəyala düşən deyiləm.

DEYİLSƏN

Bilmirsənmi, niyə küsmüşəm səndən,
Verdiyil qarda duran deyilsən.
Sənə "can" deyənin keçib yanından,
Əl verib, halını soran deyilsən.

Həsretin çəkəni yandırır yaxan,
Haqqı danan, həqiqəti buraxan,
Kimiyyə göz yumub, kimiyyə baxan,
Hamımı bir gözdə görən deyilsən.

Söyləyərlər nəyəcibin nəyini ?!
Heç üzə vurmayıb inciməyini.
Nəcəf deyər, abad könlüm öyünü
Dağıdıb talarsan, quran deyilsən.

DEYİM

Bir neçə mö'cüzat ağam şə'nindən
Me'racın yolunda yatdığı deyim.
Kəsib qabağını qərran dönəndə,
Üzüyü nişana gətirdiyin deyim.

Dərs aldı Cəbrayıl, yanmadı pəri,
Günü günortadan qayıtdı geri.
Neçə min il doğulmazdan irəli,
Ağ devin bəndini çatdığı deyim.

Çaldı Zülfüqarı, böldü Əntəri
Tamaşaya gətirdi o mələkləri,

Mübarək dəstiylə dəri-Xeybəri
Götürüb kənara atdığı deyim.

İbrahimxəlili saxladı narda,
Yunisi mahidə, İsanı darda,
Kəfərlər içində şəhri-Bərbərdə
Özün qul adına satdığı deyim.

Nəcəfəm, gözlərim eyləyərmə xab,
Yazaram vəsfini, olar bir kitab.
Ərəb libasında, üzündə niqab,
Özü öz tabutun götdüyün deyim.

DEYİM MƏN

Sidq ilə sığınıb Şahi-mərdana,
Üz tutmuşam hər bir yana, deyim mən.
Kamandar kamanın çəkib kamana,
Olub sinəm, bil, nişana, deyim mən.

Qəzanın qədəri alıb dilimi,
Olubdu cəlladım tanrı zalımı.
Soruş bir dərdimi, bil əhvalımı,
Alım sazı, yana-yana deyim mən.

Bilin, bu dünyanın belədi işi,
Bələli sərimin dağılıb huşu.
Qəzanın qədəri, çarxın gərdişi
Yetiribdi məni cana, deyim mən.

O günəş camalı düşəndə yada,
Coşur, dərdim olur həddən ziyada.
Mənim tək özünü yandırmaz oda,
Nə səməndər, nə pərvana, deyim mən.

Pərvanə şöhd edər şəm çırağına,
Sübhü şəm dolanar solu sağına.
Nəcəfəm, düşmüşəm yar sorağına,
Nə dəliyəm, nə divana, deyim mən.

DEYİR

Kiminin dünyada xoş keçir günü,
Aləmdə ə'layam bil, mənəm, deyir.
Kiminin cahanı doldurub ünü,
Sahibi-naləyəm, gülmənəm, – deyir.

Kimi oğlun itirib, kimi qardaşın,
Kimi yar gözləyib, axıdır yaşın.
Kimi çətinlikdən itirib başın,
Kimi də arxada bir mənəm, deyir.

Kimi aşnasından yaddı dünyada,
Kimi gün keçirir, daddı dünyada.
Kimi işrətdədi, şaddı dünyada,
Kimi də ağlayır, kirmənəm, – deyir.

Kiminin bir azca ucalıb başı,
Kiminin yad olub qohum-qardaşı.
Kiminin elindən atılıb daşı,
Kimi də vətənə gəlmənəm, – deyir.

Kimi gün keçirir dür-sədəf kimi,
Kiminin möhnəti durub səf kimi.
Kimi də biçərə bu Nəcəf kimi
Həsərətəm, yar üzü görmənəm, – deyir.

DƏLLƏYİN

Dəllək dükanına güzarım düşdü,
Çox irəvac var bazarı dəlləyin.
Gördüyü işlərə gözüm sataşdı,
Artdı məndə çox azarı dəlləyin.

Fitəni salmamış muzdunu alır,
Dişini qıcayır, ülgücü çalır.
Müştəridən nalə ərşə ucalır,
Bax, belədi irəftarı dəlləyin.

Arağı gətirir, məclisi qürur,
Doldurur bakalı, dalbadal vurur,
İçib sərxoş olur, azıb qudurur,
Belə keçir ruzigarı dəlləyin.

Nəcəf deyər, çətin olar çarası,
Qurtarmağa üz-başının yarası.
Hər nə ki var, cibindəki parası
Yarı nəzir olsun, yarı dəlləyin.

DƏRDİMİ

A bimürvət, a nainsaf, a zalım,
Eyləyibsən, bil, ziyada dərdimi.
Olubdu hicrindən xəstə xəyalım,
Aça bilməm qeyri yada dərdimi.

Bir tüccaram, yüküm möhnəti-qəmdə,
Həsərətindən qan-yaş tökən didəmdə,
Dərd-vərəm nəhayət sinəmdə cəmdə,
Kimsə bilməz bu dünyada dərdimi.

Nəcəfin taleyi olubdu qara,
Yüz min təbib gələ, bulunmaz çara.
Zəlilü sərgərdan, aciz, avara
Gəzdirirəm pay-piyada dərdimi.

DƏYMƏMİŞ

Əndəlib xəyalım bağdan gül istər,
Əğyar iyləməmiş, xara dəyməmiş.
Bağban cəfa çəkər, bağını bəslər,
Heç vurmaz əlini bara dəyməmiş.

Yol göstərən yoxdu mən əhlükəmə,
Hayana dolansam, qərq ollandım qəmə.
Çarxı-fələk bir ox atdı sinəmə,
Bağrım oldu para-para dəyməmiş.

Aşıq Nəcəf, kömək umma heç kəsdən,
Şahların şahını köməyə səslən.
Biqeyrət qohumdan, binamus dostdan
Astaca aralan, ara döyməmiş.

DOLAŞDIM

Qasid, gedər olsan bizim diyara,
Söylə mən əvəzdən yara: dolaşdım.
Fələyin əlindən gəlmişəm zara,
Saldı məni bir azara, dolaşdım.

Gör necə işini işlədi gərdis,
Qoymadı yerimdə oturmağa dinc.
Sərimdən qəzanın biri getməmiş,
Bir də tapdı o dübara, dolaşdım.

Fələyin felini bilə bilmədim,
Qəlbini əlimə ala bilmədim.
Verdiyim ilqara gələ bilmədim,
Kəsildi hər yandan çara, dolaşdım.

Çətin qaçmaq olar, bilin, qəzadan,
Qurtarmadım nə cəfadən, cəzadan.
Köhnə yaram qövrə eylədi təzədən,
Var məndə sağalmaz yara, dolaşdım.

Salanda yadıma keçən zamanı,
Qanana dərdimi açan zamanı,
Nəcəf qanadlanıb, uçan zamanı,
Yandı balü pərim, nara, dolaşdım.

DOLAŞMIŞAM

Əziz bəradərim, götür qələmi,
İstəkli dostlara yaz, dolaşmışam.
Gecələr yatmıram səhərə kimi,
Yetirin halıma göz, dolaşmışam.

Çətindi, nakəsin ürəyin qanmaq,
Bihudadı, bivəfaya inanmaq.
Eldən daldalamaq, axı, nə danmaq,
Gizlində deyil ki, düz, dolaşmışam.

Nəcəfəm, sinəmdə nəqş olub adı,
Darda qalanların odu imdadı;
Bir özüylə on bir dəne övladı
Yetişsin dadıma tez, dolaşmışam.

DOYUNCA

Bihuda dolanma fani dünyada,
Sığıngınan minbir ada doyunca.
Əfsanə ömrünü verməynən bada,
Bel bağlama qeyri yada doyunca.

Fələk qurğusuna yalan deyərəm,
Çəkərəm əlindən aman, deyərəm,
Ölənəcən Novrəs İman deyərəm,
Salaram cahana sadə doyunca.

Nəcəfin iqbali tərsə dolandı,
Deməynən ki, dedikləri yalandı.
Dünya malı bu dünyada qalandı,
Gül olmaynan bu dünyada doyunca.

DÖNÜBDÜ

Qəzanın qəhrində qərq olan canım,
Baxt yatıb, iqbalım yana dönübdü.
Dərdü qəmlə dövrələnin hər yanı,ım,
Dünya mənə bir zindana dönübdü.

Dağılıb idrakım, qalmayıb huşum,
Tutqundu bədənim, işləmir başım.
Tərgidib əmoğlu, gedib yoldaşım,
O səbəbdən bağrım qana dönübdü.

Şikəstə Nəcəfəm, ərzi-halım var,
Bağlanıb gədiklər, yol vermir dağlar.
Dilim nə'rə çəkər, gözüm qan ağlar,
Könlüm evi bir virana dönübdü.

DÜNYADA

Vəzifə bir atdı, hər minən çapar,
Zatı nəcib olan bilər dünyada.
Atalar sözüdür: "Axtaran tapar,
Azan bəlasını bular" dünyada.

Övlada vəfa yox, ömrə etibar,
Tabe olub nəfsə, vermə ixtiyar.
Simü zər toplayıb, vurasan anbar,
Əli boş gedərsən, qalar dünyada.

Alçaqda oturub, ucadan vurma,
Şərə fitva verib, hiylə də qurma.
Nəcəf, həddini bil, çox lovğa durma,
Lovğalıq insanı salar dünyada.

DÜNYANIN

Gəl, sənə söyləyim, ay əziz qardaş
Var canımda çox azarı dünyanın.
Bu qəmli könlümü yandırır ataş,
Yaxşı keçmir ruzigarı dünyanın.

Bilmirəm, qarıyıb, ya qocalıbdı,
Sədaqət gödəlib, lap azalıbdı.
İnsanları tamam satqın olubdu,
Qalmayıbdı e'tibarı dünyanın.

Ay Nəcəf, Qaytaran, Qəhrəman hanı?!
Neylədi Hatəmi - sahib – sufranı?!
Puç elədi İsgəndər tək xaqanı
Yandırır cismimi narı dünyanın.

DÜŞDÜM

Qoydu kamanına, qəm məni atdı,
Ana torpağımdan uzağa düşdüm.
Dünyanın cifəsi məni aldatdı,
İlişib kəməndə, duzağa düşdüm.

Susuz qaldım deryalarda, dərində,
Oda yandım qışda dağlar sərində.
Aran torpağımda, muğan çölündə
Yayın istisində sazağa düşdüm.

Heç olubmu baya yetən kələknən?!
Tapıların ələməklə ələknən?
Nəcəf deyər, bu bimürvət fələknən
Pirani çağımnda mazağa düşdüm.

DÜŞƏRMİ

Bir adam ki haqqı ilqar eyləyə,
Onun meyli qeyri yana düşərmə?
Sidq ilə könüldən dilək diləyə,
Qəlbi dönüb, kəc gümana düşərmə?

Atılmışam, qəm oduna düşmüşəm,
Doğru yolda başı candan keçmişəm.
Nagah yerdən bir ataşa düşmüşəm,
Nə səməndər, nə pərvana düşərmə?

Eşqin firqətindən olmuşam cünun,
Nə gəldi başına yazıq Yaqubun?
Leyli həsrətiylə dolandı Məcnun,
Nəcəf kimi biyabana düşərmə?

DÜŞMÜŞƏM

Baxtum üz döndərib, iqbal yatıbdı,
Köhlən getmir, daldan-dala düşmüşəm.

Düşmən ayaq alıb, dost uzaqlaşıb,
Yamanca qovbaya, qala düşmüşəm.

Həsretin canıma salıb qəm, gözəl!
Alib sağ-solumu dərd, vərəm, gözəl!
Mənim əlif qəddim olub xəmə, gözəl!
Nəzər eylə, gör nə hala düşmüşəm.

Öluncə meylimi kəsmərəm səndən,
Səbəb nədi, üzün dönübdü məndən?
Namə göndərmirsən gəlib-gedəndən,
Nəcəf deyər, yüz xəyala düşmüşəm.

DÜŞMÜŞƏM

Müddətədi, vətəndən olmuşam cüda,
Çarx dolanıb, bu diyara düşmüşəm.
Sübh şəm, dəmbədəm eylərəm nida,
Yatmıram sübhəcən, nara düşmüşəm.

Ayrılmışam ulusumdan, elimdən,
Alagöz, qəmərüz, nazik əlimdən,
Qulacqol, işgəbel, siyah telimdən,
Müntəzirəm, mən kənara düşmüşəm.

Əndəlib qan ağlar xarın əlindən,
Pərvana sızıldar narın əlindən.
Mən Nəcəfəm, bir dilbərin əlindən,
Qurtara bilmirəm, tora düşmüşəm.

DÜŞMÜŞƏM

Fələk qəhr eyləyib mən bağıraqana,
Yazıb taleyimə qara, düşmüşəm.
Qoyub xədənginə, alıb nişana,
Atıb məni, bu diyara düşmüşəm.

Ah çəkib ağlaram, üz verəndə qəm,
Qərıblıq incidir məni dəmbədəm.

Keçmiş yadıma salanda hərdəm,
Bağrım olur para-para, düşmüşəm.

Olmuşam səhrayı-qələndər kimi,
Car olur göz yaşım nəhrlər kimi.
Biçərə Nəcəfəm, səməndər kimi
Alışır bədənim, nara düşmüşəm.

ELƏDİ

Fələyin əlindən şikayətim var,
Qurutdu bədənim, qandan elədi.
Söyləyəm dərdimi, hekayətim var,
Xəstə saldı cismim, candan elədi.

Yetən olmaz mən fəqirin dadına,
Qürbət eldə kim salacaq yadına.
Saldı məni bir zalımın oduna,
Sanasan ki, yol-ərkandan elədi.

Məcnun Leyli deyın dağları gözdi,
Əndəlib gül üçün bağları gözdi.
Yazıq Nəcəf solu, sağları gözdi,
Uzaq saldı din-imandan elədi.

ELƏYİBDİ

Baxtın tənəzzülü, yığvalın xabı
Tərhan xəyalımı sar eləyibdi.
Xəstə canım buna gətirməz tabı,
Gen dünyanı mənə dar eləyibdi.

Sən bilirsən, mən deməyim hədərdi,
Anlamazlar nə qəm çəkər, nə dərdi.
Nə qurğudu, nə qismətədi, qədərđi,
Qönçəyə həmdəmi xar eləyibdi.

Artıbdı Nəcəfin dərdi, möhnəti,
Axtarı, çarəsi tapılmır qəti.

Düşmənin töhməti, dost məzəmməti
Lap üzüb ömrümü, yarı eləyibdi.

EYLƏR

Haqqın dərgahında olan dualar,
Həmişə bəndəni ümidvar eylər.
Zərrəcə nəzəri olsa, kirdigar,
Görərsən, insanı baxtıyar eylər.

Bir şəxsin binadan kəc olsa zətı,
Meyli haqqa sarı dolanmaz qəti.
Bəsləyər qəlbində kin-küdurəti,
Bərkidər dörd yanın, bürcü bar eylər.

Məclislərdə tez özünü bildirər,
Əysik dinər, xalqı üstünə güldürər,
Şər-böhtan axtarar, fitnə qaldırar,
Göstərər özünü, aşikar eylər.

Özü özünə düşmən edər yetəni,
Satın gəzər, pulla alar xatanı.
Bədövlad oğlunun dərdi atanı
Və'dəsiz qocaldar, ixtiyar eylər.

Aşıq Nəcəf sözün aşkara deyər,
Nə danar, daldalar, nə əsirgəyər.
O gördüyü işi mən görsəm əgər,
El yığılar, məni səngisar eylər.

EYLƏRƏM

Oxudum məktubun, nuri-didarım,
Taparam, dərdinə dərman eylərəm.
Küllü bu cahana var ixtiyarım,
Yığaram aləmi, fərman eylərəm.

Leyli-nəhar qəm yükünü götürürəm,
Nə məqsədin olsa, yemə yetürürəm.

Hər kəsi istəsən, alar götürürəm,
Özümü yarına sərvan eylərəm.

Biçərə Nəcəfin sözün götürsən,
Seyraqubu göz önündən itirsən,
Adın deyib, sən aşkara götürsən,
Canımı yolunda qurban eylərəm.

EYLƏYİBSƏN

Dad eylərəm, fələk, sənin əlindən,
Gen dünyanı mana dar eyləyibsən.
Əndəlibi ayrı salıb gülündən,
Qönçəyə həmdəmi xar eyləyibsən.

Dərd əlindən ağlım gedibdi başdan,
Cüda oldum eldən, qohum-qardaşdan,
Can qəmdən ayrılmaz, didəm qan yaşdan
Göz yaşım üzümdən car eyləyibsən.

Nəcəf əməlini düşübdü başa,
Könlüm şüşəsini çalıbsan daşa.
Müxtəsər, nə deyim tutduğun işə,
Qananı qanmaza yar eyləyibsən.

ƏMİ

Atam yadigarı, ey taca-sərim,
Qulluğuna bircə ərzim var, əmi!
Nitqimin guyası, dildə əzbərim,
Görünür gözümə bir bazar, əmi!

Bir nəzənin mənə yazıbdı nama,
Salıbdı cismimi möhnətə, qəmə.
Axirətdə səni yetəsən kama,
Gəl özün ver mənə ixtiyar, əmi!

Qaşları cəlladdı, kirpiyi almaz,
Görüb ayrı düşən ölər, sağ qalmaz.

Bığarə Nəcəfəm, getməsəm olmaz,
İndi yol gözləyir intizar, əmi!

ƏMİM OĞLU

Qəbul et sözümü, eşit ərzimi,
Qayıt bu sövdədən, gəl, əmim oğlu!
Yolunda payəndaz qoyum üzümü,
Eyləyim sinəmi yol, əmim oğlu!

Eşit sözlərimi, ərzi-halım bil,
Səni əskik istəmərəm müttəsil,
Çəkərəm qəhrini, yəqin, ilbəl,
Olaram yanında qul, əmim oğlu!

Bu kəlmən çox əsər eylədi manə,
Nəcəfəm, qoymaram dana, axşama.
Hər kimi istəsən, alaram sana,
Az məni möhnətə sal, əmim oğlu!

ƏMİM OĞLU

Aşkara könlünün mətləbin açdın,
Eyləmədin hərgiz ar, əmim oğlu!
Oturub dilbədil, deyib danışdın,
Nədi dərdin hər nə var, əmim oğlu!

Eşqin səməndini minib çaparam,
Yaymaram, xədəng – oxdan saparam.
Axtararam, bir yaxşısın taparam,
Olmayıb gen dünya dar, əmim oğlu!

Qəbul etsən, bircə ərzim var sənə,
Bir tərlansan, layiq deyil sar sənə.
Nəcəf deyər dərdin, bil, aşkar sənə.
Uymaz bülbül ilə xar, əmim oğlu!

ƏMOĞLU

Qəzanın qədəri, çarxın gərdişi
Gətiribdi məni zara, əmoğlu!
Nütfədən, loxmadan gəc olan kişi
Çalışar vurmağa ara, əmoğlu!

Aldanıb dünyaya, xaba yatırlar,
Namusu, qeyrəti, arı atırlar,
Dünya cifəsinə dostu satırlar,
Mən nə deyim, bəs, bunlara, əmoğlu!

Bığarə Nəcəfin işləmir səri,
Nə qədər düşünür irəli-geri.
Qardaş qardaşının, düşəndə yeri,
Eləmir dərdinə çara, əmoğlu!

ƏZİZİM

Aldanma, a dostum, yoxdu vəfası,
Bu dünya fanıdı, fanı, əzizim.
Buna gələnlərin qalıbdı hansı,
Göstər bircəsini, hanı, əzizim.

Gündən xərac alan İsgəndər hanı?
Neylədi Hatəmi – sahib – sufranı?!
Endirib taxtından Nuşirəvanı,
Yola salıb Süleymanı, əzizim.
Bilinmir tarixi nə vaxtdan qalıb,
Nə artıb, əysilib, nə də qocalıb.
Nə qədər insanı bu yola salıb,
Bilinmir hesabı, sanı, əzizim.

Sən bunun sirtini bilməzsən hələ,
Əvvəlindən gəlib-gedibdi belə.
Boş qoyub yurdunu, salıbdı yola,
Minlərinən nocavanı, əzizim.

Şikəstə Nəcəfəm, danışmam lafi,
Doğrudu sözlərim, yoxdu xilafı.
Anlayan kəslərə kafıdı, kafi,
Bil, nədi sözümün canı, əzizim.

FƏRİDƏ

Maşallah, nə zinət verib naqqası,
Çəkib tellərinə qara, Fəridə!
Dəstələ, qoy yerə dəyməsin ucu,
Al şana dəstinə, dara, Fəridə!

Əhval sordum, sən gəlibdən haradan,
İstəmərəm, heç gedəsən buradan.
Xoş saatda xəlq eyləyib yaradan,
Salıb səni bu diyara, Fəridə!

Mənə xəbər verdin mahalım Şuşa,
Açılıb köysündə nərgiz, bənövşə.
Nəcəfəm, nə deyim çarxı-gərdişə,
Qönçəni yazıbdı xara, Fəridə!

FİLANKƏS

Dolandım dünyanı, gəzdim sərəsər,
Sənin kimi gözəl hanı, filankəs!?
Tək yaradıb səni kərəmin kanı,
Gözəllər sultanı, xanı, filankəs!

Yoxdu sənin kimi məhbublar xası,
Geyibsən əyninə əlvən libası.
Aldanma dünyaya, yoxdu vəfası,
Bu dünya fanıdı, fanı, filankəs!

Qarabağ elində sən bir dənəsən,
Züleyxadan qalmış bir nişanasan.
Nəcəf deyər, bir nə ola, qanasan
Sərimdəki bu sevdanı, filankəs!

FİLANKƏS

Xudam səni öz nurundan yaradıb,
Gözü göy, qaşları qara filankəs!
Sənin dərdin məni çöllərə salıb,
İnsaf eylə, məni ara, filankəs!

Hər yetənə şe'ri-qəzəl yazmanam,
Bədəni bir, yaraları yüz mənəm.
Ölənədək əlim səndən üzməyəm,
Yüz yerdən çəksələr dara, filankəs!

Baxan doymaz qaşlarından, gözündən,
Qaymaq dodağından, narın üzündən,
İnciyibsən çuğul, şeytan sözündən,
Kəsibsən Nəcəfdən ara, filankəs!

GEDİBDİ

Kamil bir səyyadam, gəlmir şikarım,
Uçub əldən, bir tər lanım gedibdi.
İşləmir mətahım, yoxdu xirdarım,
Sərrafım, gövhəri-kanım gedibdi.

Arif olan, huş ver mənim sözümə,
Məəttəl qalmışam özüm özümə;
Dörd əlindən yuxu gəlmir gözümə,
Quruyub, bədəndən qanım gedibdi.

Haqq kalamı zəbanında car olan,
Sübhü şəm dilində kirdigar olan,
Mə'rifət elmindən dolu bar olan,
İman kimi novcavanım gedibdi.

Tə'nə sözdü ürəyimi yandıran,
Dərdə salan, işdən tez usandıran.
Həqiqətdən xalqa mətləb qandıran,
Şirin ləhcə, xoş zəbanım gedibdi.

Məcnun tək səhraya, düzə yetirən,
Mətləbə çatmayan, gözə yetirən,
Nəcəfəm, dərdimi yüzə yetirən,
Sərdarım, sultanım, xanım gedibdi.

GEDİRƏM

Bu çarxı-gərmişdə qəm-küdurəti
Qədərindən artıq yeyib, gedirəm.
Dünyanın vəfası yox imiş qəti,
Bilmərrə əlimi yuyub, gedirəm.

Bir zaman gənc oldum, qəflətdə yatdım,
Aldandım dünyaya, üqbanı atdım,
Nəfəsə tabe olub, haqqı unuttum,
Şeytanın felinə uyub, gedirəm.

Bu fələkdə cövrü cəfa var imiş,
Can alan cəlladdı, zülümkar mimiş.
Axır son şərbəti zəhrimar imiş,
Anlayıb, işini duyub, gedirəm.

Gecə-gündüz didələrim ağlayıb,
Dərdü qəm sinəmi çarpaz dağlayıb.
Yazıb ərzi-halım, dəftər bağlayıb,
Dastanım dillərə yayıb, gedirəm.

Nəcəf deyər, gedib ömrüm, qət olub,
Dərdü qəm sinəmdə qatbaqat olub.
Əl üzüb fanidən, irəşot olub,
Bərbəbir günümü sayıb, gedirəm.

GEDƏRSƏN

Ustadın sözünü düşünsən dərin,
Haqqı, həqiqəti tutar, gedərsən.
Bilməzsən qiymətin lə'lin, gövhərin,
Anlamaz, yanından ötər, gedərsən.

Cavanlıq dəmində qeyri haldasan,
Görmürsən qabağı, hələ daldasan.
Başa varmayınca bu xəyaldasan,
Axırda zay olub, batar, gedərsən.

Bilmədim, kökündə var imiş böylik,
Başqası sanma sən, biz elə böyik.
Yapışib, yaxandan tutubdu səylik,
Çətin, mətləbinə çatar, gedərsən.

Kişi görək ağı yığa sərinə,
Danışmaya söz gəlməmiş yerinə.
Dalmagınan dəryalara, dərinə,
Hayıfsan qərq olub, batar, gedərsən.

Dağyanus ucaldı, həddini aşdı,
Dandı həqiqəti, xəyalı çaşdı.
Axırda vəziri əlindən qaçdı,
Elə bil, sən ondan betər, gedərsən.

Ələsgər nəsili deyirlər bizə,
Qorxub çəkinmədən deyərəm uzə.
İndicə bir gəliş gələcəm sizə,
Sazını məclisdə atar, gedərsən.

Əbəs daşıyırsan aşıqlar adı,
Cinası, təcni bilmirsən nədi.
Nəcəf deyər, ayılmazsan əbədi,
İllər boyu belə yatar, gedərsən.

GETDİ

Sürahi gərdənli, bir qəmər üzlü
Ağlamı başımdan aldı da getdi.
Oynatdı qaşların, gözünü süzdü,
Ataşı canıma saldı da getdi.

Ovladım, tərhanım şikar almadı,
Dövr edib havada qanad çalmadı,

İlqar verdi, və' dəsine gəlmədi,
Gözlərim yollarda qaldı da getdi.

İşləmədi dürr mətahım, tunc oldu,
Elə bil ki, gündüz mənə gecə oldu.
Soruşsalar: yazıq Nəcəf necoldu?
Söylə: bir dəryaya daldı da getdi.

GETDİ

Naqafil bir gözəl çıxdı qarşıma,
Çəngəlin sinəmə çaldı da getdi.
Sanasan, dünyanı yıxdı başıma,
Can evi tarimar oldu da, getdi.

Qüdrətdən çəkilib qara qaşları,
Vurdu ürəyimə yara qaşları.
Çəkir hər görəni dara qaşları,
Gözlərim gözündə qaldı da, getdi.

Deyərlər, savabdı baxmaq gözələ,
Bu gözəl dünyaya gəlməyib hələ.
Biçarə Nəcəfi saldı ətəyə,
Canını cəsəddən aldı da, getdi.

GƏL

Aldanma, vəfası yoxdu dağların,
Cəhd eylə, yolları qar almamış gəl.
Nərgiz, bənövşəli, güllü bağların
Tökülüb yarpağı saralmamış gəl.

Çəkir həsrətini obalar, ellər,
Gözləyir yolunu türfə gözəllər.
Pozulub bağçalar, dərilib güllər,
Qönçənin üstünü xar almamış gəl.

Yolların cəfası olsa nə qədər,
İnciyib, ay Nəcəf, olma mükəddər

Sevərsən allahı, qəm qüssə, kədər
Bərkiyib sinəmdə yer almamış gəl.

GƏLDİ, GETDİ

A bimürvət, həsrətini çəkməkdən,
Hayıf, cavan ömrüm zay gəldi, getdi.
Leyli-nəhar yollarımı gözlədim,
Günüm il, dəqiqəm ay gəldi, getdi.

Qəzanın qədəri, çarxın gərdişi
Gətirdi başıma hər olmaz işi.
Neysan tək car oldu gözümün yaşı,
Axdı üzüm üstədən çay, gəldi, getdi.

Nə bəlaya düşdüm mən başı daşlı,
Dərd tüğyan eylədi, həddindən aşdı.
Nəcəfəm, əlimdən tərlandı uçu,
Elədi qəddimi yay, gəldi, getdi.

GƏLƏNDƏ MƏCLİSƏ BİR MƏLƏKZADA (qıfılənd)

Gələndə məclisə bir mələkzadə,
Cəmi məclis heyran qalır işinə.
Görənlər həvəskar olar ziyadə,
Padişahlar layiq bilər qoşuna.

Gündüzü yox, şöhrətidi gecəsi,
Ziyadədi, heç sayılmaz bacısı.
Gedər bəzircanı, gələr xocası,
Keçər candan, hey dolanar sərində.

Xilqəti qüdrətdən, əməli-insandı,
Şamdan-şama hər bir evdə mehmandı.
Nəcəf deyər, nə cismdi, nə candı,
Hər kim görsə, gələr onun xoşuna.

GƏLİBDİ

Bu gün bir gözəlin seyrinə vardım,
Tək yaramı, bu cahana gəlibdi.
Yer üzündə ona bərabər olmaz,
Gözəlliyyə yox bəhana, gəlibdi.

Qəribəm, qürbətde yoxdu həyanım,
Nə dost-qohumum var, nə tanıyanım.
Həyatdan əl üzən bu xəstə canım
Görüb camalımı, cana gəlibdi.

Kimsə yox qürbətde məni anmağa,
Yarayarmı daldalayıb danmağa,
Nəcəf kimi yar oduna yanmağa
Nə səməndər, nə pərvana gəlibdi.

GƏLİBDİ

Bilmirəm, talehim gətirmir nədən,
Üz döndərüb, baxtım qara gəlibdi.
Könül tab gətirmir, inciyr bədən,
Dərd əlindən canım zara gəlibdi.

Mən niyə düşürəm başa, bilmirəm,
Ürəklər dönübmü daşa, bilmirəm.
Həyat ilə ayaqlaşma bilmirəm,
Əyyam mənə çox bikara gəlibdi.

Götürdüm xədəngim, çıxdım şikara,
Ova rast gəlmədim, getdimsə hara.
Deyər Aşıq Nəcəf, oldum avara,
Əzəldən qismətim para gəlibdi.

GƏLMƏDİ

Ay ağalar, bir tərflanı uçurdum,
Dövr etdi havada, getdi, gəlmədi.

Qafil oldum, o şikarı keçirdim,
Atmadım, bərədən ötdü, gəlmədi.

Mən bilmək istədim halın, gəlmədi,
Tutdu bu dünyanın malın, gəlmədi,
Müntəzir gözlədim yolun, gəlmədi.
Mənə köklü yalan satdı, gəlmədi.

Dolandım dalınca, gəzdim izinnən,
İncik oldu çuğul, kəzzab sözünnən,
Biçarə Nəcəfi saldı gözünnən,
Baxtı üz döndərdi, yatdı, gəlmədi.

GƏLMİŞƏM

Ələstü bürəbbüküm qalü-bələdan
"Bəli" deyib, bu sevdaya gəlmişəm.
Dərsimi almışam Əliyyə'ladan,
Bel bağlayıb Mürtəzaya, gəlmişəm.

Doxsan min kəlmə ki dilimdə cardı,
Zikrimdə həmişə qəni səttardı.
Mənim mədədkarım pərvərdigardı,
Sığınmışam ol xudaya, gəlmişəm.

Veribdi muradım şahların şahı,
Küllü-kainatın odur pənahı.
Nəcəfəm, dünyada çəkməyəm ahı,
İnanmışam Mustafaya, gəlmişəm.

GƏRƏKDİ

Hər yetən gədəya insan demərəm,
İnsanın bər əsli, zati gərəkdİ.
Dost ilə dost ola öləne kimi,
Düşməne poladdan qatı gərəkdİ.

Gələndə məclisə, bilə yerini,
Düşünə danışa irəli-gerini,

Sürməyə irəli öz hünərini,
Ağlı, huşu, mə'rifəti gərəkdi.

Aşıq Nəcəf tamam eləyib sözün,
Həmişə özündə saxlaya gözün,
Bilə qiymətini əyrinin, düzün,
Bol kamalı, fərasəti gərəkdi.

GƏZİR

Sarsağın sərinə sərəsər külək,
Deyəsən, dəyibdi, dəngəsər gəzir
Çətindi, nakəsi insan eyləmək,
Bihuda dolanır, o hədər gəzir.

Yekə gəlir öz özünün gözünə,
Danışanda sərhed qoymur sözüne,
Axtarır xatanı, düşüb izinə,
Çalışır tapmağa dərdi-sər gəzir.

Tanıram nəslini əsil kökünü,
Yoxlamışam, mən bilərəm yükünü.
Qaynaq çalıb, dağıdaram tükünü,
Elərəm dünyanı ona dər, gəzir.

Anlamır, – danışır, xeyir-şərini,
Yada salmır irəlini, gerini.
Bərk gələndə, tez gizlədir sərini,
Daldaya düşəndə pürhünər gəzir.

Bilərəm, dalıbdı bu nə sövdadı,
Heyf ki, daşıyır sənətkar adı.
Deyər Aşıq Nəcəf, düzüb qanadı,
Yenidən uçmağa balü pər gəzir.

GƏZMƏ

Başına döndüyüm, ay çeşmi-xumar,
Ovsuncu deyilsən, mar alı gəzmə.

Cavansan, qəddinə geyin yaşıl-al,
İllər ilə belə qaralı gəzmə.

Əllərin qoynunda müntəzır durub,
Ah-fəğan eyləyib, boynunu burub,
Müjgan oxlarını sinəmə vurub,
İnsaf elə, məndən aralı gəzmə.

Çəkərsən şənəni o zülfi-mara,
Aldanıb dünyaya, olma avara.
Yanıb qəm oduna, ay baxtı qara,
Sən də Nəcəf kimi yaralı gəzmə.

GÖRƏNDƏ

Huş başımdan getdi, xəyalım çaşdı,
Boy-büsatın, qəddi-dalın görəndə.
Dərd tüğyan elədi, həddini aşdı,
Mah camalın, xətti-xalın görəndə.

Əfsana ömrümü vermişəm bada,
Bihuda dolannam fəni dünyada,
Günü-gündən dərdim olur ziyada,
Şəhla gözün, qaşi-hilalın görəndə.

Canlar alır gözlərinin qarası,
Heç sağalmaz kirpiyinin yarası.
Nəcəfəm, dərdimin olar çarası,
Ləblərinin şəhdi-balın görəndə.

GÖRÜNÜR

Demədimmi, a bimürvət, incimə,
Aramızda uzaq yollar görünür.
Xəyalımdan çıxmır günəş camalın,
Qaymaq dodağında ballar görünür.

Gözüm önündədi mehriban çağın,
Yenə şö'lələdir lala yanağın,

Mərmər sinən, billur kimi buxağın,
Zənəxdanda qoşa xallar görünür

Nəcəfəm, dərdimi istərəm böləm,
Bir pünhan otaqda danışam, güləm.
Bağında oxuyan şeyda bülbüləm,
Yanağında qızılgüllər görünür.

GÖRÜNÜR

Demədimmi, a bimürvət, incimə,
Dostlar arasında yollar görünür.
Mürvari dişlərin, qaymaq dodağın,
Dahanında təzə ballar görünür

Könülün könülə olar həvəsi,
Bülbül ötər bağda, sevməz qəfəsi.
Quba qaz zürvəsi, yaşılbaş dəsi,
Sonalar seyr edən göllər görünür.

Min naz-qəmzə ilə keçdin qarşımdan,
Onda qalxdı Kərəm eşqi başımdan.
İki şeşpər baş veribdi döşündən,
Bağrımın başında millər görünür

GÖZƏL QIZ

“Xudam səni nə xoş gündə yaradıb“,
Çəkib qaşların qara, gözəl qız!
Yer üzündə sənə bərabər olmaz,
Axtar, bu dünyanı, ara, gözəl qız!

Sallanıb naz ilə, çəkəndə gərdən,
Görənin ağlını alırsan sərdən.
Görüm, haqq saxlasın səni nəzərdən,
Düşməyəsən baxtafara, gözəl qız!

Yoxdu sənin kimi bir boyu bəstə,
Yanağın almadı, ləblərin püstə.

Nəcəfəm, dərdindən olmuşam xəstə,
Edəsən dərdimə çara, gözəl qız!

GÖZLƏRİM

Yenə xədəngini qoyub kamana,
Elər səni bir nişana gözlərim.
Axırda əlindən gəlib amana,
Salar səni biyabana gözlərim.

Bir tər lanam, bürc üstündə durmuşam,
Züflərimdən üzə pərdə qurmuşam.
Neçə aşqları bəndə vurmuşam,
Axırda sataşar sana gözlərim.

Adım Sumayadı, əgər tanısan,
Mənim gözlərimin sən qurbanısan.
Od vuraram, alışısan yanısan,
Qoyar səni yana-yana gözlərim.

GÖZLƏYƏR

Adam var, aləmdə dolanar ə'la,
Geyinər yaşılı, alı gözləyər.
Adam var, çatışmaz huşu, kamalı,
Axtarar qovğanı, qalı gözləyər.

Adam var ki, salam vermə; kənar göz,
Adam var ki, minbir adama əvəz.
Adam var ki, evin gözləyə bilməz,
Adam var ki, bir mahalı gözləyər.

Adam var, ay Nəcəf, başın sadağa,
Adam var ki, qoymayasan yığnağa,
Adam var, hər zaman baxar qabağa,
Adam var həmişə dalı gözləyər

GÖZÜNNƏN

Əlin vurma, yaram kaldı, qanıyar,
Cərrahsan, yaxşı bax, tanı gözünnən.
Dönməz könül aralıqdan tanıyar,
Dost görərsə mehribanı gözünnən.

Köklü bir qayanı yel yıxa bilməz,
Tərpədib yerindən, bil, yıxa bilməz.
Yığılsa bir mahal, el yıxa bilməz,
Haqq salmasa bir insanı gözünnən.

Su gələnin arxınan gələr, bir də axar,
Tə'nə söz insanı andırar, yaxar.
Deyər Aşiq Nəcəf, bizə də baxar,
Lütf eyləmə kərəmkanı gözünnən.

GÜLCAMAL

“Kəşt elədim, bu dünyanı dolandım“,
Sənin kimi gözəl hanı, Gülcamal!
Odlanıb dərdindən, alışıb yandım,
Qoydum mən yolunda canı, Gülcamal!

Alıb gözəlliyi, olubsan qəni,
Niyə nəzərindən salıbsan məni?
İlahim nurundan xələq edib səni,
Gözəllər sultanı, xanı Gülcamal!

Yüz yaşa dünyada səni, qocalma,
Könlümün gülüsən, saralıb solma.
Kərəmli sultanım, nəzərdən salma
Nəcəf kimi binəvanı, Gülcamal!

GÜLƏ-GÜLƏ

Dünya bivəfədi, heç kəsə qalmaz,
Geyin, göz qəddinə al gülə-gülə.

Mə'lul könlüm cavanlaşar, qocalmaz,
Verəsən əlimə əl gülə-gülə.

Düşəndə yadıma gülğəz yanağın,
Var sinəm üstündə dağ üstəndə dağın.
Sən allah, sallama qaşın, qabağın,
Alırsan, canımı al gülə-gülə.

Məcnunam, gəzərəm Leyli dağında,
Gözəllər dəstəsi solu sağında.
Canı cəsədidən çıxan çağında,
Nəcəfin üstünə gəl gülə-gülə.

GÖYÜŞ

Məktubla halımı ərz edim sənə,
Əvvəlcə, salamım alasan, Göyüş!
Ayrılıq çox yaman kar edib mənə,
Dostun harayına gələsən, Göyüş!

Mən qərib cavanam, bu, bir qürbət el,
Əziz qardaşımsan, onu yəqin bil.
Bir ləhzə əyləşib mənə dilbədil,
Soruşub, dərdimi biləsən, Göyüş!

Nəcəfəm, dünyada dolandım əbəs,
Dost bildim üzümə güldü sə hər kəs.
Uçur ruh bədəndən, boş qalır qəfəs,
Bəlkə, gətirəsən ələ sən, Göyüş!

HƏRCAYIYLA HƏMRAH OLDUM DÜNYADA

Hərcayıyla həmrəh oldum dünyada,
Axtardım əxlaqın külli-varını.
Verdiyim əməyim tez getdi zaya,
Mən görmədim onun e'tibarını.

Bivəfa yolunda çox çəkdim cəfa,
Nakəsə dünyada görmədim vəfa.

Şövq edib, onunla sürmədim səfa,
Sevmədim əyyamın ruzigarını.

Ayıldım qəflətdən, birdən oyandım,
Bir rəng ilə hər nişana boyandım.
Nəcəfəm, alışdım, odlara yandım,
Tapmadım gövhərin xiridarını.

İNCİMƏYNƏN

Qulluğuna üçcə kəlmə sözümlər var,
Eşit, ərz eyləyim, al, inciməynən.
Artırıbsan, dərdim olub bir anbar,
Bir ləhzə qayğıma qal, inciməynən.

Məcnunam, şövqündən dolannam dağı,
Günəş camalındı könlüm ovlağı.
Qoy alım ağzıma qaymaq dodağı,
Əmim ləblərindən bal inciməynən.

Tifilkən yanırım mən ataşına,
Sürmə tək yıxıllam gözü qaşına.
Nəcəf deyər, ay qız, dönüm başına,
Dolayım boynuna qol, inciməynən.

İNDƏN BELƏ (Qoşayarpaq)

Oxudun əhvalı, sən oldun halı,
Götür, cavabını yaz indən belə.
Azca dolan xalı, sal qilü-qalı,
Belə nəzakətlə göz indən belə.

Ovçusan, maralı qoyma yaralı,
Can candan aralı, yanar, qaralı.
İrəngim saralı, gəzmə aralı,
İxtiyar səndədi, qız, indən belə.

Dolandırır bahar qədri-qəhhar,
Sərf edirsən gövhər, mənəm xiridar.
Nəcəf deyər aşkar, ay çeşmi-xumar,
Üzürsən canımı, üz indən belə.

İNTİZARI

Həsrotin çəkməkdən ayı, ilinən,
Xəstəyəm, olmuşam nar intizarı.
Şeyda bülbül aşna olsa gülünən,
Qızılgül çəkərmə xar intizarı?

Cavan canım qürbət eldə çürüdü,
Hücum çəkdi, möhnət məni bürüdü,
Eynim yaşı sel-sel oldu, yeridi,
Yoxdu mənim kimi yer intizarı.

Səməndər aşiqdi narı görməyə,
Tərhan gəzir bir şikarı görməyə.
Həsrot çəkir o dildirni görməyə,
Bicarə Nəcəfin var intizarı.

İTİRMƏZ

Yaxşı adam alar, pünhanda saxlar,
Dost verdiyi amanatın itirməz.
Yaxşı iyid hər vaxt düşməni yoxlar,
Sayıq olar, ehtiyatın itirməz.

Əvvəl, ibtidadan belədi qərar,
Əkənlər becərər, becərən dərər.
Zatında olan dırnağında göstərər,
Kökünü dəyişib, zatın itirməz.

Atalardan qalma bir misal da var,
Lə'l düşər, nə qədər torpaqda qalar,
Ələ keçən günü qiymətin alar,
Min il keçsə, öz qiymətin itirməz.

Hakimsən, adil ol, ədalətə bax,
Haqdan, həqiqətdən dolanma uzaq.
Zikr edər dilində hər axşam-sabah,
Aşıq Nəcəf bu adətin itirməz.

KAĞIZ

Yazıb göndərirəm yar məqamına,
Sən eylə dərdimi hekayət, kağız!
Bir od düşüb mən fağırın canına,
Alışır bədənim bəndbəbənd, kağız!

Mən nə deyim bu fələyin işinə,
Yenə tor qurubdu könlüm quşuna.
Yetən kimi, sən dur, dolan başına,
Elə mən əvəzdən ziyarət, kağız!

Bu od qaldı, bil, Nəcəfin canında,
Açmaram sirrimi nadan yanında.
Ruzi - əl - məhşərdə, haqq divanında,
Elərəm ağama şikayət, kağız!

KAĞIZ

Səni yollayıram bizim mahala,
"Söylə mən əvəzdən ərzi-hal, kağız!"
Kür tale, gör, məni saldı nə günə,
Gətirdi başıma qilü-qal, kağız!

Hicranü möhnətdən açmışam bazar,
Gəlmir alan, satam, yoxdur xiridar.
İstəyən dost, qohum, qardaş hər nə var
Soruş əhvalını, xəbər al, kağız!

Dolannam dünyanı dərddli, davasız,
Sərgərdan bir quşam, mənəm yuvasız.
Neylərəm işrəti elsiz, obasız,
Yapışmaz Nəcəfə bu mahal, kağız!

KƏNARINDA

Dedim, könül, namərdlərdən kənar göz,
Kəşt eylə həmişə mərd kənarında.
Müxənnət soruşub dərdini bilməz,
Yüz də dolansan dörd kənarında.

Gövhər sözümlə məclislərdə oxuna,
Arif qana, nəsyət ola çoxuna.
İqbal üz döndərüb, gəlmir yaxına,
Çəkilib durubdu sərt kənarında.

Bivəfa üzündən çox çəkdi bəla,
Hər zaman dilimdən kəsilməz nala.
Yığılıbdı qat-qat, olubdu qala
Şikəstə Nəcəfin dərd kənarında.

KİMDİ (qıfılband)

Altmışda saz alıb, aşığam deyən,
Aşıqlıq elminin bənası kimdi?
Ucaldıb özünü, gəndini öyən,
Aşıqlar ustası, anası kimdi?

Məskən salan insanların canında,
Yol eyləyən bədənində, qanında,
Ruzi - əl - məhşərdə, haqq divanında
Alışib odlara, yanası kimdi?

Sən gəl, Nəcəf ilə girməyənə bəhsə,
Gəl gətir mətahım görüm nə isə.
Hansı tayfadandı, de görüm Musa?
Atası İmrandı, anası kimdi?

KİMİ

A bimürvət, mən ha səndən öteri
Olmuşam bir dəli-divana kimi.

Səbəb nədi, məndən kənar gəzirsən?
Baxırsan daldadan biganə kimi.

Yanağın göyçəkdi, misalı bir gül,
Ləblərin ləzzətdə innabıdı, bil.
Axır dahanından abi-Səlsəbil,
Düzülüb dişlərin dürdanə kimi.

Biçərə Nəcəfi batırdın qəmə,
Dağ üstündən dağ çəkibsən sinəmə.
Necə ki, pərvana dolanır şəm'ə,
Dolannam başına pərvana kimi.

KÜLLİ-KAINATI DOLANDIRAN VAR

Küllü-kainatı dolandıran var,
Heç kəs bu dünyada özün öyməsin.
Türbətül eynində elər tarimar,
Tanrı heç kimsədən nəzər öyməsin.

Fələyin qəhrindən gəlmişəm dilə,
Pənah gətirmişəm bu qürbət elə.
Bir kəminə qulam, düşmüşəm çölə,
Yaralı qəlbimə kimsə dəyməsin.

İl mən üçün bəd dolandı ilindən,
Dad eylərəm bu dövrənin əlindən.
Heç kəs ayrı düşüb ulus, clindən,
Nəcəf kimi qəm libası geyməsin.

QADASIN ALDIĞIM

İqbal üz döndərib, talehim yandı,
Baxtım olub kür, qadasın aldığı.
Könül gözələrinə çox mehribandı,
Kimə açım sirt, qadasın aldığı.

Canlar alır qaşlarının qarası,
Heç sağalmaz kirpiyinin yarası.

Ləblərində var dərdimin çarası,
Mürvət elə, ver, qadasın aldığı.

Görən əhsən deyir o qəddi-dala,
Pünhan dolan, bədnəzərdən daldala.
Həsretin Nəcəfi salıb nə hala!?
Bir yaxşı bax, gör, qadasın aldığı.

QALMADI

Bir gözəlin yollarına baxmaqdan,
Gözümün qarası, ağı qalmadı.
Şirin canım atasına yaxmaqdan,
Əridi, ürəyimin yağı qalmadı.

Nə zaman ki, sataşanda didəmə,
Sızıldaram, el yığılar sədama.
Bu qədər dağ çəkməz adam adama,
Sinəmə çəkməmiş dağı qalmadı.

Mən nə deyim onun kimi xanıma,
Cəllad olub, susayıbdı qanıma.
Biçərə Nəcəfəm, yazıq canıma
Vurmadiğı bir nasığı qalmadı.

QALMADI

Bilirsənmi, fələk mənim sinəmə
Çəkmədiyi bircə dağı qalmadı.
Ha yana dolandım, qərq oldum qəmə,
Əridi, ürəyimin yağı qalmadı.

Gətirib bağcamız, bar olan çağı,
Bad əsdi, saraldı, soldu yarpağı.
Şikəstə könlümün qolu, budağı
Töküldü, bir dənə sağı qalmadı.

Ah-fəğan etməkdən dilim üzüldü,
Bağçadan və'dəsiz gülüm üzüldü.

Qohumdan, qardaşdan əlim üzüldü,
Mən çəkməmiş bir fərağı qalmadı.

Olmuşam səyyadı mən bu dağların,
Dolandım hər tərəf, solü sağların.
Cəfa çəkib, becərdiyim bağların
Sındı, bircə qol-budağı qalmadı.

Əbəs yerdən sənə mən bel bağladım,
Sinəm üstün düyünlədim, dağladım.
Nəcəf deyər, gecə-gündüz ağladım,
Gözümün qarası, ağı qalmadı.

QALMAYIB

Gəşt eyləyib, bu dünyanı gəzmişəm,
Gedib cavan ömrüm, yarı qalmayıb.
Dünya işrətindən əlim üzmüşəm,
Kəsilib, canımın karı qalmayıb.

Əfsana gəzmişəm, ömrüm bad olub,
Könlüm qan ağlayıb, haçan şad olub!?
İqbal yatıb, qohum-qardaş yad olub,
Dostların da e'tibarı qalmayıb.

Sən Nəcəfə yalan satma, ayıbdı,
Xəstə canım dərd əlindən zəifdi.
Çarxı-fələk cavan qəddim öyibdi,
Mən çəkməmiş bir azarı qalmayıb.

QARABAĞLI

Qəbul et sözümlü, eşit ərzimi,
Qulluğuna ərzim var, qarabağlı!
Zimistana döndərib sən yazımı,
Olub mana boran, qar, qarabağlı!

Ləblərin ləzzətdə tə'nə edər qəndə,
Sənin məhəbbətin mənim sinəmdə.

O siyah zülflərin dönüb kəməndə,
Olub mana düzax, dar, qarabağlı!

Aşiqə bu qədər eyləmə cəfa,
Aldanmayan lafa, çuğul közzafa.
Rəhmə gəl, Nəcəfə sən eylə şəfa,
Lütf elə qoynundan nar, qarabağlı!

QARDAŞ

Nənəciblə ülfət qılma, kənar göz,
Əysik işlərinə güləndi, qardaş!
"Yüz il keçsə, qohum səndən yad olmaz",
Dar gündə dadına gələndi, qardaş!

Dünya bir gözəldi, adam aldadar,
Çox da bel bağlama, gəl dolan kənar.
Toplayıb varını, vurasan anbar,
Axırda dünyada qalandı, qardaş!

Yaralı qəlbimi yandırır ataş,
Dözürəm hər dərdə, mənəm bağı daş.
Baldızdan bacı olmaz, qayından qardaş,
Desələr inanma, yalandı, qardaş!

Nə lazım, mətləbi bunca ızatmaq,
Çətindi fələyin işinə çatmaq.
Qohumu unudub, qardaşı atmaq,
Ha vaxt bu, tarixdə olandı, qardaş!

Küskün oldu, sınıq könlüm almadın,
Şikəstə Nəcəfi yada salmadın.
Dar günündə bir yanına gəlmədin,
Aylar keçdi, illər dolandı, qardaş!

QARDAŞIM

Ahü zar eyləyib qəmli dilinən,
Vurma sinəm üstə yara, qardaşım.

Çalışıb yolunda ayü ilinən,
Elərəm dərđinə çara, qardaşım.

Əndəlib aşnadı bahar – yazınan,
Oynayar lalaynan, gül nərgizinən,
İnsafa gəl, yenə tənə sözünən
Yandırma qəlbimi nara, qardaşım.

Nəcəf deyər, mən qayğına qalaram,
Dağıdaram bu dünyanı talaram.
Sənin üçün bir nişana alaram,
Qayıdaram mən dübara, qardaşım.

QAYITDI

Bir tər lan tavarı qalxdı havaya,
Şığıadı, ovlağa gəldi, qayıtdı.
Dayanıb bərədə dura bilmədi,
Bilmədim, məqsədi nəydi, qayıtdı.

Uçdu, bərəsində dura bilmədi,
O səbəbdən mənim üzüm gülmədi.
Qayıtmadı, ovlağına gəlmədi,
Gözümü yollarda qoydu, qayıtdı.

O sərv qaməti dəydi didəmə,
Sallanışı mənə batırdı qəmə,
Kəc baxışı qəddim döndərdi xəmə,
Əlif ikən qəddim öydi, qayıtdı.

Dolanaram, bula bilməm çaramı,
Seyraqublar qəfil kəsdi aramı.
Naşı təbib nəştələdi yaramı,
Dərman eləmədi, soydu, qayıtdı.

Atdım xədəngimi, vura bilmədim,
Ovlağına torum qura bilmədim.
Nəcəfəm, dayanıb dura bilmədim,
Bağrımın başını oydu, qayıtdı.

QƏRİBLİK

Ay ağalar, gəlin sizə söyləyim,
Eyləyib ömrümü yarı qəriblik.
Sinəm dəftərinin şərhin eyləyim,
Sahıbdı cismimə narı qəriblik.

Yad ölkələr cavan qəddim bükübdü,
Yazıq canım nə bələlar çəkibdi.
Sanasan ki, xörəyimə tökübdü,
Zəhri, zəhri, zəhrimarı qəriblik.

Gen dünyanı mana eyləyibdi dar,
Qananın quluyam, bilin, aşıkar.
Od tutar bədənim, alışar, yanar,
Düşsə yada gecə yarı qəriblik.

Fələk nəzərini döndərib məndən,
Eləyib elimdən, əziz vətəndən.
Sübhü şəm ah çəkib, sıxılıram mən,
Yada salır dar məzarı qəriblik.

Yasdığa gələndə qəribin başı,
Bulunmaz yanında qohum-qardaşı.
Bir ləhzə qurumaz gözünün yaşı,
Sızıldadar zarı-zarı qəriblik.

Nəcəfin könlünün açılmaz pası,
Qaralar geyinər, gözləyər yası.
Çağırar dadına qolsuz Abbası,
Zikr eləyər kirdigarı, qəriblik.

QINAR SƏNİ

Eşitmişəm, təzə eşqə düşübsən,
Əl çək bu sevdadan, el qınar səni.
Qədd əyilib, xətt ağarıb, gün keçib,
Olubdu saqqalın çal, qınar səni.

Bir arvad, iki qız, dörd oğlun var,
Altı nəvən səndən ötrü biqərar.
Aləmdə özünü gəl eyləmə xar,
Yaxşı deyil belə hal, qınar səni.

Gəl eşit Nəcəfi, sözlərini qan,
Sən bir düşgün qoca, o bir nocavan.
Axırda usanıb olarsan peşman,
Ürək tə'nə qılar, dil qınar səni.

QIZ

A bimürvət, sən olmasan, kim olar,
Bu xəstə könlümün vəfadarı, qız?!
Və'də versən, illərinən gözlərəm,
Pozmaram nə əhdİ, nə ilqarı, qız!

Kişi olan dostu yada satımı?
Namusunu, qeyrətini atımı?
Amanat, amanat, amanatımı
Yaxşı saxla qoynundakı narı, qız!

Qurudub bədəni qandan eləmə,
Məcnun tək şövketdən, şandan eləmə.
Biçarə Nəcəfi candan eləmə,
Hərdən, birdən ara, axtar, barı, qız!

QIZIM, SANA BU NƏSİHƏTİ DEYİRƏM

Qızım, sana bu nəsihəti deyirəm,
Çalış, oxşayasan əziz anana.
Hər işi görgünən öz və'dəsində,
Axşamkı işini qoymaynan dana.

Bir yana gedəndə, qırağa baxma,
Sərhəd qoy sözünə, özündən çıxma,
Namusu, qeyrəti, arı buraxma,
Nəsyət olsun, əgər baxsan atana.

Nalayıq yerlərə heç gedib-gəlmə,
Hərcayı danışib, hərcayı gülmə,
Hər sözü gündinə sən layiq bilmə,
Eşidənlər əhsən desinlər sana.

Cəllad kimi tərپən, görəndə işi,
Qızım, evdarlığın budu gərđişi.
Çal, toxu gəbəyə hər rəng naxışı,
Görən heyran qalsın əlvən hanana.

Nəcəf deyər, hər bir yanı gəzərəm,
Qoçaqlara şe'r, qəzəl yazaram.
Yedirdərəm, geydirərəm, bəzərəm,
Sənin hər zohmətin xoş gəlir mana.

QIZLAR

Yenə xədəngini çəkib kamana,
Alıbdı sinəmi nişana qızlar.
Çin-çin dəstələyib, təkübdü yana,
Çəkib tellərinə a şana qızlar

Tovuz kimi bəzək verib özünə,
Utanıram, deyə bilməm üzünə.
Qüdrət sürməsinə çəkib gözünə,
Bilmirəm, yıxıbdı qaşa nə qızlar?

Yazıq Məcnun müştaq oldu Leyliyə,
Dolandı səhranı yar deyə-deyə.
Deyər Aşıq Nəcəf, baxmırlar niyə
Dördindən ataşa düşənə qızlar?

QIZLARIN

Günü-gündən çiçəklənir, açılır,
Xoş gəlib baharı – yazı qızların.
Şahmar zülfü ay qabağı saçılır,
Hərdənbir görünür üzü qızların.

Xəyalım açıldı, axtar, ara sən,
həs-rət çək-din, məni saldın nara sən.
Bağlama belini bu qızlara sən,
Düz çıxar ilqara azı qızların.

Görəndə üzündə zər nişanını,
Apardı ağılı, din-imanını.
Qılıncsız, tüfəngsiz alır canını,
Öldürür Nəcəfi nazı qızların.

QOCALDIM

Heyf, getdi əldən cavanlıq dəmi,
Dolandı dövrənəm, keçdi, qocaldım.
Əydi qamətimi çarxın sitəmi,
Tayımdan, tuşumdan seçdi, qocaldım.

Keçəndə qarşımdan gözəllər xası,
Qaynadı sərimdə eşqin sevdası.
Şikəstə könlümün bu təmənnası
Yaralı qəlbimi deşdi, qocaldım.

Gəzdim, gün keçirdim dağda, aranda,
Çiskində, dumanda, qarda, boranda.
Yalancı, yaltağı gözüm görəndə,
Dərdü qəm həddindən aşdı, qocaldım.

İncik oldum mən ilimdən, ayımdan,
Küsgün oldum qismətimdən, payımdan.
Ömür binasından, can sarayımdan
Hər gündə bir kərpic düşdü, qocaldım.

QOYMADI

Fələk məni bağça-bağdan elədi,
Becərdim, meyvəsin dərim, qoymadı.
Qəfil xoryad əli dəydi, taladı,
Qalmağa bir dənə barım qoymadı.

Bimuzdluq bağbana zülümdü, zülüm,
Bir insafa gəlmir bimürvət zalım.
Töküldü dəyməmiş, qalmaqalım,
Nə alma, nə heyva, narım qoymadı.

Bağ becərdim, bağım başa gələndə,
Açılıb güllərim, xoşa gələndə,
Yazıq Aşiq Nəcəf coşa gələndə,
Aldı əldən ixtiyarım, qoymadı.

QOYUB FƏLƏK

Dünya bivəfadi, gələn əylənməz,
Arası kəsilməz köç qoyub fələk.
Bilirəm, mən ilə qəlbi düzəlməz,
Sübutsuz boynuma suç qoyub fələk.

Kimini ucaldıb, cah-cəlal verib,
Yüksəlib göylərə, pəru bal verib.
Doldurub başına huş-kamal verib,
Mənim də ağılımı çaş qoyub fələk.

Biçərə Nəcəfin artıb sitəmi,
Günbəgün ucalır, azalmır qəmi.
Xalxa işrət verib, mənim sinəmi
Hicran oxlarına tuş qoyub fələk.

QURBANI

Sallana-sallana gəl bizim bağa,
Qədəm götür, gələn yolun qurbani.
Olmuşam dərdindən dəli, divana,
Mina boyun, qəddi-dalın qurbani.

Tutular maildi xoş avazına,
Görüb ayrı düşən dözməz nazına.
Könül müştaq olub ala gözüne,
Möh camalın, xəttü xalın qurbani.

Yazıram dərdimi, düşsən başa,
Yadıma salanda, qərq ollam yaşa.
Həsretin Nəcəfi salıb ataşa,
Nazik əlin, şümşad qolun qurbanı.

QURTARASAN

Namərdə, nakəsə e'tibar yoxdu,
Vaxtında yanından qaç, qurtarasan.
Müxənnətlik edər qovğa günündə,
Çətindi, salamat baş qurtarasan.

Səxasız qohumdan, ürəyi daşdan,
Söyləyən qonşudan, zəvzək yoldaşdan,
Tökülməmiş zəhlən, olmamış başdan,
Bir istəsə, verib beş, qurtarasan.

Bir adamda bu nişanlar var ola:
Diş seyrək, gözü göy, rəngi sarı ola,
Müxtəsəri, hərif bədnazar ola,
Salam ver, yanından keç, qurtarasan.

Çox giley-güzarı, pinti arvaddan,
Küllüklü məhlədən, küləkli kənddən,
Qatırdan, şütürdən, ulaqdan, atdan,
Yüklə barxananı köç, qurtarasan.

Dərin dəryalara dalan, ay Nəcəf!
Hər vaxt qəm sazını çalan, ay Nəcəf!
Qəzanın qəhrində qalan, ay Nəcəf!
Olacaq mı bir gün heç, qurtarasan?!

LAZIMDI

Dərd tüğyan edəndə, könül sirrini,
İstəkli bir dosta açmaq lazımdı.
Bunu bizdən əqdəm atalar deyib:
Qonşu pis olanda, köçmək lazımdı.

Getmə nənəcibin xeyir-şərinə,
Aldanma sərvətə, simü zərinə.
Mərdin zəhərini şərbət yerinə,
Doldurub, dalbadal içmək lazımdı.

Keçmiş yadıma salanda hərdən,
Nələr gəlib keçib bələli sərdən!
Nalayıq məclisdən, qanmazlıq yerdən
Götürüb başını qaçmaq lazımdı.

Keçirdim ömrümü, mən vurdu m başa,
Heç yerdə belə toy görmədim, haşa.
Belə bir məclisə, belə yoldaşa
Tə'rif deyib, dastan açmaq lazımdı.

Deyər Aşıq Nəcəf mərdü mərdana,
Arif görək işarətlə söz qana.
Çoxunun rəftarı xoş gələr sana,
Yaxşını yamandan seçmək lazımdı.

LƏ'NƏT

Tabe olub nəfsə, uyub şeytana,
Dostunu nəfsinə satana lə'nət.
Aldanıb şöhrətə, şövkətü şana,
Namusu, qeyrəti atana lə'nət.

Ataların sözü qiymətli zərdi,
İnsan müvəqqəti, gəldi-gedərdi.
Unudub dostunu, tərgidib mərdi,
Namərd kölgəsində yatana lə'nət.

Nəcəf deyər, budu sözü mün düzü,
Ölünce gülməsin paxılın üzü.
Bir mərd ola bilməz namərdin yüzü,
Nakəsin yolunu tutana lə'nət.

MEHRALI

Həmi incimişəm, həmi küsmüşəm,
Sən niyə gəlmədin bizə, Mehralı!
İndi ölkənizə qədəm basmışam,
Mən də gəlməyəcəm sizə, Mehralı!

Huş başımdan getdi, oldum sərsəri,
Könül tələb eylər sən taci-səri.
Eşqdən dolanıb bəhr ilə bəri,
İndi də düşmüşəm düzə, Mehralı!

Biləsən dərdimin budu əvvəli,
Hərcayı sözüne demərəm "bəli"
Biçərə Nəcəfəm, olmuşam dəli,
Üz veribdi qəhri-qəza, Mehralı!

MEHRALI

Fəhmü diqqət ilə sən eylə nəzər,
Söyləyim dərdimi əzəl, Mehralı!
Yandırır canımı fəraqü möhnət,
Lazım deyil şe'ri-qəzəl, Mehralı!

Qəribəm, qürbətdə yox qohum-qardaş,
O səbəbdən məni yandırır ataş.
Tanrı tərəzisinə sən də tulla daş,
Allahın yoluna düzəl, Mehralı!

Gətirəsən qərib könlün ələ sən,
Soruşasan, dərdi-dilin biləsən.
Sən Nəcəfin sınıq könlün alasan,
Dolanar başına, gözəl Mehralı!

MƏNƏM

Eşq əlindən bu dünyanın üzündə
Xəstə düşsən, dərdi bidərman mənəm.

Məcnun kimi qalan Leyli çölündə,
Səhrayı-qələndər, sərgərdan mənəm.

Kəçibdi cəsədim çətin çəngələ,
Bir kimsəm yoxdu ki, dadıma gələ.
Qəmdən yük tutmuşam, möhnətdən şələ,
Sübhi-şəm əhvalı pərişan mənəm.

Nəcəf deyər, dərdim nə ziyad oldu,
Qohum-qardaş tamam məndən yad oldu.
Bədənim alışdı, cismim od oldu,
Ah-fəğan eyləyən bağı qan mənəm.

MƏNƏM

Əvvəl, ibtidadan, qalü-bələdan,
Dad həzər eyləyən sübhü şəm mənəm.
Açılmaz ürəyim ahü nalədən,
Tökən qanlı yaşı dəmbədəm mənəm.

Dağılıb idrakım, qalmayıb huşum,
Sərgərdan qalmışam, işləmir başım.
Unudub dostlarım, qohum-qardaşım,
Məcnun tək məskəni biyaban mənəm.

Olarını Nəcəfi heç yada salan?
Kəsilibdi yollar, yox gedib-gələn.
İllər intizarı, müntəzir qalan
Bu qürbət ölkədə bağı qan mənəm.

MƏNİ

A bimürvət, a bivəfa, a zalım,
Nə olar, bir yada salanda məni!
Gördüm məhəbbətin nə olduğunu
Zülfün şahmar olub çalanda məni!

Eşqin səməndini minib çapasan,
Bənnə olub, sınıq könül yapasan.

Arayasan, axtarasan, tapasan,
Gül kimi irəngin solanda məni!

Qəbul et Nəcəfin bu iltimasın,
Könül sevib sən tək gözəllər xasın.
Allah göstərməsin, insan görməsin,
Dərdindən Məcnun tək olanda məni!

MƏNİ

Ay ağalar, gəlin sizə söyləyim,
Çulğayıb hər yandan dördü qəm məni.
Sənəm dəftərinin şərhin eyləyim,
Öldürər bu möhnət sübh-i-şəm məni.

Qürbətdə hər kimdən eylədim dilək,
Kor tale başıma gətirdi kələk,
Bəd başladı mənə bu çarxı-fələk,
Eylədi günbəgün baxtı kəm məni.

Biçərə Nəcəfi candan eyləyər,
Sən'an kimi yol-ərkandan eyləyər,
Qurudar bədənin, qandan eyləyər,
Axır zay eyləyər bu sitəm məni.

MƏNİ

İqbal üz döndərüb, taleyim yatıb,
Bir ləhzədə tapır neçə hal məni.
Yapışub qocalıq yaxamdan tutub,
Bəyənmir nə cahal, nə ahal məni.

Cavan idim, oğlan idim əzəldən,
Doymaz idim nəzənindən, gözəldən.
Daha qocalmışam, düşmüşəm əldən,
Biurvat eyləyib bu saqqal məni.

Dünyanın vəfası yoxumuş qəti,
Çox imiş cəfası, dərdi, möhnəti.

Dostun məzəmməti, düşmən töhməti
Qəddim əyib, eyləyibdi "dal" məni.

İstəmirəm, heç bir işə qarışım,
Az qalırım ataşımndan alışım.
Hakim yoxdu, dərdim deyim, danışım,
Dinmək olmur, vaxt eyləyib lal məni.

Nəcəfi sevdiyi yarı bəyənmir,
Kəsilibdi e'tibarı, bəyənmir.
Qız-gəlin heç baxmır, qarı bəyənmir,
Yandırır odlara bu əhval məni.

MƏNİ

Müddətdi, elimdən olmuşam kənar,
Nəfs aldadıb, eyləyibdi çaş məni.
Od tutar bədənim, alışar, yanar,
Tapıbdı nahaqdan bir ataş məni.

Söylərəm salamım düşgün anama,
Bu fəni dünyada yetmədim kama.
Əgər ki mən sizə yazmasam nama,
Onda sanarsınız bağı daş məni.

Nəcəfəm, yadigar yazıram bunu,
Bayqu tək səhraya salmışam ünü.
Vətən ayrısıyam, el didərgini,
Yada salmır qohum, nə qardaş məni.

MƏNİ

Xəliqiləmyəzəl, qədri-qəffar,
Yazmayıb dəftərə varəğa məni.
Özündən özünə şikayətim var,
Piltə tək yandırub çırağa məni.

Şikəstə gəzirəm xalq arasında,
Təəccübəm bunun mən burasında:

Qoşmayıbdı duram el sırasında,
Çıxarıb kənara, qırağa məni.

Tarixi misaldır, atalar deyib:
"Allah qarğayanı peyğəmbər döyüb".
Yaradan nəzərin Nəcəfdən əyib,
Salıbdı gözündən irəğa məni.

MƏNİ

Səyyahi-sərgərdan, aciz, avara,
Əzəldən eyləyib kirdigar məni.
Bu xəstə canımı salıbdı nara,
Yandırır qəmlərə aşikar məni.

Səyyadiyam, ov gəzirəm atmağa,
Cəhd edirəm, çalışıram çatmağa.
Dəhr içində möhnət alıb-satmağa
Əzəldən eyləyib xiridar məni.

Nəcəfəm, yadıma salanda səni,
Yaş tökülür gözlərim, qurumur nəmi.
Aləmi xəlq edən kərəmin kəmi,
Yaradıbdı dosta vəfadar məni.

MƏN GEDİM

Gecə-gündüz budu fikrim, xəyalım,
Baş götürürəm, o diyara mən gedim.
Aləmi yandırır mənim əhvalım,
Sübhü şəm çəkilləm dara, mən gedim.

Rəhm etmədi mənim kimi misginə,
Fələk qəhr eylədi, qoydu pis günə.
Dağlar damənində boran, çisginə,
Düşsəm də borana, qara, mən gedim.

Nəcəfəm, rəyada yarı görmüşəm,
Bağçasından qızılğüllər dərmüşəm.

Öz dilimnən əhdi-ilqar vermişəm,
Xilaf yoxdu o ilqara, mən gedim.

MƏNİM TƏK

Tifil ikən vətəninəndən atılan,
Varmı düşən bu diyara mənim tək.
Ayrı düşən yardan, eldən, obadan,
Heç olarmı baxtı qara mənim tək.

Bircə bax sinəmin var ataşına,
Dərdü vərəm, hicran, nar-ataşına!
Olarmı alışan yar ataşına
Gecə-gündüz yanan nara mənim tək?!
Əndəlib qan ağlar xarın ucundan,
Pərvanə od alar narın ucundan.
Biçərə Nəcəfəm, yarın ucundan
Mansır da çəkilməz dara mənim tək.

MƏNİM OLSUN

Nitqimin guyası, didəmin nuru,
Sırr sözüm yanında car mənim olsun.
Bu sevdadan əgər qayıtsam geri,
Gen dünya başıma dar mənim olsun.

Əvvəldən meylimi salmışam saza,
Yaradan günaha yazmaya-yaza.
İstəmirəm çoxu, qanəyəm aza,
Demirəm çox dövlət-var mənim olsun.

Həmişə sevərəm kamil ustadı,
Deyirəm, yaltağı görməyim adı.
Dolubdu başıma əcəb sevdadı,
Könlümə münasib yar mənim olsun.

Çarx dolanıb tamam gələrsə tərsə,
İncimə, nadanlar hər nə deyərsə.

Kifayətdi mənə nə qədər varsa,
Özümdəki qeyrət, ar mənim olsun.

Dövlətdi dünyada üzün ağılığı,
Gətirər insana damaq çağılığı.
Nəcəfəm, istərəm bir can sağlığı,
İstəmərəm qeyri-kar mənim olsun.

MƏNİM ÜÇÜN

Əvvəlindən bir nadana tuş oldum,
Elədi dünyanı dar mənim üçün.
Nə əlacın tapdım, nə dava buldum,
Olmadı bir zərrə kar mənim üçün.

Bir hakim tapmadım, deməyə dərdim,
İlişdim, ha yana üzüm döndərdim.
Cəfa çəkdim, mən bir bağı becərdim,
O da gətirmədi bar mənim üçün.

Nəcəf deyər, ürcah oldum yamana,
Əyilibdi qəddim, dönüb kamana.
İstəyirəm düşəm qeyri gümana,
Gətirir çox böyük ar mənim üçün.

MƏNİM ÜÇÜN

Dərd əlindən dolanıram dünyanı,
Birdi qohum, qardaş, yad mənim üçün.
Sübhü şəm, dəmbədəm alışar yanı,
Hazırdı canımda od mənim üçün.

Dünyanın işini qana bilmişəm,
Dostların oduna yana bilmişəm,
Qız-gəlini bacı, ana bilmişəm,
Bəsdı belə təmiz ad mənim üçün.

Ahü naləm asimana çəkildi,
Cavan ikən əlif qəddim büküldü,

Xəzan oldu ömrüm barı töküldü,
Nəcəfəm, tünd əsdi bad mənim üçün.

MƏNİM ÜÇÜN

Əziz bəradərim, nuri-didarım,
Vətən olmaz qürbət el mənim üçün.
Əsər badi-xəzan, tökülər barım,
Açılmaz qönçələr, gül mənim üçün.

Daha uzaq düşüb ara, yetirməz,
Bulunmaz dərdimə çara, yetirməz,
həsət əlim nazlı yara yetirməz,
Bağlanıb gədiklər, yol mənim üçün.

Nəcəfəm, sübhü şəm eylərəm nida,
Zikrimdi həmişə həbib-xuda.
Sızıldar cahana salaram səda,
Veribdi möhnəti bol mənim üçün.

MƏŞƏQQƏT, SOYUQDAN, QAR HAVASINDAN

Məşəqqət, soyuqdan, qar havasından,
Qohum bildik, qədəm götürdük sizə.
Dağılmış əyyamın dar havasından,
Mənim bir dərdimi yetirdin yüzə.

Qapınız bağlıdı, hava soyuqdu,
Nakəsin, namərdin vəfası yoxdu.
Tə'nə söz insana xəncərdi, oxdu,
Əcəli sən satın gəzdirdin bizə.

Gəlmişdim söyləyək, dərdimiz açaq,
Dostu qapınızdan eyləmə qaçaq.
Sən vurdun Nəcəfə zəhərli bıçaq,
Axır sözün əvvəl söylədin üzə.

MİSALDI

Adam var, günbəgün üfrülər, şişər,
Düşünməz, anlamaz, mala misaldı.
Adam var, sözünü tez başa düşər,
Ətirli qönçəyə, gülə misaldı.

Adam var, anlamaz, danışar sözün,
Adam var, məclisdə aparmır özün,
Adam var, özgəyə dikibdi gözün,
Yığış topladığı külə misaldı.

Adam var, həyatdan olmayıb halı,
Adam var, gözləmir qabağı, dalı.
Adam var, özünə gəzir zavalı,
Elə bil, fitnəyə, felə misaldı.

Adam var, havayı qəsd edir cana,
Adam var, şox salır bütün hər yana,
Adam var, dünyada gəzir əfsana,
Ətirsiz, mevsəz kola misaldı.

Adam var, Nəcəf tək artıb fəryadı,
Adam var, günbəgün ucalır adı.
Adam var, kamalda dərin dəryadı,
Adam var, palçıqlı gölə misaldı.

MÜNƏVVƏR

Xudam səni xoş saatda yaradıb,
Xoş gəlibsən bu cahana, Münəvvər!
Yer üzündə sənə bərabər olmaz,
Gözəlliyə yox bahana, Münəvvər!

Səni xəlvəyləyib cəbbari-cəlil,
Özü öz nurundan, onu yəqin bil.
Ləbinin şirəsi Abi-səlsəbil,
Mürdə əmsə, gələr cana, Münəvvər!

Nəcəfəm, dolandım hər vilayəti,
Sənin kimi gözəl görmədim, qəti.
Lə'li – ləblərinin yoxdu qiyməti,
Qənd əzilib dil-dahana, Münəvvər!

MÜRĞİ-RUHUM GETMƏZ SƏNDƏN İRAĞA

Mürği-ruhum getməz səndən irəğa,
Bilmirəm ki, sirri harasındadı?
Yayınma gözümdən, yanaram oda,
Gözüm gözlərinin qarasındadı.

Gözəlin hər yanda adı, sanı var,
Unutmaq olarmı, haqq divanı var,
Gözəlliyin gözəl bir nişanı var,
Sənin qaşlarının arasındadır.

Əbəs deyil qəm bəhrinə dalmağım,
Gözlərəm dilindən cavab almağım.
Şikəstə Nəcəfəm, şəfa bulmağım,
Sənin dərmanının qarasındadı.

NƏDƏNDİ

Bir eynim açılıb, heç üzüm gülmür,
Şad olmur ürəyim adı, nədəndi?!
Qəza qəhri məndən hərgiz üzülmür,
Güldürür üstümə yadı, nədəndi?

Bu fələyin qəhri, çarxın gərdişi,
Gətirir başıma olmazın işi.
Müddətdi, məhbusdu könlümün quşu,
Heç açılmır qol-qanadı, nədəndi?

Günü-gündən artır möhnəti qədim,
Aşıbdı başımdan zülmü sitədim.
Nəcəfəm, əlimdə zəhr olub cənim,
Kəsilib ağzımın dadı, nədəndi?

NƏDƏN KÜSÜBSƏN?

Çox çəm-xəm eləyib, yan-baş atırsan,
Əziz mehribanım, nədən küsübsən?
İnciyibsən, yoxsa nazını satırsan?
De görüm, ay xanım, nədən küsübsən?

Aşıqların olar hər macərası,
Üzə vurularmı üzün qarası.
Həyatım şəriki, dərdim çarası,
Həkimim, loğmanım, nədən küsübsən?

Nitqə gəl, zəban aç, sən dərdini de,
Anlayıb mətləbin, mən bilim nədi.
Nəcəfin ürəyi dönməz əbədi,
Ey ruhi-rəvanım, nədən küsübsən?

NƏ MƏ'NASI VAR

Cəhd eylə, yaxandan tutmasın qəza,
Tutdu, darıxmağın nə mə'nası var.
Əfsanə özünü toxuyub gözə,
Yandırıb yaxmağın nə mə'nası var.

Kamil ovçu gerek bərədə dura,
Çəkə xədəngini kamana, qura.
Ov gəlib bərədən keçəndən sonra,
Durub yanıtmağın nə mə'nası var.

Nakəsi ucaldıb, qaldırsan dağa,
Durmaz, öz özünü salar alçağa.
Xeyir-şərə yaramayan barmağa
Brilyant taxmağın nə mə'nası var.

Malımı ye, dahanında dad elə,
Hörmət qazan, hər bir yanda ad elə.
Çalış yıxma, mə'lul könül şad elə,
Şad könül yıxmağın nə mə'nası var.

Nəcəf, sən gəzdiyin tapılmaz, hanı,
Ayır düşmənindən dostunu, tanı.
Uçurub əlindən tülək tərlandı,
Dalınca baxmağın nə mə'nası var.

NƏ PİS OLARMIŞ

Gədədən bəyliyə ucalmış insan
Alçağa düşəndə, nə pis olarmış.
Gözü görməyəndə ayaq altını,
Qəfil sürüşəndə, nə pis olarmış.

Yazı yazan belə yazıb yazanda,
Tez yıxılar insan yoldan azanda.
Başqasına dərin quyu qazanda,
Özü dolaşanda, nə pis olarmış.

Sərgərdan qalmışam mən bu hesabda,
Yazılmayıb, görməmişəm kitabda.
Nə ipdə durarmış, nə də ki sapda,
Ağsaqqal çaşanda, nə pis olarmış.

Günbəgün kiçilər qocanın boyu,
Əyilər qaməti, ağarar muyu.
Ağzına tökülər burnunun suyu,
Gözü bulaşanda, nə pis olarmış.

Nəcəf deyər, mən gəlmişəm amana,
Görməyəne göstərməsin zamana.
Tufan qopur, toz qarışır dumana,
Deryalar coşanda, nə pis olarmış.

NIYƏ GƏLMƏDİ

Ay həzarat, bu dərd məni alıbdı,
Dərdimin dərmanı niyə gəlmədi?
Nə müddətədi, gözüm yolda qalıbdı,
Gözəllər sultanı niyə gəlmədi?

İnsaf deyil, mən bidərman qalmağa,
Şahmar olub zülfü məni çalmağa.
Əzrayıl donunda canım almağa
Qətlimin fərmanı niyə gəlmədi?

Nəcəfəm, istərəm hər yanı gəzim,
Axı, onsuz mənim gülərmi üzüm?!
Girəndə məclisə, axtarır gözüüm,
Sevdicəyim hanı, niyə gəlmədi?

OĞUL

Pirani çağırmda rəhm eylə bizə,
Eyləmə dünyanı mana dar oğul!
Artırıb, dərdimi yetirdin yüzə,
Olubdu möhnətim bir anbar, oğul!

Ağalar ağası sana yar olsun,
Hayana dolansan, xoşbazar olsun,
Sübhü şəm dilində girdigar olsun,
Mədədkarın olsun Şahsuvar, oğul!

Məhəmməd* çağırır qədri-qəhhar,
Aləmin sərvəri, şahı-mədədkar.
Gedirsən, get, oğul, nə mətləbin var,
Yetişsin dadına kirdigar, oğul!

OLA BİLMƏZ

Bir adamın əsli, zətı olmaya,
Ad alıb, aləmdə ər ola bilməz.
Saxəvəti, sədaqəti olmaya,
Yoxsula, məzluma yar ola bilməz.

Zərrab zinət verib, bəzəyə səngi,
Yaqutun, yəməninin olarmı dəngi.
Çıxardar safını, seçər məhəngi,
Qara daş qiymətdə zər ola bilməz.

Mənim könlüm gözüüm hər zaman toxdu,
Dinləsən sözüümü, deyərsən haqdı:
İndi şe'r deyən, yazan da çoxdu,
Heç birisi Ələsgər ola bilməz.

Sözünə fikir ver sən Ələsgərin,
Vəzndə sadədi, qiymətdə dərin.
Kamil sərraf bilər qədrini zərin,
Hər yetəndən xiridar ola bilməz.

Deyər Aşıq Nəcəf, eşidən bilir,
Kəlməsindən lə'lü gövhər süzülür.
Sözün bir yarpağı yüz mə'na verir,
Heç şairdə bu hünər ola bilməz.

OLANDADI

Əli də, Bəhmən də hədər danışır,
Dolanmaq işləri düz olandadı.
Əyri ucalanda tezəcə də düşür,
Ucalıq tamahı az olandadı.

Əl çək bu dünyadan, sən eylə haşa,
Kim sürüb dövranı, çıxıbdı başa?!
Gənci-zər toplasan, axır tamaşa
Xələtin beş arşın bez olandadı.

Nəcəf də sağına, soluna baxır,
Gözləyir və'dəni, yaman darıxır.
Mürdünün karvanı sel kimi axır,
Təqsir el malında gözü olandadı.

OLAN MƏNƏM

Qovğaya düşübdü bəlalı başım,
Qohumdan, qardaşdan yad olan mənəm.
Sübhü şəm, dəmbədəm car olur yaşım,
Solun, gül yanağı ada olan mənəm.

Günbögün pis keçir mənim əhvalım,
Bəlalıdı sərim, kəsilmir qalım.
Üz döndərib tale, yatıb iqbalım,
Baxtı öz quluna bəd olan mənəm.

Nəkəsin yolunda çox çəkdim cəfa,
Axır, məni satdı çuğul kəzzafa.
Üzə gülənlərdə yox imiş vəfa,
Nəcəfəm, əməyi bad olan mənəm.

OLAN VAXTI

Qafil olma, sal ölümü yadına,
Gün xoş keçib, işin düz olan vaxtı.
Yəqin bil ki, yetən olmaz dadına,
Əzrayilla üzbəüz olan vaxtı.

Simü zər toplama kəsib bədənədən,
Kəsb etmə özünə gəlib-gedəndən.
İki cəllad gəlib, soruşar səndən,
Dövlətin beş arşın bez olan vaxtı.

Sərraf seçə, sözlərimi yoxlaya,
Arif olan qiymət verib haqlaya.
Xaliq özü axır gündən saxlaya,
Yer qızıb, hər tərəf göz olan vaxtı.

Qiymətin bilməyən haqq irahının
Çəkəcək cəfasın öz günahının.
Qəm yemə, ay Nəcəf, şahlar şahının
Zərrəcə üstündə gözü olan vaxtı.

OLARMI

Söyləyəm dərdimi, olasan halı,
Bircə ləhzə cəllad aman olarmı?
Kəc gələn taleyi, dönən iqbalı,
Mənim kimi dərdi yaman olarmı?!

Mən olmuşam çarxı-fələk dustağı,
Sinəmə hicranın çəkilib dağı.
Yaqutu yanağı, qaymaq dodağı
Bir də görməyimə güman olarmı?

Nəcəfəm, sübhü şəm eylərəm dilək,
Görəm didarını, ey nazlı mələk,
Əyləşək göz-gözə, danışaq, gülək,
Görəsən, belə bir zaman olarmı?

OLAR ONDA

“Bir şagird ki, ustadına kəm baxa“,
Nan tapmaz, ölüncə ac olar onda.
Haqqı dana, həqiqəti buraxa,
Nütfədən, loğmadan kəc olar onda.

Dərs almaya, hürufatı bilməyə,
Cinası, hecanı qəti bilməyə,
Ayırıb "sin" ilə "sat"ı bilməyə,
Arif məclisində necə olar onda?!

Nəcəf deyər, xub oxuyar, xub çalar,
Öz-özünə fəxr eyləyib ucalar.
Bir sual verəndə məəttəl qalar,
İtirər aqlını, gic olar onda.

OLDU, GETDİ

Qürbət eldə cavan ömrüm çürüdü,
Sanasan, bir günüm ay oldu, getdi.
Eynim yaşa sel-sel oldu, yeridi,
Axdı üzüm üstədən, çay oldu, getdi.

Əvvəlindən mən bilmədim halını,
Çox çəkdim cəfasın, qilü-qalını.
Gözləməkdən bifəvanın yolunu,
Əyildi qamətim, yay oldu, getdi.

Şikəstə Nəcəfəm, belədi qəsdim,
Əl üzüm hər yandan, ümidi kəsdim.
Qohumlar yad oldu, gəlmədi dostum,
Keçdi cavan ömrüm zay oldu, getdi.

OLMASIN

Sənətkar sayılır el xidmətkeşi,
Sənətkarda görək yalan olmasın.
Yerinə yetirsin gördüyü işi,
İşində kəm-kəsir qalan olmasın.

Yarasın, yaratsın, düzəltsin, qurusun,
Nə azsın yolundan, nə də qudursun.
Laylıqlı otursun, laylıqlı dursun,
Hərcaı danışib-gülən olmasın.

Danışdıq, barışdıq şövqü həvəsdı,
Gəl, işin dalını uzatma, bəsdı.
Aşiq Nəcəf deyər, göndərsin çustu,
Mən Ələsgər, o da filan olmasın.

OLMAYAN

Kişilənər, keçər başda oturur,
Kişilər yanında yeri olmayan.
Silahlanar, qılınc, qalxan götürər,
Tülkü qədr bir hünəri olmayan.

Sözlərim bə'zini incidər bir az,
Əsil kişilərin qəlbinə dəyməz.
Görərsən ki, kişiləri bəyənmez,
Kişilikdən heç xəbəri olmayan.

Aşiq Nəcəf, daha bəs oldu, yetər,
Bir dərddə düşmüşəm, hər dərddən betər.
Görərsən dostunu nəfsinə satar
Namusu, qeyrəti, arı olmayan.

OLMAZ

Gözəllərdə hər cür əlamət olar,
Hər gözəlin yanağında xal olmaz.
Deyirlər ki, gözəl görmək savabdı,
İnşallah, görüşdə qılı-qal olmaz.

Tanrı kərəm qıldı, görüşdük yenə,
Eşit, bircə kəlmə ərzim var sənə:
Ləbindən bir buse lütf eylə mənə,
Hər gözəlin dodağında bal olmaz.

Yazıq Nəcəf gəşt eyləyib hər yanı,
Görməyibdi sənin kimi bir canı.
Başdan-başa axtarasan dünyanı,
Heç kəs gözəllikdə Gülcəmal olmaz.

OLMAZ

Dost dostun yolunda sərindən keçər,
Yaxşı dostdan dosta xəyanət olmaz.
Dar gündə dayanmaz, dalından qaçar,
Namərddə, nakəsdə dəyanət olmaz.

Bir misal deyirlər, düşsən başa,
Yaxşısı, dost olsa qardaş qardaşa.
Pulu, var-dövləti başından aşar,
Xəsisdən yoxsula ianət olmaz.

Nəcəfin sözlərin saxla yadigar,
Hər yetən gədəyə etmə e'tibar.
Doğruya yaxın ol, əyridən kənar,
Doğrunun işində cinayət olmaz.

OLMUŞAM MƏN

Haqq yanında üzü qara, günahkar,
Gədələr ağzında söz olmuşam mən.

Qohumdan, qardaşdan düşmüşəm kənar,
Xainəm, dəyməli göz olmuşam mən.

Becərdim bir bağça, çox çəkdim cəfa,
Dərmədim barını, sürmədim səfa.
Bu çarxı-gərdisdə çox imiş vəfa,
Əzəldən qisməti az olmuşam mən.

Dılqır gədələr də toxanır hərdən,
Tə'nə söz Nəcəfə pisdı zəhərdən.
Xaliqi-ləmyəzəl salıb nəzərdən,
Ayaqlar altında toz olmuşam mən.

OLSUN

Dolansın zimistan, qoy, gəlsin bahar,
Havalər yumşalsın, xoş rüzgar olsun.
Şahlar şahı üstümüzdə olsun yar,
Göyərsin çəmənlər, mürğizər olsun.

Güzəran xoş olsun, qoy, ildən-ilə,
Bülbüllər bağçada sarışsın gülə.
Yazdığım dastanım yayılsın elə,
Söylənsin, dillərdə yadigar olsun.

Allah üstümüzə bir nəzər salsın,
Günü-gündən şənü şövkət ucalsın.
Gedən gəlsin, çətin işlər düzəlsin,
İstəyən şad, istəməyən kor olsun.

Şahların şahından eylərəm dilək:
İşrətlə yaşayaq, şad olub külək.
Heç kəsin işini öyməsin fələk,
Üstündə nəzəri-kirdigar olsun.

Aləmin sərvəri, mərdin mövlası,
Düldülün sahibi, Qənbər ağası,
Biçərə Nəcəfin var iltiması:
Qoyma tərhan ovlağında sar olsun!

OLSUN

Alsın məktubumu Alıynan Şirin,
Saxlasın yanında, yadigar olsun.
Oxusun, düşünsün dərinədən dərin,
Özü öz işindən xəbərdar olsun.

Mənim hörmətim var, gedəndə hara,
Və'də xilaf çıxdın, ay üzü qara.
Niyə yalan satdın, qoydun avara,
Səni qoyan kişi gorbəgər olsun.

Bir adam ki, namus, qeyrəti ata,
Nəcəf deyər, onu tapacaq xata.
hər kəs ki dostunu nəfsinə sata,
Gözləri kor, qulaqları kar olsun!

OLSUN

Bizim bağda seyr eləyən gözəllər,
Həmişə seyriniz buralar olsun.
Müddətədi olmuşam hicran xəstəsi,
Bəlkə, bu dərdimə çaralar olsun.

Nəşq olub sinəmdə eşqin sevdası,
Viranə könlümün açılmır pası.
Geyin öyninizə əlvən libası,
Üstü zər bəzəkli xaralar olsun.

Mən qurbanam nazlı yarın boyuna,
Qəmzə satdı, məni saldı oyuna.
Əli yetirməsə dostun kuyına,
Nəcəfin mənzili haralar olsun!?

OLSUN

İstəkli qardaşım, aldım naməni,
Açılısın ürəyin, biqubar olsun.

Haqq götürsün ortalıqdan yamanı,
Ölənədək işi ahü zar olsun.

İslamın kağızı gəldi yetişdi,
Car oldu dilimdə, hər yana düşdü.
Gəlmək mümkün deyil, havalar qışdı,
Dolansın ruzigar, qoy, bahar olsun.

Nəcəfin naməsi sizə yetişsin,
Yaradan qanadın üstünə açsın.
Dərdü möhnət səndən uzağa düşsün,
Üstündə həmişə kirdigar olsun!

OLSUN SİZƏ

Dırnaq arasında, a Xoruzlular,
Mən tərəfdən salamlar olsun sizə.
Məni çox incidir, yazmasam olmaz,
Əməliniz aşikar olsun sizə.

Yazıram, tarixdə qalsın adınız,
Sizə əhsən desin qohum-yadınız.
Təsbehi əlimdən oğurladınız,
Gözmək bu dünyada ar olsun sizə.

Ariflər sözümdən mətləb biləcək,
Anlamazlar hədyan sayıb güləcək.
Nəcəf deyər, hələ dalı gələcək,
Bu kəlmələr xəbərdar olsun sizə.

OLU

“Hər yetən gözələ gözəl demərəm,”
Əsil gözəllərdə qeyri hal olu.
Dindirəndə, düz danışar zəbanı,
Dili şəkər, dodaqları bal olu.

Sində ola on dörd-on beş yaşında,
Eyb olmaya kirpiyində, qaşında.

Bəslədiyi tər şamama döşündə
Nə yetgin, nə ötgün, nə də kal olu.

“Arif ola, eyham ilə söz qana,”
Qurban ola ona olan qurbana.
Könül verə bilsə belə bir cana,
Biçərə Nəcəf də xoşiqbal olu.

PƏRİ

Barilham qüdrətindən çəkibdi,
Qaşların təhrini hilala, Pəri!
Fəraqi-möhnətin qəddim bükübdü,
Alırsan canımı, gəl al, a Pəri!

Nə gözəldi qaşlarının qarası,
Bəlx verir camalın bir ay parası.
Dərdlərə dərmandı ləbin şirəsi,
Süzülmüş əsəldən zülal, a Pəri!

Nəcəfəm, dözmərəm mən fəraqına,
Ruhum pərvanədi solü sağına.
Lə'li ləblərinə, gül yanağına
Nə bənövşə bənzer, nə lala, Pəri!

SALAMAT QAL

Ayrılıq vaxtıdır, gəl, halallaşaq,
Ala gözlü, nazlı yar, salamat qal.
Kərəm qıl, bir ləhzə deyək, danışaq,
Salma ürəyimə nar, salamat qal.

Həsretindən saralaram, solaram,
Qaynayaram, dərya kimi dolaram.
Xudam versə, qayıdaram gələrəm,
Çəkməginən intizar, salamat qal.

Soruş, sən Nəcəfin dərdi-dilin bil,
Gəl əyləş yanımda, danış dilbədil.

Mənəm bir əndəlib, sən bir qızılgül,
Qoyma gül üstünə xar, salamat qal.

SALIBDI

Ərz eləyim, eşit, əziz bəradər,
Fələk məni bu diyara salıbdı.
Qohumdan, qardaşdan yoxdu bir xəbər,
Od tutur bədənim, nara salıbdı.

Namərdin yolunda çəkdim zəhməti,
Zərrəcə vəfasın görmədim qəti.
Düşmənin tənəsi, dost məzəmməti
Qəmli ürəyimdə yara salıbdı.

Nakəsin yanından ötə bilmirəm,
Fələyin sirtinə yetə bilmirəm.
Nəcəfəm, gecələr yata bilmirəm,
Məni elə bir azara salıbdı.

SALLANA-SALLANA ÇIXDI XANADAN

Sallana-sallana çıxdı xanadan,
Görəsən, bu kimin bəxtəvəridi?
Öz nurundan xəlq eyləyib yaradan,
Ərşdə mələklərin bərabəridi.

Pərvanələr şöhd eyləyər çırağa,
Könül tab gətirməz belə fərağa.
Mürği-ruhum getməz bundan irəğa,
Canım bu canının iriftarıdı.

Dərya tək çalxannam, axa bilmirəm,
Göz açıb, qırağa baxa bilmirəm.
Nəcəfəm, çalışıb çıxı bilmərəm,
Dörd yanıf fələyin bürcü barıdı.

SALLANA-SALLANA ÇIXDI XANADAN

Sallana-sallana çıxdı xanadan,
Görəsən, bu kimin bəxtəvəridi?
Gözəlliyi cəm veribdi yaradan,
Hüsndə Yusifin bərabəridi.

Al yanağın şoxu düşüb buxağa,
Belə bir gözələ sərım sadağa.
Ağız süddü, bal bələnib dodağa,
Sanasan, dişləri ləl-milvarıdı.

Qaşları qaradı, gözləri ala,
Qəsd edir, Nəcəfin canına ala.
Ləblərin şirəsi tənə edər bala,
Məmələri İsvahanın narıdı.

SEVDİYİM

O sərxoş duruşun, o sallanışın,
Yenə çəkir məni dara, sevdiyim!
Sərəfraz gəzişin, qıya baxışın
Yandırır canımı nara, sevdiyim!

Dodağın qönçədi, qoynun gülüstan,
Xəstəyə dərmandı qoynunda pistan.
Həsretin eyləyib yazım zimistan,
Qərq olmuşam mən tufana, sevdiyim!

Qohum-qardaş gözü yolda qalıbdı,
Eşqin məni qürbət elə salıbdı.
Dərdli canım dərman üçün gəlibdi,
Edəsən Nəcəfə çara, sevdiyim!

SEVDİYİM

Xudam səni xoş saatda yaradıb,
Xoş gəlibsən bu cahana, sevdiyim!

Yer üzündə sənə bərabər olmaz.
Gözəlliynə yox bəhanə, sevdiyim!

Ləblərin qönçədi, yanaqların gül,
Camalın şövqündən olmuşam bülbül.
Nitqə gəl, bir ləhzə söylə, danış, gül,
Qoyma məni yana-yana, sevdiyim!

Camalın günəşdi, qaşların qəmər,
Vəsfini dillərdə eylərəm əzbər.
Qul olaram qulluğunda müqərrər,
Üz tutmaram başqa yana, sevdiyim!

Leylinin ucundan nə çəkdi Məcnun,
Quşlar yuva saldı başında onun.
Mən sənin ucundan olmuşam cünun,
Dönübdü ürəyim qana, sevdiyim!

Əsli də Kərəmə verdi ilqarı,
Kərəmin özünün olmadı karı.
Sevərsən xudanı, pərvərdigarı,
Ver Nəcəfə bir nişana, sevdiyim!

SEVDİYİM

Sərxoş durub, nə qiyqacı baxırsan,
Alırsan cəsəddən canı, sevdiyim!
Müjganların sinəm üstə çaxırsan,
Tökürsən bədənədən qanı, sevdiyim!

Səni xəlq eyləyib kərəmin kanı,
Göyün mələkəsi, huri, qılmanı.
Dolandım dünyanı, gəzdim hər yanı,
Sənin kimi gözəl hanı, sevdiyim!?

Baxan heyran qalır mah camalina,
Sərv həsəd çəkir qəddi-dalina.
Ağıl-mə'rfətinə, huş-kamalına
Qurbanı Nəcəfin canı, sevdiyim!

SEVDİYİM

Əvvəl, ibtidadan, qalı bələdan
Qəbul etdim bu sevdanı, sevdiyim!
Nəcə kimsənələr belə sevdadan,
Puç etdi dəhrdə canı, sevdiyim!

Gördünmü Kərəmi, o binəvanı,
Əslinin ucundan yandırdı canı,
Tərk etdi məscidi, tutdu kilsanı,
Viran qoydu xanımını, sevdiyim!

Sən'an sevdi bir tərşanın qızını,
Doyunca görmədi onun üzünü.
Nəcəfəm, söylərəm sözün düzünü,
Tökərəm yolunda qanı, sevdiyim!

SƏN ALLAH, SEVGİLİM, GƏL, GÖRÜM SƏNİ

Sən allah, sevgilim, gəl, görüm səni,
Dərdü qəm sinəmdə yer alammamış.
Hicran ataşına yandırma məni,
İntizar canımı nar alammamış.

Məcnunun Leyli deyini dolandı dağı,
Əridi, qəlbimin qalması yağdı.
Yaxşı bar gətirib ömrümün bağı,
Gəl yetir, dərilib uralanmamış.

Həç bilmirəm, bu fələyin qəsdini nə?
Canım tab gətirmir zərbi-dəstinə.
Biçərə nəcəfəm, dərdim üstünə
Təzədən dərd qoydu, çaralanmamış.

SƏN MƏNİ

A bimürvət, tərki-vətən elədin,
Əcəb saldın bu diyara sən məni.

İlqar verdin, inandırdın, öylədin,
Niyə qoydun, bəs, avara sən məni?!

Vurubsan sinəmə sağalmaz yara,
Ha yana dolannam, tapmıram çara.
Qərq etdin dəryaya, atdın odlara,
Çıxarmadan bir kənara sən məni.

Yandırır canımı eşqin əsəri,
Olmuşam dərdindən dəli, sərsəri.
Deyər Aşiq Nəcəf, sözmüxtəsəri,
Gətiribsən ahü zara sən məni.

SƏN NƏ DEYİRSƏN

Sərgərdan qalmışam mən bu gərdisə,
Bu kəc irəftara sən nə deyirsən?
Gecə-gündüz düşünürəm həmişə,
Tapa bilməm çara, sən nə deyirsən?

Ariflər yanında bir meydan açın,
Nalayıq məclisdən baş alın, qaçın.
Qızılquş – yapalaq, qarğalar – laçın,
Tərhan dönüb sara, sən nə deyirsən?

Qanan yox, söyləyəm bu macəranı,
Gəzirəm, tapmıram daği, aranı.
Müxtəsər, əzizim, mən füyqəranı
Gətiribdi zara, sən nə deyirsən?

Sözüm nəsihətədi, arif yanında,
Qanan məclisində haqq divanında.
Qardaş qardaşının dar zamanında
Çəkilir kənara, sən nə deyirsən?

Fələyin felini düşmədim başa,
Tifilkən taleyim toxunub daşa.
Biçarə Nəcəfi salıb ataşa,
Yandırır aşkara, sən nə deyirsən?

SƏN OLMADINMI

Görmədim vəfanı əzəl binadan,
Mənə zərbə çalan sən olmadınmi?!
İlqar verib, al eləyib aldadan,
Bu çöllərə salan sən olmadınmi?!

Aldanıb, yadların sözünə baxan,
Haqqı danan, həqiqəti buraxan,
Verdiyi və'dinə xəyanət çıxan,
Söz-söhbəti yalan sən olmadınmi?!

Biçarə Nəcəfəm, danışmam yalan,
Ömrümün şəhrinə salıbsan talan.
Vəfalı dostunun tərkinə qılan,
Yadları dost bilən sən olmadınmi?!

SƏNSƏN

Yeri, göyü, ərşi, kürsü, insanı
Yoxdan xəlx eləyən, ilahi, sənsən.
Dörd kitabla rövşən edən hər yanı,
Göstərən aləmə irahı sənsən.

Bir ismin Cabbardı, bir ismin Cəlil,
Qur'anı bizlərə göndərdin dəlil.
Mərdə mədədkar ol, sən qoyma zəlil,
Cəmi zəlillərin pənahı sənsən.

Zatı nəcib olan heç olmaz asi,
Nə qədər canında varsa nəfəsi.
Biçarə Nəcəfin çoxdu naləsi,
Eşidən naləni, min ahı sənsən.

SƏNSİZ

A bimürvət, məni dördə salıbsan,
Ürəyim olubdu yaralı sənsiz.

Yazıq canı cəsədimdən alıbsan,
Heyva tək irəngim saralı sənsiz.

Həsretin çəkməkdən olmuşam candan,
Camalın göyçəkdi güli-reyhandan.
Səbəb nədi, pünhan gəzirsən məndən?
İnsaf et, dözmürəm, aralı sənsiz.

Biçarə Nəcəfin müşgüldü işi,
Bəlkə, kömək ola yaradan kişi.
Sübhü şəm ah çəkir, dağılıb huşu,
Kəsilibdi səbri qərarı sənsiz.

SƏMAYƏ

Dünya maralısan, ölkə ceyranı,
Tək gəlibsən bu cahana, Səmayə!
Könül tab gətirməz səndən aralı,
Gözəlliyə yox bəhanə, Səmayə!

Bilmirəm, fələkdə bu necə işdi,
Nə qurğu-dövrəndi, bu nə gərdişdi.
Deydi müjganların, sinəmi deşdi,
Qərq eylədi məni qana, Səmayə!

Camalını görənlər hərgiz unutmaz
Səndən ayrı düşən sübhəcən yatmaz.
Aşiq Nəcəf deyər, qəlbimdən getməz
Sən vurduğun bu nişana, Səmayə!

SUMAYA

Dolandım dünyanı, gəzdim cahanı,
Sənin kimi gözəl hanı, Sumaya?!
Axtardım hər yanı, görmədim hanı
Sənin kimi bir cananı, Sumaya!

Hüsnün mat eyləyər şəmsü qəməri,
Mələklər şahısan, gözəl sərvəri.

Vallah, billih, səni görəndən bəri,
Unutmuşam din-imanı, Sumaya!

Qaşların qaradı, gözlərin ala,
Ləblərin qönçədi, yanağın lala.
Vəsfən təzəliklə düşüb mahala,
Doldurubdu bu dünyanı, Sumaya!

Sallanıb naz ilə çıxanda dərdən,
Görənin ağlını alırsan sərdən.
Kəsmə iltifatın, salma nəzərdən,
Nəcəf kimi binəvanı, Sumaya!

ŞAGİRD GƏRƏK EL İÇİNDƏ AD ALA

Şagird gərək el içində ad ala,
Namusunun, qeyrətinən, arınan.
E'tibar göstərə, eldə ucala,
Əhdi-peymanınan, düz ilqarınan.

Aşılıq elminin bilə hər yerin,
Təcnisi, təxmisi düşünə dərin,
Axtara, sözlərin seçə gövhərin,
Toplaya başına bir anbarınan.

Bir kamil ustaddan dərslərini ala,
Cəhd edib, yetişə huşa, kamala.
Deyər Aşiq Nəcəf, bu münval ola,
Gərək ayaqlaşa ruzigarınan.

ŞORCADA

Ay həzarat, ağlın başdan alıbdı,
Bir gözəl görmüşəm Yuxarı Şorcada.
Mən fağırı olmaz dərdə alıbdı,
Eləyib ömrümü yarı Şorcada.

Görəndə camalın, oxşatdım gülə,
Oxudum, şövqündən döndüm bülbülə.

Sübhü şəm ah çəkib, gəlirəm dilə,
Olubdu irəngim sarı Şorcada.

Başına dolanım, ay çeşmi-xumar,
Getmə göz önündən, dolanma kənar,
Od tutar bədənim, alışar yanar,
Salıbsan canıma narı Şorcada.

Olmaz sənin kimi sinəsi mermər,
Qul olaydım qulluğunda müqərrər.
Yer üzündə yoxdu sana bərabər,
Təkcə yaradıbdı tarı Şorcada.

Gözüm gördü, könül sevdi boyunu,
Adı Sumayadı, bilməm soyunu.
Haqq götürsün ortalıqdan xayımı,
Gətirdi Nəcəfə arı Şorcada.

TAPILMAZ

Bay olmayan birçə fani dünyada,
Mənim kimi baxtı qara tapılmaz.
Dərdim olub günü-gündən ziyada,
Bulunmaz dərmanı, çara tapılmaz.

Bu çarxın gərdişi dolanır tərsə,
Sökülür məscidlər, dağılır kilsə.
Əgər bir qədər də belə gedərsə,
Yön çevirən kirdigara tapılmaz.

Qalmayıb dünyada haqdan utanan,
Axirət gününü yadına salan.
Yüz min təbib gələ, dərmini qanan,
Cəfa çəkmə, ay biçara, tapılmaz.

Nəcəfəm, başımdan açılmır bəla,
Dövrünün əlindən çəkirəm nala,
Axı, yön çevirim hansı mahala,
Könlüm olub həzar-para, tapılmaz.

TAPILMIR

Səyyahü səyyadam, səhra gəzirəm,
Tər lan axtarıram, sar da tapılmır.
Qər q olmuşam, qəm bəhrində üzürəm,
Əl atmağa bir tutar da tapılmır.

Övladsız insanlar barsız diraxdı,
Çəmənsiz səhradı, ovsuz ovlaqdı.
Olmuşam səhrayı, gəzirəm baxtı,
Bilmirəm, yatıbdı harda, tapılmır.

Nəcəfəm, bağ saldım, hasilə yetdi,
Çox çəkdim cəfasın, zəhmətim itdi,
Dərmədim meyvəsin, məni çirgirdi,
Yeməyə bir dənə nar da tapılmır.

TAPŞIRRAM SƏNİ

Gəl, verim duanı, əziz bəradər,
Əvvəl, kirdigara tapşırım səni.
Düldülün sahibi, Qənbər ağası,
Heydari-Kərrara tapşırım səni.

Cənabi Zeynəbin tutduğu yasa,
Səkinə qəddində qara libasa,
Kərbəla səqqası rəşid Abbasa –
Qolsuz ələmdara tapşırım səni.

Külli – kainatın mehrü mahına,
İslam sərdarına, din pənahına,
Ümmü Leylanın dildə ahına,
Çəkdiyi ah-zara tapşırım səni.

Çox müqəddəs Rənci-Ali-əbaya,
Rəsuli-xudaya, ol Mustafaya.
Xaki-Xorasanda qərib Rzaya,
Əziz imamlara tapşırım səni.

Nəcəfəm, sığınmam Əliyyə-ə'laya,
İmami-Həsənə, ol müctəbaya,
Əliyyə-əkberə, ol şəhidayə,
Hüseyni-bimara tapşırıram səni.

TOXUNMA

Həvəskar aşığısan, sən saz çalırsan,
Çox mahir deyilsən, sözə toxunma.
Qərq olarsan, dəryalarda qalarsan,
Gəzmə dərinlərdə, üzə toxunma.

Hər deyilən sözə inanma, baxma,
Hər bulanıq suya atılma, axma.
Çox da məğrurlanıb, özündən çıxma,
Gələrsən nəzərə, gözə, toxunma.

Yapışmayan gücün yetməyən səngə,
Hər yetən aşıqla girməynən cəngə.
Axırda əlimdən düşərsən ləngə,
Kimə sataşsan da, bizə toxunma.

Unudub haqq yolun dolaşma, çəşmə,
Ucaldıb özünü, həddini aşma.
Çətinə düşəndə, daldaya qaçma,
Nəcəf yanar oddu, közə toxunma.

UCUNDAN

Cəhd edir, çalışır min həvəs ilə,
Bağban zəhmət çəkir barın ucundan.
Şama könül verib ruzi-əzəldən,
Pərvanələr yanır narın ucundan.

Leyli deyə gəzdi dağları Məcnun,
Quşlar yuva saldı başında onun.
Oddan köynək geydi, alovdan donun,
Başı nələr çəkdi yarın ucundan!

Kərəmi, Fərhadı salıram yada,
Onlar kam almadı fani dünyada.
Biçarə Nəcəfəm, yanırım oda
Şirin kimi bir dildarın ucundan.

VAR

Müddətli, çalışıb, çəkib sən cəfa,
Söylə görüm, yaradan nə xəbərin var?
İlqarı yada sal, gəl bir insafa,
Can üzülür, belə dərdi-sərim var.

Bir qərib mehmanam sənin elində,
Tamam söylə hər nə varsa dilində.
Nə müddətli, gözüm qalıb yolunda,
Heç demirsən ağlar, intizarım var.

Nəcəfəm, yaxamdan yapışıb qada,
Bayqu tək səhraya salaram səda.
Üz tutub qapına, gəlmişəm dada,
Sübhü şəm dilimdə ahü zarım var.

VAR

Müddətli, çalışdım, çox cəfa çəkdim,
Yenicə açılmış bir bazarım var.
Şamama bəsləyib, bağ becərmişəm,
Ətirli güllərim, təzə barım var.

Danışdım, mən onla oldum dilbədil,
Eşit, ərz eyləyim, əhvalımı bil.
Belə cavab verdi: gözləsin bir il,
Bağlamışam onla bir ilqarım var.

Axır, sən bacını yetirdin cana,
Çalışdım yolunda mərdü mərdana.
Yazdı göz yaşınan, verdi nişana,
Söylədi: sübhü şəm ahü zarım var.

VAR

Məndən salam olsun, Həşim qardaşım,
Huş yetirsən, sənə ərzi-halım var.
Bir ləhzə qovğadan açılmır başım,
Məni dərdə salan qilü-qalım var.

Əzəl gündən mənə olubdu sitəm,
Yerişir üstümə min cürə dərd-qəm.
Hicranda ürəyim bağlayıb vərəm,
Göz dəyməsin, yaxşı gəlhagəlim var.

Yolunda sadağa Nəcəfin başı,
Müddətədi, vətəndən atılıb daşı.
Könül arzulayır qohum-qardaşı,
Qürbət eldə ayrılıq var, ölüm var.

VAR (qıfılbənd)

O necə dəryadı, aləmdə ə'la,
İki ada, onun beş bulağı var?
Sübhü şəm, dəmbədəm eyləyər nala,
Sinəsinin iki çarpaz dağı var?

O dəryanın yox yerdəndi binası,
Ona inanmayan olarlar asi.
Çəkibdi naqqası, qurub ustası,
Qüdrətdən yapılmış bir otağı var.

O otağın dörd yüz qırx dörd kərpici,
Kərpicin bir-birdən adalayıb ucu.
Dörd pəhlivanının artıbdı gücü,
Üç yüz altmış altı onun tağı var

Bir bənnası şamü səhər çalışır,
Bir şagirdi bə'zən işə qarışır,
İki şamı leyli-nəhar alışıır,
Nədəndi şö'ləsi, necə yağı var?

Birisi arıfdı, hər işdən halı,
Birisi dinşəmir haram-halalı.
Nəcəf bu dünyada istəməz malı,
Küllü-kainatın bir dayağı var.

VAR

Adam var ki, el içində sayılır,
Adamlar yanından ötənlər də var.
Adam var ki, çətinlikdə ayılır,
Namusu, qeyrəti atanlar da var.

Adam var ki, əsli nədi, özü nə!
Adam var ki, özün saymır özünə.
Adam var ki, zəhmət verir özünə,
Adamlar yerini tutanlar da var

Adam var ki, gözəl keçir həyatı,
Adam var ki, abır bilməz, həya atı,
Adam var ki, yuxudadı həyatı,
Çalışıb mətləbə yetənlər də var.

Adam var, düşünmür dərin, dayazı,
Adam var, keçirir dərinde yazı,
Adam var, dərdini dərinde yazı,
Hələ qəflətdədi, yatanlar da var.

Nəcəf deyər, eynim yaşı a damı,
Qətrə-qətrə üzüm üstəndə a damı.
Adam var ki, qul adına adamı
Aparıb, bazarda satanlar da var.

VAR

Aldanma, qardaşım, demə ki, yoxdu,
Üaxşını, yamanı yazanlar da var.
Qail ol miyata, yəqin bil, haqdi,
Nəkreyin, Qıl körpü, qazanlar da var.

Yeni kişi olan eldə, obada,
Yerdə durmaz, gərmiş eylər havada,
Özünü tək sanar fani dünyada,
Beləcə yolundan azanlar da var.

Düşünməyən işin qabaq-dalını,
Soruşmayan məzlumların halını,
Bağlayıb gözünü, yeyib malını,
Geyinib, sallanıb, gözənlər da var.

Düzüb bu dünyanın hər cəfasına,
Çatmayan mətləbə, təmənnasına,
Dalıb dərd əlindən qəm dəryasına,
Çalxanıb, silkinib, üzənlər də var.

Hamı gün-güzəran, canı sağ istər,
Alnın açıq istər, üzün ağ istər.
Yaxşı dövran sürən yaşamaq istər,
Nəcəf tək həyatdan bezənlər da var.

VƏ'DƏSİNDƏ

Könül, dost kuyinə eylə bir güzər,
Ol özüylə dilbədəl və'dəsində.
Fəhm diqqət ilə sən eylə nəzər,
Xəbər al, dərdini bil və'dəsində.

Gərək kişi qala el qayğısına,
Qalmagın dövlət-mal qayğısına.
həsretin çəkənin qal qayğısına,
Solmamış, irəngin gül və'dəsində.

Fələyin əlindən eylərəm həzər,
Artırdı, dərdimi eylədi həzar.
Sonalar çalxanar, ördəklər üzər,
Axan göz yaşımın sel və'dəsində.

Gizləndə deyil ki, deyirəm aşkar,
Kəsilib, canımda qalmayıbdı kar.

Bu dərdü möhnətdən canımı qurtar,
Verginə əlimə əl və'dəsində.

Bir əlimdə kağız, birində qələm,
Taqət yox yazmağa, mən xəstə halam.
Nəcəfəm, bu dərdədən çətin sağalam,
Ölməmiş, üstümə gəl və'dəsində.

VƏ'DƏSİNDƏ

Hər deyilən sözə inanma, baxma,
Özün öz işini qur və'dəsində.
Aldanıb, ovunu əldən buraxma,
Var ikən əlində sur və'dəsində.

Baxıb öz-özünə həddini aşma,
Çıxma haqq yolundan, çaşma, dolaşma.
Verdiyin və'dənin dalından qaçma,
Qoyduğun ilqarda dur, və'dəsində.

Qorx sən o gündən ki, iqbala yata,
O zaman yaxandan tutacaq xata.
hələ ki minibsən bir köhlən ata,
Dayanma, mənzilə sür və'dəsində.

Sən olasan səni yaradan tarı,
Üzübsən ömrümü, qalmayıb yarı.
Sevərsən allahı, üfürmə barı,
Sinəm atəşini gur və'dəsində.

Mən də oğlan idim özüm əzəldən,
Tərhan şikarını alardım əldən,
Nəcəf deyər, daha düşmüşəm əldən,
İşlərini möhkəm qur və'dəsində.

YADIMA DÜŞDÜ

Ay ağalar, eynim yaş sel oldu,
Səfalı yaylaqlar yadıma düşdü.

Axdı, axdı, zənəxdanda göl oldu,
Gəzdiyim ovlaqlar yadıma düşdü.

Bir zaman var idi, bəxtiyar idim,
Şirin ləhcə idim, xoşgöftar idim,
Məclislərdə çalıb-çağırar idim,
O ağır yığnaqlar yadıma düşdü.

Dolanıb zımistan, gələndə yazlar,
Gələrdi yaylağa gəlinlər, qızlar.
Çiçəkli yamaclar, çəmənlü düzlər,
O sərin bulaqlar yadıma düşdü.

Yazın bir ayında xoş ruzigarda,
Nəzər yetirərdim, durub kənarda.
Kəkliklər oxurdu sərt qayalarda,
O sübh səhərlər yadıma düşdü.

Gözəl gün keçirdim cavan çağında,
Nazənin gözəllər solu sağında.
Papiros damağında, çay qabağında,
Nəcəfəm, o çağlar yadıma düşdü.

YAXŞIDI

Ay həzarat, gəlin sizə söyləyim,
Yüz yalandan bircə gerçək yaxşıdı.
Sinəm dəftərinin şerhin eyləyim,
Daha biz buradan köçək yaxşıdı.

Bircə bax fələyin bu gərdisinə,
Qarışmaynan müxənnətin işinə.
Çox kişilər papaq qoyur başma,
Boş papaqdan dolu neçək yaxşıdı.

İllər ilə bu od qalır canımda,
Dağılıbdı şövkətim də, şanımda da.
Nəcəf deyər, billah, mənim yanımda,
Bivəfa güllərdən çiçək yaxşıdı.

YANINCA

Başına döndüyüm, ay karvan başı,
Məni də qoş bu karvana yanınca.
Qulun olum qulluğunda müqərrər,
Getsən, gedim sən ha yana yanınca.

Çin-çindi gərdəndə qara tellərin,
Vurubdu köysümə yara tellərin.
Al şənə dəstinə, dara tellərin,
Gəzdirim dəstimdə şana yanınca.

Görünür sinəndə lə'lü gövhərin,
Mənəm xiridarı, yoxdu xəbərin.
Zərrəcə üstümdə olsa nəzərin,
Dolanaram yana-yana yanınca.

Sənsən yer üzünün huri-qılmanı,
O ərşi-ə'lanın mahü tabanı.
Hər qıya baxışın eyləyir qanı,
Salma məni nahaq qana yanınca.

Haçanadək qəm oduna qalanım,
Qoy çapılı, yar ucundan talanım.
Nəcəf deyər, ətrafında dolanım,
Sən bir şamsan, mən pərvana yanınca.

YARASI VAR

Dindirməyin, dərdim çoxdu, ağlaram,
Bu qəmli könlümdə el yarası var.
Sinəm üstün düyünlərəm, dağlaram,
Tapılmır dərmanı, il yarası var.

Şeyda bülbül gileylidi xarından,
Çətindi, qurtarmaz qəm bazarından.
Aləm yatmaz onun ahü zarından,
Görürəm, köysündə gül yarası var

Nazlı yardan uzaq düşüb arası,
Qalmayıb gözünün ağı, qarası.
Yüz min təbib gəlsə, olmaz çarası,
Binəva Nəcəfdə dil yarası var.

YARAŞIR

Yaşasın bağbanı, genişdi bağı,
Bağ bağbana, bağban bağa yaraşır.
İşləyib hər yana qolu, budağı,
Budaq qola, qol budağa yaraşır.

Səs salır hər yana bağın bülbülü,
Şirindi ləhcəsi, şirindi dili.
Gözəldi yarpağı, gözəldi gülü,
Yarpaq gülə, gül yarpağa yaraşır.

Düşübdü aləmə bu bağın səsi,
Görənlərin gəlir şövkü, həvəsi.
Dadlıdı dahanda tağın meyvəsi,
Tağ meyvəyə, meyvə tağa yaraşır.

Baxdıqca bağbanın bağı gözəldi,
Silinib qarası, ağı gözəldi.
Səfalı, işrətli çağı gözəldi,
Çağ işrətə, işrət çağa yaraşır.

Nəcəf deyər, heç solmasın bu bağı,
Yayılib, hər yana çatıb sorağı.
Həmdəm eyləyibdi arannan dağı,
Dağ arana, aran dağa yaraşır.

YARAŞMAZ

Gəndini ucaldıb, həddindən aşmaq,
Layiq deyil, bu bazara yaraşmaz.
Dilindən çıxanın dalından qaçmaq
Adam olan, düz ilqara yaraşmaz.

Ötüb-keçənləri sən gətir yada,
Yüksəlib aləmə salsan da səda,
Qəbahətədi xain çıxmaq ustada,
Namusa, qeyrətə, ara yaraşmaz.

Yaxşı iyid gözlər öz əsil-zatın,
Günbəgün ucaldar adın isbatın.
Kamil sərraf bilər lə'lin qiymətin,
Naşı olmaq xiridara yaraşmaz.

Mə'na axtar sən Nəcəfin sözündə,
Həya görək hər adamın üzündə.
Hamının yeri var elin gözündə,
Özün öymək sənətkara yaraşmaz.

YATIB

Bu gün bir şəhərə güzarım düşdü,
Gördüm ki, orada çox insan yatıb.
Bə'zi dünən, bu gün dalıb yuxuya,
Çoxları, bilinmir, nə zaman yatıb.

Ora haqq məqamdı, işləmir yalan,
Nə adamtutan var, nə rüşvət alan.
Millət arasına çaxnaşma salan,
Olubdu işindən peşiman, yatıb.

Nə gözəl qurubdu qurğunu quran,
Düzəlib yoluna azan, quduran.
Nə quyu qazan var, nə ara vuran,
Orda ədalət var, haqq-divan yatıb.

Yoldaşdı orada şah ilə gəday
Nə zərrin taxt var, nə büllur saray,
Hamı bir-birinə olubdular tay,
Düzülüb yan-yana, mehriban yatıb.

Yoxdu kəsb eyləmək, orada işləmək,
Nə yeyib-icmək var, nə pul xərcləmək.

Biri o birindən istəmir kömək,
Hamı bir sifətdə, bir nişan yatıb.

Düzəlib yoluna mənəm deyənlər,
Özündən gücsüzü döyüb-söyənlər.
Tirmə qurşayanlar, ətlaz geyənlər
Yaş torpaq içində lüt, üryan yatıb.

Dindirdim, dinmədi, mən İsgəndəri,
Gördüm, heç özündən yoxdu xəbəri.
Nə tacı-taxtı var, nə simü zəri,
Bir qədər aralı Süleyman yatıb.

Nəcəfəm axtardım, tapdım Loğmanı,
O da bu şəhərin olub mehmanı.
Nə hikməti vardı, nə də dərmanı,
Gördüm ki, özü də bidərman yatıb.

YAVAŞ-YAVAŞ (qoşayarpaq)

Dolandı zimistan, gəldi tabıstan,
Azalırdə dağlardan qar yavaş-yavaş.
Becərilir bostan, misli-gülüstan,
Gətirir bağçalar bar yavaş-yavaş.

Bir qaməti "əlif" bağrımı dəlib,
Məclisimə gəlib, işlər düzəlib.
Deyəsən, ay hərif, yeni göyərüb,
Baş verir qoynundan nar yavaş-yavaş.

Nəcəf deyər, balam ucalıb nalam,
Aşkar bilir aləm, mən xəstəhalam.
Dahanıma alam, bəlkə, sağalam,
Əməm ləblərindən, yar, yavaş-yavaş.

YAVAŞ-YAVAŞ

Dolandı zimistan, gəldi novbahar,
Azaldı dağlardan qar yavaş-yavaş.
Qalxıbdı havaya qara buludlar,
Eləyir neysanı car yavaş-yavaş.

Günüm keçib, cavan ömrüm bad olub,
Üzüm gülüb, haçan könlüm şad olub?!
Dostlar üz döndərüb, qohum yad olub,
Gödəlib qarıdan var yavaş-yavaş.

Qəza dolandırıb, qədər yetirib,
Nəcəfin dərini həddən ötürüb.
İndi baş qaldırıb, ayaq götürüb
Tərmanın üstünə sar yavaş-yavaş.

YAZIRAM (qoşayarpaq)

Əvvəl, ərzi-halım, a pürkamalım,
Götürüb qələmi, sizə yazıram.
Dağlıb kamalım, fikrü xəyalım,
Vurma nöqsanımı üzə, yazıram.

Götür sazını çal, salma qilü-qal,
Danış, bir nitqə gəl, cavabını al.
Yaxşı deyil bu hal, a şairmisal,
Qorxuram, gələsən gözə, yazıram.

Qəsd eləyib cana, girmə meydana,
Dolanıb hər yana, olma pərvana.
Eləmə divana, mərdü mərdana
Yandırma Nəcəfi közə, yazıram.

YETİR

Zəlilə bir qulam, səslərəm səni,
Dardayam, dadıma, kirdigar, yetir.

Lütf eylə, nəzərdən salma sən məni,
Əlindədi hər bir ixtiyar, yetir.

Xaliqi-ləmyəzəl, bir ismi qəhhar,
Sənin hökmündədi, ins-cin nə var.
El içində üzü qara, günahkar,
Olubdu gen dünya mana dar, yetir.

Davasız dərdim var, təbiblər bilmir,
Qəza-qəhri məndən bircə üzülmür.
Bir eynim açılıb heç üzüm gülmür,
Alıbdı könlümü qəm-qubar, yetir.

Bu fani dünyanın vəfası yoxdu,
Tə'nə söz insana güllədi, oxdu.
Qənim həddən aşıb, möhnətim çoxdu,
Olubdu canımda bir anbar, yetir.

Qərq olmuşam, çalxanıram ümmanda,
Çalışmaqdan taqət qalmayıb canda.
Şikəstə Nəcəfə belə zamanda,
Sən özün, sahibi-Zülfüqar, yetir.

YETİRDİM

Qəza kəməndinə mən oldum düçar,
Dərd əlindən yenə cana yetirdim.
Hicranü möhnətdən bağlamışam bar,
Yox xiridar, nə bir yana yetirdim.

Yandım eşq oduna misli-pərvana,
Biçarəyəm, oldum dəli-divana,
Dolandım bihudə, gözdim əfsana,
Məcnun kimi biyabana yetirdim.

Təqdiri-qəzadan belə iş oldu,
Artdı, azarımın biri beş oldu.
Yazıq Nəcəf bir bəlaya tuş oldu,
Nə təbib var, nə dərmana yetirdim.

YETİRRƏM

Əzi bəradərim, mahi-ənvərim,
Çalışaram, səni yara yetirirəm.
Könlüm istəklisi, ey taci-sərim,
Araram, dərdinə çara yetirirəm.

Bir canan ki, dərdədən xəbərdar ola,
Nə eyləyər mənə yüz əğyar ola.
Ümüdvaram, Şahi-mərdan yar ola,
Sığınaram kirdigara, yetirirəm.

Alışmışam, eşq oduna yanımışam,
Bezmişəm canımdan, mən usanmışam.
Nəcəf deyər, qiymətini qanmışam,
Gövhərini xiridara yetirirəm.

YETİRSİN

Əvvəl, ərz eyləyim salam-dualar,
Biz tərəfdən o diyara yetirsin.
Könlüm istəklisi, ellər, obalar,
Xudam sizi xoş bazara yetirsin.

Mətahım dürrdü, yox alan, satam,
Hərçayı çağlayır məni hər yetən.
Xaliqi-ləmyəzəl özü qəflətən
Səbəb salsın, xiridara yetirsin.

Aşiq Nəcəf sözün söylər hesabı,
Kəsilib, canımın qalmayıb tabı.
Olar haqq yanında böyük savabı,
Hər kimsə ki mənə yara yetirsin.

YETİRSİN

“Yeri, göyü, ərşi, kürsü yaradan”
Səbəb salsın, yarı yara yetirsin.

Könlüm yasdən çıxsın, qəlbim qaradan,
Çox uzaq çəkməsin ara, yetirsin.

Şərə düşsün şər işləri qayranı,
Heç sürməsin başa qədər dövranı.
Ara vurub, yarı-yardan ayıranı
Cəhənnəm oduna, nara yetirsin.

Nəcəfəm, nitq açıb, gəlmişəm dilə:
Xaliqi-ləmyəzəl, sən özün elə,
"Bülbül gülə yaz, gülü bülbülə",
Layiq deyil, qönçə xara yetirsin.

YETİŞDİM

E'tibar görmədim fani dünyada,
Qəhrini çəkməkdən cana yetişdim.
Günü-gündən dərdim oldu ziyada,
Yön çevirib, hansı yana yetişdim.

Bağban oldum, mən bir bağı becərdim,
Nə gülün iylədim, nə meyvə dərdim.
Nə mətləbə çatdım, nə bir gün gördüm,
Nə kam alıb, bir məkana yetişdim.

Şikəstə Nəcəfəm, bəlalı mərdəm,
Xirdari-möhnətəm, tüccari-dərdəm,
Səyyahi-səyyadam, çöllərdə gördəm,
Məcnun oldum, biyabana yetişdim.

YETMƏDİ

Fələk məni tərki-vətən eylədi,
Həsret əlim nazlı yara yetmədi.
Xəstə düşüb, qürbət eldə yatıram,
Tapılmır dərdimə çara, yetmədi.

Bu fani dünyadan almadım səmər,
Canım eşq oduna yandı sərəsər.

Bivəfa dilbərdən olmadı xəbər,
Namə gəlib mən bimara yetmədi.

Biçərə Nəcəfin artıb firqəti,
Günbəgün çoxalır dərdi, möhnəti.
Yaxşıynan yamanın birdi qiyməti,
Sərraf gəlib bu bazara yetmədi.

YOXUMUŞ

Yenicə ayılıb, düşmüşəm başa,
Bu dünyanın beh-bazarı yoxumuş.
Əl çəkib evladdan, elədim haşa,
İnsan üçün xeyir-karı yoxumuş.

Dolandım dünyanı – bəhr ilə bəri,
Unutdum özümü, itirdim səri.
Topladım sinəmə lə'lü gövhəri,
Nə bilim ki, xiridarı yoxumuş.

Müddətədi, düşmüşəm mən bu təlaşa,
Yol göstərən yoxdu mən bağı daşa.
Qafil olub, könül verdim qardaşa,
Qardaşın da e'tibarı yoxumuş.

Ümidimi yaradandan kəsmərəm,
Xalq içində dəli mənəm, pis mənəm.
İncimirəm, heç bir kəsdən küsmərəm,
Taleyimin şeş, caharı yoxumuş.

Haqq taladan bir payı var hərənin,
Ağlı kəmdi məni karı görənin.
Nəcəf deyər, xalqa qismət verənin,
Əlbət, meyli bizə sarı yoxumuş.

YOL KƏNARINDA

Bu gün bir nazənin uğradı mana,
Oldum ona mail yol kənarında.

Dedim, qalım qulluğunda qul olum,
O olmadı qail yol kənarında.

Bir ox dəydi mana o qələm qaşdan,
Qəlbi dəmirdənmiş, ürəyi daşdan.
Olanca ağılımı apardı başdan,
Mən olmuşam zail yol kənarında.

Nəcəfəm, dərdimi ərz edim sənə,
"Tərsa üzün görsə, tez gələr dinə".
İnci, mərcañ düzdürübdü köysünə,
Qızıldan həmayıl yol kənarında.

YOLUNDA

Unudub qohumu, aşnani, yadı,
Tərk etmişəm xanimanı yolunda.
Çoxları hüsnünə mail olubdu,
Mənim kimi aşiq hamı yolunda?!

Mürği-ruhum qərar tutmur yuvada,
Leyli-nəhar gərmiş eylər havada.
Bir yer qalmayıbdı fani dünyada,
Dolanmışam hər bir yanı yolunda.

Xoş sədan guşuma gələndə hərdən,
Huş dağılar, ağıl çıxardı sərdən.
Nəcəfəm, qorxmuram mən bu səfərdən,
Şövq ilə qoymuşam canı yolunda.

ZÜLFÜN

Gözəl, səndə bir nişana görmüşəm;
Qüdrətdən götürüb qaranı zülfün.
Mən özüm ki, eşqin divanəsiyəm,
İmandan çıxardır görəni zülfün.

Gördüm camalını, gəldim həvəsə,
Ucundan abdalam, əlimdə əsa.

Amandı, gəl məni batırma yasa,
Eyləsin dərdimə çaranı zülfün.

Nə durubsan sən Nəcəfin qəsdinə,
Bihuş olsa, kim yapışar dəstinə?
Hərdən-hərdən mən yazığın üstünə
Havadan yağdırır boranı zülfün.

MÜSTƏZAD QOŞMA

Cəhd eləmək cana şeydi dünyada,
Dolanasan, günün keçə bir babat.
Simü zər toplama həddən ziyada,
Kişiyə lazımdı bir qamçı, bir at,
Bir də sədaqət.

Bir qətrə mə'nidən döndərib qana,
İki yüz otuzda gətirib cana.
Verilibdi əvvəl hər bir insana,
Ağıl, huş, kamal, bir də mə'rifət,
Yə'ni xoş adət.

Həqiqət aləmdə heç olmaz zəlil,
Nəzilər, üzülməz, onu yəqin bil.
Qur'anı bizlərə göndərib dəlil,
Haqdan Məhəmmədə olubdu barat,
Eylə itaət.

Halallıqla tap özünə bir peşə,
Hədyan deyib, qarışmaynan hər işə.
Şər işdən saqınıb dolan həmişə,
Sakit əyləş, dur yerində fərağat,
Səri salamat.

Dərin düşün, danışanda söz danış,
Əyriyə əyri de, düzə – düz, danış.
Nəcəf deyər, bacarırsan, az danış,
Çox danışsan, ona kim verər qiymət,
Olar biisbat.

TƏCNİSLƏR

A QALA, QALA (dodaqdəyməz)

Dərd cahanda səni candan eyləyər,
Ataşı sinəndə a qala, qala.
Yəqin, xəstə salar, qandan eyləyər,
Saqinin dəstindən ağı ala, ala.

Hədər yerə sirrin dedin a yara,
Qələndərsən, sənə axtar, ay ara.
Hərcaşıl ar yenə kəsdi ay ara,
Nazlı yar qəddinə ağ ala, ala.

Çək telindən, yar yarəsın ha sarı,
Nakəslərin dəhr içində hası* arı.
Dərd yeridi, hicran çəkdi hasarı,
Elədi Nəcəfə a qala, qala.

A QARA BAXTIM

Muğan səhrasında, yay zamanında,
Məni qər q eylədin a qara, baxtım!
Hicran dəryasında, qəm adasında,
Az qalıbdı, xəddim ağara, baxtım!

Gözəl, gərək, seyraqubdan yaxına,
Ağ əllərə xub yaraşır a xına.
İqbal üz döndərib, gəlmir yaxına,
Sən niyə yatıbsan, a qara, baxtım?!

Huş dağılıb, ağlı başda ay azam,
Əlim tutmur, yar vəsfini a yazam.
Quru yerdə üryan qaldı ay əzam,
Tap gətir, Nəcəfə ağ ara, baxtım!

*Hası-hansı.

ALA ÇAL DEYƏR

"Xəddim çıxdı, isbat olu qocalıq",
Qız-gəlinlər mana ala çal deyər.
Turunc üstə kilidlənib yaxalıq,
Buyur, gəl, açarım al aç, al deyər

Bir söz desən, yar, könlümə toxanı,
Bu dünyada gözü-könlü tox hanı?!
Dirriçisən, al əlinə toxanı,
Becər bostanını, ala çal deyər.

Nəcəf deyər, günüm oldu nə qara,
Tabıstanda qər q olmuşam nə qara.
Zalım fələk mana verib nağara,
Gətirib çomağı, ala çal, deyər.

AL ALA GÖRDÜM

Səhər-səhər canan çıxıb seyrana,
Bəzənib yaşıla, al ala gördüm.
Dəstə-dəstə dərib tutub dəstində,
Sancıbdı buxaqa a lala gördüm.

Şö'lə çəkər, şam yandırır a yağı,
Zəhmət verib incidirsən ayağı.
Yenə gəzir göz önündə a yağı,
Cəsəddən canımı ala-ala gördüm.

Sən talibsən heç nə dinə, bilmirəm,
Yar, məqsədin heç nədi nə, bilmirəm.
Nə danışa, heç nə dinə bilmirəm,
Nəcəfəm, dönmüşəm a lala gördüm.

AL ALAGÖZLÜM

Sallanıb naz ilə, durub qarşıda,
Geyinib qəddinə al alagözlüm.

Sübhü şəm, dəmbədəm eylörəm nida,
Alırsan canımı, al, alagözlüm!

Yaraşır qəddinə ala, göz indi,
Girdin dost bağına, ala göz indi.
Xəstə canım ala-ala göz indi,
Gəl dolan qarşımda ala-ala, gözlüm.

Mənim kimi ola bilməz sənə var,
Mən yoxsulam, xudam verib sənə var.
Nəcəf deyər, bir gün, gözəl, sənə var,
Çəkməynən sən məni ala, alagözlüm!

AYA, AĞA DƏRDİM

Xəstə canım dözmür yar fəraqına,
Döndərib saatım aya, ağa, dərdim.
Bu gün güzər etdim dostun bağına,
Bir neçə almasın, ay ağa, dərdim.

Qəssal gətir, bük qəddimi budu, ağı,
Heç sağalmaz, bax, sinəmin bu dağı.
Əlimdə şərbətim olmuş, budu, ağı,
Az qalır, başımdan a yağa dərdim.

Bülbülün həsrəti gülə çətindi,
Cəhd eylə, əndəlib, gülə çat indi.
Nəcəf deyər, üzüm gülə, çətindi ?!
Bükəcək cəsədim ay ağa dərdim.

AY AĞA, GƏL, GƏL

Düldülün sahibi, Qənbər ağası,
Dərdayam, dadıma, ay ağa, gəl, gəl.
Aləmin sərvəri, mərdin mövlası,
Qoyma qəm başımdan a yağa, gəl, gəl.

Müştaqam qoynunda nara dilimnən,
Düşmüşəm dərdindən nara dilimnən,

Sübh-şəm kəsilməz nara dilimnən,
Piltə tək yanırım a yağa, gəl, gəl.

Yolunda sadağa ala canımı,
Çəkmə bir bu qədər ala canımı.
Qoyma hərəcayılar ala canımı,
Salma sən Nəcəfi ayağa, gəl, gəl.

A YAĞI, FƏLƏK

Niyə bəd başladın cavan yaşımdan,
Oldun mənim ilə a yağı, fələk?!
Dərd tüğyan eylədi, aşdı başımdan,
Qatdın şərbətimə ay ağı, fələk!

Dərdim çətin, tez baş tapar az alim,
Bəzircansan, aç mətahın, az alım.
A bimürvət, a biinsaf, a zalım,
Çıxartdın başıma ay ağı, fələk!

Dərdliyəm, dadıma can a yetirdi,
Gün gəldi, günümdən cana yetirdi.
Nəcəf dərd əlindən cana yetirdi,
Geydirdin qəddinə ay ağı, fələk!

A YARIM MƏNİ

Nə müddətdi, nəzərindən salıbsan,
Salmırsan yadına, a yarım, məni.
Bir canım var, sən əlimdən alıbsan,
İncidir qeyrətim, ay arım, məni.

Əvvəldən qeyrətə, ya ara bağlıyam,
Dərman yoxdu, açam yara bağlayam.
Əgər meylim qeyri yara bağlayam,
Alın, tərə-dırnaq a yarım məni.

Bülbüləm, demirsən bircə gül mənəm,
Süsənəm, sünbüləm, bircə gül mənəm.

Nəcəfəm, ağlaram, bircə gülmənəm,
İstəsə güldürər a yarım məni.

AYA QINDADI

Göyçə suyu içmişəm, toxunma mənə,
Üstümdə Ələsgər, aya, qındadı.
Elə bir şərbəti içirəm sənə,
Getməz dahanından a, yəqin, dadı.

Zalım fələk mənə baxdı kəm, ana!
Qoymur yetəm, bircə alam kam, ana!
Yenə xədəngini çəkib kamana,
Atmağa sinəmə ayağındadı.

Əl vurma, yıxılmaz, çətindi qala,
Eşq odun sinəmdə çat, indi qala.
Nəcəf bu həyatda, çətindi qala,
Qəm başında, hicran ayağındadı.

AY ARASINA

Ay nazənin, şoxun düşüb cahana,
Yayıb aləmin ay arasına.
Yoxdu gözəlliynə üzr, bəhana,
Qonub qaşlarının ay arasına.

Rüsxət ver, dərdimi deyim sənə, yar!
Həsət könlüm keçən günün sanayar.
Tabım yoxdu gözləməyə sənə, yar!
Gəl qoyaq ilqarı ay arasına.

Nəcəf deyər, çox pay umma az əldən,
Sağ dəstinlə at mürğünə az al dən.
Bir mərdinən dost olmamış əzəldən,
Axtar xəyalını, ay ara, sına.

AYAZI QALDI

Üç ay payız keçdi çox hörmətinən,
Qışın məşəqqəti, yazı qaldı.
Çəkdim həsrətini nə zəhmətinən,
Gözüm gözləməkdən a yazı qaldı.

Al dəstinə, vur çomağı başa, yar,
Baş qoyanın qoy yolunda baş, a yar.
Heç görmədim dövrən sürən başa, yar,
Ömrün çoxu getdi, ay azı qaldı.

Yaxşı gəldi, yaman gündə yaradı,
Unudulmaz, yaddan çıxılmaz yar adı.
Nəcəf deyər, nəşq olunub yar adı,
Silinməz, sinəmdə a yazı qaldı.

AYƏ BİR MƏNƏM

Yüz on dörd surəni cəm bilən aşkar,
Oxuyan dilində ayə bir mənəm.
Haqq yanında üzü qara, günahkar
Yenə varmı, yarəb, ayə, bir mənəm?

Gözüm gördü yar dəstində dərməni,
Qul olaram, qəbul etsə dər məni.
Ləblərində var dərdimin dərməni,
Bimürvət, demirsən, " ayə, bir məni əm!"

Nəcəf deyər, var bir ərzim sənə, yar
Soruş dərdim, ortağ olsan sən öyər.
Həsətindən günüm olub sənə, yar!
Dönən dəqiqəsi aya bir mənəm.

AYƏ, KİMİNDİ

Sallana-sallana çıxdı xanadan,
Görəsən, bu gözəl, ayə, kimindi?

Qarşıda kimindi,
Kimsənindi, kimindi.
Söylə görüm, ay fələk,
Bay eylədin kimi indi!?

Gözəl yaranıbdı qalu bələdan,
Tərbiyəsin verib, ayə, kim indi?

Camalında cəm olubdu ayalar,
İlə qoymaz, dərddli canım ay alar.

Qarşıda ay alı,
Mana qurma ay alı.
Həsərətindən Məcnunam,
Dolanıram a yalı.

Rəsmdı eyləyərlər ayalar,
Eləmir dərmanım, aya, kim indi.

Yar ucundan canda yara çətindi,
Təbib neştər vurub yara, çətindi.

Qarşıda çətindi,
Var, mənzilə çat indi.
Yüklə bər-bərxananı,
Çal çatığın çat indi.

Yarın arılığın yara çətindi,
Nəcəf də ayrılıb aya kimi indi.

AY ƏMİMİNDİ

Zikrimdə həmişə gedəndə hara,
Əzbərdi dilimdə ayə – "mim" indi.
İnşallah, heç yerdə düşmərim dara,
Sayəsi üstümdə ay əmimindi.

Ömrüm keçib, yetirmişəm sinə, ağa,
Sən qəddimə qismət eylə sin, ağa,
Sınanmışam, çəkmə məni sınağa,
Çıxarıb sınaqdan ay əmim indi.

Nəcəfəm, həsrəti, bax, diyar idim,
Xudam nəzər saldı, baxdı, yarıdım,

Taleyi ucaydım, baxtı yar idim,
Gəc gəlib iqbalım, ayamım indi

AYİLƏ QALDI

Fələk məni tərki-vətən eylədi,
Həsret gözü yolda ailə qaldı.
Hicrandan yük tutdu, qəm şələlədi,
Çəkdiyim qovğadı, ay ilə qaldı.

Qoy boynuma təqsirimi budu, ara,
Günahkaram, çəkdir məni bu dara.
Yaxın ikən uzaq düşdü budu ara,
Daha görüşümüz ay-ilə qaldı.

Aldı sinəm üstün yara, gəlmədi,
Təbib neştər vurdu, yara gəlmədi.
Nə dedin, ay Nəcəf, yara, gəlmədi,
Gözlərin yolunda ay ilə qaldı.

AY İNDİ, SƏNƏM

Nə müddətədi, həsrətini çəkirdim,
Gördüm camalını ay indi, Sənəm!
"Yel əsdi, ürbəndi atdı üzündən,
Elə sandım, doğru ay" indi, Sənəm!

Eynim yaşı üzde salıb ay ada,
Aman, yarım, əlin vermə a yada.
Nə olar ki, bir salasan a yada,
Deyəsən: "ləbimdən ay indi sən əm"

Oxlayıb sinəmi, yara eləyibsən,
Aparıb ömrümü, yarı eləyibsən.
Şikəstə Nəcəfə, yar, eləyibsən
Günü il, dəyqəni ay indi, Sənəm!

AY ÜZÜM BARI

Dedim məni bağban elə bağına,
Dərim budağından, ay üzüm barı.
Könül müştaq olub gül yanağına,
Sən allah, qoy sürtüm ay üzüm barı.

Qədəm qoydum bağçanızın dərinə,
Dedim görüm, bağban bağdan dəri nə?
Qıya baxdı, məni saldı dərinə,
Qoymadı çalxanım, ay üzüm barı.

Keçirmişəm cavan ömrüm yarıdadı,
Ah eyləyib, hey çəkirəm, yar dadı.
Nəcəf deyər, var ağzımda yar dadı,
Yeməyə yaxşıdı ay üzüm barı.

BİR İNCƏ SİNƏ

Xublar məclisinə gūzarım düşdü,
Göründü gözümə bir incəsinə.
Dərd tūğyan eylədi, həddini aşdı,
Könül mayıl oldu bir incəsinə.

Bağ salıb becərdim, ayə, nə dərdim!?
Kimsə yox, gətirəm əyana dərdim.
Artıbdı canımda, ay ana, dərdim,
Olubdu dağların birincə sinə.

Çox eylər Nəcəfə, ay ağa, bu kar,
Olmaya əzəldən, ay ağa, bu kar!
Yuyar qəssal qəddim, ay ağa bükər,
Aparıb qoyarlar bir incə sinə.

BİR KAĞIZ

Bir ləhzə gözümdən olanda kənar,
Yüz eylərsən canda dərdim bir, kağız!

Yaxşı dost dostunun dərdini qanar,
Nitqə gəlib, danışdırsa bir-iki ağız.

Dərinde pasıban deyərsə, qallam,
Götürüb bağrımı de yarsa, qallam.
Yaralar sinəmdə deyər sağallam,
Əgər əmsəm ləblərindən bir-iki ağız.

Lütf eylə, üstümə gəl, gətir yazım,
Çəkmişəm cəfasın, gəl, gətir, yazım,
Nəcəfəm, vəsfini gəl, gətir, yazım,
Bir davat, bir qələm, bir də bir kağız.

BU DAĞI MƏNƏ

A bimürvət, a biinsaf, a zalım,
Çəkdin üst-üstündən bu dağı mənə.
Züleyxa camalı, Leyli sevdalı,
Məcnun tək gəzdirdin bu dağı mənə.

Qəfil qəsd elədin cana sən indi,
Çıxar bədənimdən can asan indi.
Yoxladım, cananım, can a sənindi,
Verdin şərbət deyən budu ağı mənə.

Elədin ağlımı başdan ayağa,
Heç kimsə düşməsin başdan ayağa.
Biçarə Nəcəfəm, başdan-ayağa
Geydirdin al yerinə budu, ağı mənə.

BU DAĞI MƏNƏM

Fələyin cəbrindən heç üzüm gülmür,
Tək çəken hicranı, bu dağı mənəm.
Qəza qəhri məndən hərgiz üzülmür,
Əlində şərbəti budu, ağı, mənəm.

Tabıstan xoş keçir leyli havası,
Nə ilə olardı leyli havası?

Dolubdu sərimə Leyli havası,
Məcnun tək dolanan bu dağı mənəm.

Nəcəfəm, dərs alıb, "sin"ə yetişdim,
Ömür yarı oldu, sinə yetişdim.
Bivəfa ucundan sinə yetişdim,
Geyinən qəddinə budu, ağı, mənəm.

DAL-ALA SİNSİN

Bir kamil ustaddan dərsim alanda,
Oxudum, öyrəndim dal-dala "sin", "sin"
Araya söz atdı iş düzələndə,
Müxənnət gərdəni dal-dala sınısın.

Mərd iyid saxlayar mərdana duru ar,
Mərd oğul qəhrində mərd ana durar.
Mərd iyid meydanda mərdana durar,
Müxənnət çalışar dal-dala sınısın.

Nəcəf deyər: var bir ərzim, ay ağa!
Hərcayının sən qəddini öy, ağa!
Xoş gün görüb, keçirməsin ay, ağa!
Sarsağın sərini daldalasın sin.

DARA, SƏN DARA

Bağlama hər dosta sən e'tibarın,
Axtar xəyalını da ara, sən də ara.
Tökülüb gərdənə zülfi-şahmarın,
Al şana dəstinə dara, sən dara.

A bimürvət, heç demirsən bu da ərđi,
Mən çəkirəm, heç kim çəkməz bu dərđi.
Mən dərvişəm, mənzilgahım bu dərđi,
Sən şahı-Cəmşidsən, Darasan, Dara.

Al bıçağı, gör dərđimi nədi, yar,
Sakit öyləş, nə el axtar, nə diyar.

Qoy boynuna təqsirini nədi, yar!
Sənra çək Nəcəfi dara, sən dara.

GÖZ DƏRDƏ MƏNİ

O cəllad qaşların alır canımı,
Salıbdı sağalmaz göz dərđə məni.
Peykan kirpiklərin tökür qanımlı,
Əcəlsiz öldürür gözđər də məni.

Tərpənsə yerindən sal, səda salar,
Göz yaşım üzümde salsa, ada salar.
İstəsə nəzərdən salsa da, salar,
Gözəlsə hə zaman, gözđər də məni.

Nəcəfəm, həsrətəm şirin yeməyə,
Kəs apar başımı şirin yeməyə.
Əmməyə, pistanın şirin yeməyə,
Tifil nalə edər, gözđər də əməni.

QALANDIMI, GÖR

İnsan müvəqqəti, gəldi-gedərđi,
Daima dünyada qalandımı, gör
Duruşun canımda artırdı dərđi,
Atəşin sinəmdə qalandımı, gör?

Sığındım qeyrətə, ara dərindən,
Kəsmədim dostumdan ara dərindən.
Axtar xəyalımı, ara dərindən,
Fitnəni, qovğanı, qalı andımı, gör?

Nəcəf deyər, eynim yaşı a damı,
Qətrə-qətrə üzüm üstə a damı.
Qəsəm olsun, sınaacam adamı,
Əyləş məclisimdə, qalandımı gör.

NƏQALAR İNDİ

Nazlı dilbər köç eylədi yanımdan,
Düzüldü yollara nəqalar indi.
Qürbət eldə dərd asıldı canımdan,
Nə gedər vətənə, na qalar indi.

Yar yaşıl geyinib, qəddin bəzər a,
Səbəb nədi, mənə gətədi bə zara?!
Yusif kimi axır, çıxsam bazara,
Heç kəs ala bilməz, Naqı alar indi.

Nəcəf deyər, yenə geydim nəş ağrı,
Qəm çəkənin nə bimarı, nə sağrı.
Ala gözlər mana eylər nasağrı,
Ataşı sinəmdə nə qalar indi.

NƏ YAZIM İNDİ

Bir əlimdə namə, birində xamə,
Bilmirəm, canana nə yazım indi?
Huş gətirmir, nəğmə çəkim nizamə,
Qorxuram cinasda nəyi azım indi.

Dərdim çoxdu, çətin bilər az alim,
Bəzircansan, aç mətahım, az alım.
A bimürvət, a nainsaf, a zalım,
Həsretin mənə tək nə azı mindi.

Nəcəf dildə zikr eyləyər neçə ayə,
Ağ buxaqın şoxu düşüb neçə ayə.
İl dolandı, ömrüm yetdi neçə ayə,
Xoş keçmədi qışım, nə yazım indi.

SƏN A DAL

A bimürvət, mən ha candan olmuşam,
"Əlif" qəddim eyləyibsən sən a "dal"

Bilsə idim e'tibarın belədi,
Bel bağlayıb çevirməzdim sənə dal.

Var sərində heç kəsilməz a qalım,
Vaxtım çatıb, sin qazdırım, ağ alım.
Bir qul olum, qulluğunda a qalım,
İnanmırsan, gəl dilimdən sənəd al.

Yazıq Nəcəf, günün keçir azınan,
Səng əzərdi, indi kəsmir azı nan.
Bel bağlayıb bu fələyə az inan,
Hiylə qurub axır eylər sənə də al.

SİNƏ SARIDI

O gözəl dilbərin, mahi-ənvərin
Xəlq olub qüdrətdən, sinə sarıdı.
Sədəf dahanının yoxdu qiyməti,
Lə'li kəlmələrin sinə sarıdı.

Elədim sirr sözüm əyana, gəzdim,
Qoydum günahımı a yana, gəzdim.
Dolandım dünyanı, ay ana, gəzdim,
İndiki səfərim sinə sarıdı.

Nəcəfəm, xoş baxtım oyana döndü,
Günüm il, dəqiqəm, oy, ana döndü!
Bivəfa əlindən o, yana döndü,
Üzün daldalıdı, sinə sarıdı.

SİNƏSİNƏ BAX

Səyyadısən, seyr edirsən səhranı,
Nəzər sal, dağların sinəsinə bax.
Yayınar şikarın görəndə səni,
Əylən bərəsində, sinə-sinə bax.

Var könlümdə bir həsrətim – Sənəmdi,
O səbəbdən ağlar gözüüm, sə nəmdi.

Mən sevmişdim, axır, yadlar səni ömdü,
Bu gənc iqbalımın si nəsinə bax.

Mən Məcnunam, seyrangahım bu dağdı,
Sinəm üstü bu düyündü, bu dağdı.
Nəcəf deyər, qəddimdəki budu, ağdı,
Geyinib gedirəm sinə, sinə, bax.

TƏRSƏ DAĞI VAR

Tərsə güzar etdim tərsa seyrinə,
Tər geyb qəddinə, tərsə də ağı var
Tərsə düçar oldum tərsa qəhrinə,
Tərsanın sinəmdə tərsa dağı var

Tərsa, gör çeşmimin tərsə nəm üstə,
Tərsə kəs başımı tər sənəm üstə.
Tərsədə dolanır tərsa nəm üstə,
Tər alıb dəstinə tər səd ağı var.

Tər əndamdı, tər köynəkdi, tər sinə,
Tər istər ki, tər köysünə tər sinə.
Tərsə Nəcəf, nə gəzirsən tərsinə,
Tərsənin gəzməyə Tərsə dağı var.

ÜZÜ AĞAM İNDİ

Vəfalı dostuma yalan satmaram,
İlqara doğruyam, üzü ağam indi.
Əmanət eylədim köhlən atımı,
Nainsaf aldatdı, uzağa mindi.

Yar qəddinə geyinibdi sağ alı,
Layiq deyil, qurma mana sağ alı.
Şəfa tapar yaralarım sağalı,
Qoysan üzüm üstə üz, ağam, indi.

Ömür bağın demək olmaz dər yada,
Eynim yaşım eyləyibsən derya da.

Qıya baxıb qərq edirsən deryada,
Deyirsən Nəcəfə: üz, ağam, indi.

YAD ELƏ

A bimürvət, tərki-vətən elədin,
Tifil ikən məni saldın yad elə.
İnandırдың, ilqar verib əylədin,
Demədin ki, ya belədi, ya da elə.

Cəng içində neylər mənə bu sөy ər?
Az bu qədər izlə məni, bus, a yar!
Mərizinəm, ver ləbindən busa, yar!
Xalq içində ya əhsan qıl, ya da elə.

Nəcəf deyər, sözlərimin budu ağı,
Şərbət deyir mənə verdin budu, ağı.
Elə çəkdi sinəm üstə bu dağı,
İnan, qıyıb çəkməz idi yad elə.

YAXŞI DA GÜLDÜ

"Bu gün seyrəqibdən bir söz eşitdim",
Toxundu qəlbimə, yaxşı degildi.
Dostun bağçasından bir qönçə dərdim,
İylədim, doğrudan, yaxşı da güldü.

Sallandı cananım, nəbadə getdi,
Götürdü dəstinə nə badə getdi.
Pozuldu rəvnəqim, nə badə getdi,
Yaman şaqqa çəkdi, yaxşı da güldü.

Nəcəfəm, dolandım Tap diyarını,
Və'də tamam oldu, tap di yarını!
Yetim çox axtardı, tapdı yarını,
Hicran başa yetdi, Yaxşı da güldü.

YARANAN MƏNƏM

Bu çarxı-gərdeşin nəs bir çağında,
Zühr edib anadan, yaranan mənəm.
Hicran otağında, qəm otağında
Ləhzədə min kərə yar anan mənəm.

Mənim üçün nə ata var, nə də ana,
Adam gərək nə gizlədə, nə dana.
Dərdbilməzə, dilqanmaza, nadana
Yaltaqlıq eyləyib, yarananmanam.

Bir canım var, ixtiyarı yarındı,
Al bıçağı, doğra bağrım, yar indi.
Ləblərinin xəstəsiyəm, yar, indi,
Demirsən Nəcəfə yaranan mənəm.

GƏRAYLILAR

BAXTIM

Gör, başıma nələr gətirdi,
Üzü dönmüş qara baxtım?!
Qoydu bir kamana, atdı,
Məni bu diyara baxtım.

Oyan, bu qəflətə uyma,
Bağrımın başını oyma,
El içində zəlil qoyma,
Eylə dərddə çara, baxtım!

Olar aşıqların səhvi,
Odur ki, pozular kefi.
Bu gündə Aşiq Nəcəfi
Qoyma sən avara, baxtım!

BİLMİRƏM

Ala gözlü, nazlı dilbər,
Mən sənsiz gözə bilmirəm.
Olmuşam dəli-dəngəsər,
Cəbrinə dözə bilmirəm.

Səndən ayrı ağlım çasır,
Dərdü qəmin həddən aşır.
Boyuna tərif yaraşır,
Bacarıb yaza bilmirəm.

Məcnunam Leyli seyrində,
Qalmışam yarın qəhrində.
Nəcəfəm, qəmin bəhrində
Çalxınıb üzə bilmirəm.

BİR GÜN

Aldanma qurğu-büsata,
Eyləyersən hazar bir gün.
Çox güvənmə köhlən ata,
Yıxar, səni əzər bir gün.

Çatırıbsan xoş muraza,
Bir bu qədər gəlmə naza.
Yəqin bil ki, qəhri-qoza
Tapar səni, gəzər, bir gün.

Gəl, eşit Nəcəfin sözün,
Yaxşı tanı haqqın özün.
İnanıram, açar gözün,
Bizə nəzər salar bir gün.

BOYLANA-BOYLANA

Bir alagöz kirpiyini
Qaxır boylana-boylana.
Cəh-cəh vurur bülbül kimi,
Oxur boylana-boylana.

Sürməni çəkəndə qaşa,
Olur əcəb bir tamaşa.
Ömrüm şüşəsini daşa
Çaxır boylana-boylana.

Xoş gəlir mənə baxışı,
Necə ki, bir yaz yağışı.
Əlində əlvən naxışı
Toxur boylana-boylana.

Günəşi, Ayı andırır,
Məni candan usandırır.
Billəm, çoxunu yandırır,
Yaxır boylana-boylana.

Kəsir Nəcəfin qərarın,
Alır əldən ixtiyarın.
Bulaq kimi narın-narın
Axır boylana-boylana.

BU DÜNYADA-BU DÜNYADA

Sirrini verməyənə yada,
Bu dünyada, bu dünyada.
Axır, ömrün gedər bada,
Bu dünyada, bu dünyada.

Belə yazıb yazı yazan,
Günahkardı yoldan azan.
Təmiz dolan, hörmət qazan
Bu dünyada, bu dünyada.

Hər deyilən sözə baxma,
Hiylə qurub, evlər yıxma,
Yoldaşına xain çıxma
Bu dünyada, bu dünyada.

Mənəm, – deyib, lovğa gəzmə,
Heç kimsəyə quyu qazma,
Şeytan olub, ara pozma
Bu dünyada, bu dünyada.

Tapsa səni qafıl qada,
Bir kimsə yetişməz dada.
Nəcəf, sığın minbir ada
Bu dünyada, bu dünyada.

DAĞLAR

Mürvət elə, insafa gəl,
Yol ver sənnən aşım, dağlar!
Çox çəkmişəm cövrü cəfa,
Qovğalıdı başım, dağlar!

Girvə, gədiklərin qardı,
Mən çəkdiyim ahü zardı.
Gözü yolda, intizardı,
Gözləyir yoldaşım, dağlar!

Güzarım düşübdü sənnən,
Üzünü döndərmə mənən.
Xeyli müddətdi, vətənnən
Atalıbdı daşım, dağlar!

Harda qalıb vəfalı yar,
Gülərüzlü nazlı niyar?
Neysan kimi olubdu car,
Axar gözdən yaşım, dağlar!

Qəza kəməndini atıb,
Hər yandan Nəcəfi tutub.
İqbal dönüb, baxtım yatıb,
Düz gətirmir işim dağlar!

DAĞLAR

“Budu, gəldi bahar fəsli,
Yaşa səni, yaşa, dağlar.
Açıldı lalan, nərgizin,
Oldun bir tamaşa, dağlar.

Həzin-həzin əsir yellər,
Sənəndə yaylayır ellər.
Car olur köysündən sellər,
Təbim gəlir coşa, dağlar.

Nəcəfəm, budur xəyalım,
Ömrüm boyu sənədə qalım.
Bir qocalıq, bir də ölüm
Olmayaydı, kaş, a dağlar!

DEMƏDİMMİ

Ay qız, sənin o qaşların
Canım alar, demədimmi!?
Mən yazığı ala gözün
Dərdə salar, demədimmi!?

Zülf ağarar, bel bükülər,
Ah-nalan ərşə çökülər,
Rəng saralar, diş tökülər,
Baxan gülər, demədimmi!?

Gözəl, sənin köynəyin tər,
Və'də keçər, vaxtın ötər,
Nəcəf kimi baxtın yatar,
Nələr, nələr demədimmi!?

DOLANIR

Dindirməyin, dərdim çoxdu,
Dünya mənə dar dolanır.
İtgin olub tülək tərhan,
Ovlağında sar dolanır.

Kimi dünyadan kam alıb,
Kimi də vaxtsız qocalıb.
Kimi mə'lul-müşgül qalıb,
Dərdi səd həzar dolanır.

Kiminin var şən bazarı,
Kiminin çodu azarı,
Kimi gəzir deryaları,
Kimi də dağlar dolanır.

Kiminin xoş keçir ili,
Kiminin açılıb gülü.
Kiminin ölüb bülbülü,
Qönçəsini xar dolanır.

Kimi həsrət qalıb yara,
Kimi olub baxtı qara,
Kimi Nəcəf tək avara
Olubdu, qəmxar dolanır.

DÖNÜB

Sinəm üstün alıb yara,
Halım pərişana dönüb.
Gümanım yoxdu qurtara,
Dərdim bidərmana dönüb.

Canda var sönməz ataşım,
Mən nə deyim, nə danışım.
Üz döndərüb dost-tanışım,
Ovsunsuz ilana dönüb.

Nə izim var, nə irəddim,
Danışmağa yoxdu həddim.
Nəcəf deyər, cavan qəddim,
Əyilib, kamana dönüb.

DÖNÜB

Ay Həşim, dünyanın işi
Bax gör, nə yamana dönüb.
Hamı əvvəlki gərdişi,
Deyəsən, zamana dönüb.

Saxsağanlar olub darğa,
Tısbəğalar açıb yorğa.
Kəklük alır ala qarğa,
Yapalaq tər lana dönüb.

Nakəslər azıb, qudurub,
Nəcəfə yüz tənə vurub.
Qara milçək qandan sorub,
Qızıb, kərgədana dönüb.

DÜŞDÜ

İlahidən belə gəldi,
Yönüm bu diyara düşdü.
Duman gəldi, yolum aldı,
Yağış, boran, qara düşdü.

Mən nə deyim bu rüzgara,
Sinəm oldu hazar para.
Gül meylini verdi xara,
Bülbül ahü zara düşdü.

Könlüm qaldı bir gözəldə,
Mina gərdən, işgə beldə.
Nəcəf deyər, qürbət eldə
Könlüm quşu tora düşdü.

DÜŞDÜ

Fələk məndən nəzər əydi,
Yönüm qürbət elə düşdü.
Oxum atdım, daşa dəydi,
İşim çox müşgülə düşdü.

Mənim baxtım qara gəldi,
Hər yandan əlim üzüldü.
Nə şad oldum, üzüm güldü,
Dərdim dildən-dilə düşdü.

Harda qaldı gözəl çağlar?!
Köysümə çəkildi dağlar.
Qəlbim yanar, gözüm ağlar,
Nəcəfinki belə düşdü.

DÜŞƏRSƏN

Özünü çox qoçaq bilmə,
Keçər kəməndə düşərsən.

Alçağa düşənə gülmə,
Olar ki, sən də düşərsən.

Yoxlar, yükünü bilərlər,
Səni ələkdən ələrlər.
Əl çalar, bərkədən gülərlər,
Elə bir kəndə düşərsən.

Ağlımı çıxarma sərdən,
Sən Nəcəfə çəkmə gərdən.
Fitnə-fəldən, şər işlərdən,
Gəl, dolan gəndə, düşərsən.

DÜŞMÜŞƏM

Ay ağalar, ay qazılar,
Görün, nə hala düşmüşəm!
Eynim yaşı olubdu car,
Tufana, selə düşmüşəm!

Müştaqam bir şirindilə,
Bənövşə, süsən, sünbülə.
Bülbül şöhd eyləyər gülə,
Bülbüləm, gülə düşmüşəm.

Olum gözünün qurbanı,
Elə dərdimə dərmanı.
Nəcəfəm, gəzib hər yanı,
Mən sizin elə düşmüşəm!

EYLƏDİ

Bir gözələ irsat oldum,
Oğrun baxdı, göz eylədi.
Ləbindən busə istədim,
İşvə, qəmzə, naz eylədi.

Mina boylu, qəmərlü,
Tuti dilli, şirin sözlü,

Qara qaşlı, ala gözlü
Bir dərdimi yüz eylədi.

Dərdqanandı, əhli-dildi,
Nəcəfin halını bildi.
Astadan danışib-güldü,
Zimistanı yaz eylədi.

ƏLİNDƏN

Şeyird gərək dərsin ala,
Çıxa bir ustad əlindən.
Dərs almayan aciz qalar,
Gəlməz heç bir zad əlindən.

Vəfası yox dövlət-varın,
Çox yeyənlər olub harın.
Yola getməz qanmazların
Dad əlinlədən, dad əlindən!

Aşıq Nəcəf ölçüb, biçib,
Yaxşını yamandan seçib.
Çox kişilər evdən qaçıb
Bədəsil arvad əlindən.

GÜLƏ-GÜLƏ

Dedim: qız, nədir adətin?
Bahar vaxtı, gülə-gülə.
Dedi: hər an deyib-gülmək,
Oynamaqdı, gülə-gülə.

Dedim: ay qız, qaşın yaydı,
Dedi: hüsnüm günə taydı.
Dedim: həsrətəm bir aydı,
Dedi: haqdı, gülə-gülə.

Dedim: sürmə çəkmə qaşa,
Dedi: məndə olub peşə.

Dedim: ayı böl on beşə,
Dedi. çoxdu, gülə-gülə.

Dedim: sənə qəlbim yandı,
Dedi: mənə də əyandı.
Dedim: kirpiyin peykandı,
Dedi: oxdu, gülə-gülə.

Dedim: bəs, dərman olarmı?
Dedi: qoynumdakı narmı?
Dedim: Nəcəfə də varmı?
Dedi: yoxdu, gülə-gülə.

KİMİ

Niyə mənədən dönüb üzün,
Dolanırsan kənar kimi.
Qaş altından şə'la gözün
Şö'lə salır fənar kimi.

Bəyonmişəm əsli-soyun,
Gözəllikdə yoxdu tayın.
Zinət verib naqqaş, boyun
Çəkibdi minalar kimi.

Çox çəkdim yolunda cəfa,
Bircə gəlmədin insafa.
Elə baxırsan Nəcəfə,
Analıq analar kimi.

KÖNLÜM

Gah açılır bir gül kimi,
Bənzər bahar, yaza könlüm.
Gah oxuyar bülbül kimi,
Gələr xoş avaza könlüm.

Gah alçalar, gah ucalar,
Gah gənc olar, gah qocalar.

Gah tərən tək qanad çalar,
Gah dönər şahbaza könlüm.

Gah olur eşqə aşına,
Gah qərq olur göz yaşına.
Gah çıxır dağlar başına,
Gah da enir düzə könlüm.

Gah qartal tək göydə süzür,
Gah səyyah tək ellər gəzir,
Gah girir dərinə üzür,
Gah da çıxır üzə könlüm.

Gah Nəcəf tək ağıl çasır,
Gah gözələ tərif qoşur.
Gah köhnəlir, əldən düşür,
Gah da olur təzə könlüm.

KÜBRA

A bimürvət, həsrətindən
Yetişmişəm cana, Kübra!
Saldın eşqin atasına,
Qaldım yana-yana, Kübra!

Ala gözlerini gördüm,
Tüğyan etdi köhnə dərdim.
Yolunda canımı verdim,
Baxmadın qurbana, Kübra!

Nəcəfəm, halım biləsən,
Bircə danışıb-güləsən,
Gözümün yaşın siləsən,
Gələrəm imana, Kübra!

MƏN

Həqiqətdən dərs almışam,
Şəriətdən həliyəm mən.

Mərfət elminə dalmışam,
Təriqətdən doluyam mən.

Mərd iyiddən yan olmaram,
Namərdə mehman olmaram.
Anlamaza xan olmaram,
Anlayanın quluyam mən.

Səyyadiyam bu mahalın,
Öyrənmişəm hər bir halın.
Nəcəf deyər, şəhdi-balın
Süzülmüş zülaliyam mən.

MƏN DƏ

Çarxı-fələk qəhr elədi,
Düşdüm bu diyara mən də.
Bir çox binəvalar kimi
Çəklirəm dara mən də.

Dərdü vərəm, qəmdi yüküm,
Tale verib, gərək çəkim.
Əlac eylə, sənən həkim,
Var sağalmaz yara məndə.

Mən Nəcəfəmə sana qurban,
Qalmayıbdı canımda can.
Bir bımürvət yar ucundan
Alışırım nara mən də.

MƏNİM

Dirdirməyin, ay hazarat,
Bələhdı sərim mənim.
Puç olubdu dür mətahım,
Yoxdu xiridarım mənim.

Şövkətü şanı buraxdım,
Heyf, keçdi cavan vaxtım.

Sar olubdu tərən baxtım,
Bağlanıb şıkarım mənim.

Qalmışam qürbət diyarda,
Sərim sadağadı mərdə.
Düşmüşəm sağalmaz dərdə,
Qürtarmaz azarım mənim.

Cavan ömrüm çatdı başa,
Qərq olmuşam qanlı yaşa.
Çarxı-fələk, qıl tamaşa,
Bir gör ahü zarım mənim.

Nəcəfəm, fani dünyada,
Dərdim olubdu ziyada.
Bu günümdə yetiş dada,
Şahi-mədədkarım mənim!

MƏNNƏN

Mənim meylim sənən dönməz,
Sənin dönüb üzün mənən.
İllərinən yanar, sönməz,
Heç qaralmaz gözün mənən.

Ay vəfasız, bie'tibar,
Niyə dolanırsan kənar?
Əvvəlindən əhdü ilqar
Eyləyibsən özün mənən.

Gözəllikdə tayın hanı,
Axtarasan bu dünyanı?
Nəcəf deyər, alır canı
Hər baxanda gözün mənən.

OLDU

Xəstə düşdüm qürbət eldə,
Gözü yolda qalan oldu.

Baş yastıqda, yanım yerdə,
Nə gedən, nə gələn oldu.

Dərd əlindən çıxır canım,
Yoxdu dostum, tanıyanım.
Olmadı bircə həyanım,
Nə bir dərdim bilən oldu.

Qüسسə, kədər aldı məni,
Gör, nə hala saldı məni!
Nəcəf deyər, çaldı məni,
Yorğan-döşək ilan oldu.

OLMASA

Heç kimsəyə ağız açma,
Diləyin tutan olmasa.
Hədər söhbət nəyə gerek,
Mətləbin bitən olmasa.

Özüm bilirəm işimi,
Yaxşı sevirəm peşəmi.
Çağır Şahi-Qəşəmşəmi,
Dadına yetən olmasa.

Görün Nəcəfin qəsdini,
Əcəl alıbdı üstünü.
Dünya düzələr, dostunu
Nəfsinə satan olmasa.

SALLANIB, NAZ İLƏ GƏLƏN

Sallanıb, naz ilə gələn,
Yarəb, kimin balasıdı!?
Hər baxışı canlar alan
Gözlərinin alasıdı.

Hər kim camalını görsə,
Dönər dindən, olar tərsa.

Meylin kəsib, üz döndərsə,
Ümid yoxdu, öləsidi.

Gözəlli kərəm kanı
Böl veribdi, olub qəni.
Nəcəf deyər, zülfü məni
Şahmar olub çalasıdı.

SƏNİ

Mənəm, – deyib, lovğalanma,
Qoy, gələsən xoşa səni.
Əgər ləyaqətin olsa,
Çəkəcəklər başa səni.

Yalan deyib, inandıran,
Yarı yardan usandıran,
Dostdan dostu bəd qandıran,
Haqq döndərsin daşa səni!

Nəcəf ayrılarmı eldən!?
Haqq tərəfdarıdı dildən.
Mətləb verən, iş düzəldən,
Yaşa səni, yaşa səni!

TELLƏRİN

Bürüyüb ayna qabağı,
Tökülüb qaşa tellərin.
Cəsədimdən can almağı
Eyləyib peşə tellərin.

Xudam nurundan bitirib,
Gül ətri ondan götürüb.
Artırıb, necə yetirib
Bir dərdim beşə tellərin.

Eyləyibdi nahaq qanı,
Canında qalmayıb canı.

Yazıq Nəcəf binəvanı
Salıbdı işə tellərin.

ÜSTÜNƏ

Sevdiyim çıxıb seyrana,
Al geyinib ağ üstünə.
Tellərinə çəkib şana,
Töküb ay qabaq üstünə.

Sən mana qoca deyirsən,
Elə bil, qəddim əyirsən.
Sinəmə dünyən qoyursan,
Dağ çəkirsən dağ üstünə.

Açılmır könlüm qubarı,
Artıb canımın azarı.
Bir Nəcəfi dindir barı,
Al dodaq-dodaq üstünə.

YALVARA-YALVARA

Bülbüllər dolanar bağı
Gülə yalvara-yalvara.
Məcnun gözəldi bulağı
İlə yalvara-yalvara.

Kimse yoxdu, kəsə yanıq,
Dostum, nə də tanıyanım.
Qürbət eldə çıxır canım
Belə, yalvara-yalvara.

Olanda gözümdən iraq,
Nəcəfi öldürür fəraq.
Zülf içində gəzir daraq,
Telə yalvara-yalvara.

YAR GƏLMİR

Dost bağında güllər açdı,
Novbahar oldu, yar gəlmir.
Gəldi neçə fəsil keçdi,
Dağlar qar oldu, yar gəlmir.

Ürəyim onda qalıbdı,
Həsrəti canım alıbdı,
Gözüm kökü saralıbdı,
Ömür yarı oldu, yar gəlmir

Pirlər piri, yetiş dada!
Dəstindən içmişəm bada.
Nəcəf yardan düşdü cüda,
Günü zar oldu, yar gəlmir.

YOXDU

Xəstə düşdüm qürbət eldə,
Sorub dərdim bilən yoxdu.
Baş yastıqda, gözüm yolda,
Bir yanıma gələn yoxdu.

Əl üzmüşəm bu dünyadan,
Səbəbini bilməm nədən.
Bir bölük obadan, eldən
Məni yada salan yoxdu.

Kəmtaleyəm əzəl başdan,
Seçilmişəm taydan, tuşdan.
Nəcəfəm, qohum-qardaşdan
İncimişəm, yalan yoxdu.

DİVANİLƏR

BAX

Sən şeyirdsən, bir ustaddan
Dərsini al, sözə bax.
Qəbul eylə dediyimi,
Nəsyət olsun sizə, bax.
Yəqin bil ki, el içində
Dolanmaq asan deyil;
Aşıqlıq ağır sənətdi,
Sanmagınan məzə, bax.

Öz-özünə mənəm deyib,
İtirməynən sərini;
Məndən sənə müştəri olmaz,
Axtar, tap müştərini.
Əbəs yerə pərvazlanıb,
Yandırmaynan pərini;
Pərvana olub ataşa,
Vurma özünü közə, bax.

İsmimdi Aşıq Nəcəf,
El içində sadəyəm;
Aləm bilir, eşq əhliyəm,
Haqdan dolu badəyəm.
Sağalmazsan, tutsam səni
Bir qurtarmaz qadayam;
Fəhmin olsun, kənar dolan,
Toxanmaynan bizə, bax.

ÇƏP

Sən aşıqsan, saz çalırsan,
Çəp oxuyub, çalma çəp.
Məndən sənə nəsyət olsun,

Çəp danışib, gülmə çəp.
Həqiqətdən kəlmə söylə,
Eşidən əhsən desin;
Dinəndə çəp sual verib,
Cavabını alma çəp.

Əzbərimdi leyli-nəhar
Ərənlərin sərvəri;
Xizr ilə ruhana girdi,
Gəzdirdi bəhrü bəri.
Sən ki, bir qəvvəs deyilsən,
Dolanma nəhrələri;
İşin nədi dəryalarla,
Dərinlərə dalma çəp.

Nəcəf ilə danışanda,
Həqiqətdən kəlmə kəs.
Təriqətdən söz açmağa
Hər zaman göstər həvəs.
Şəriəti yaxşı öyrən,
Zəhmətin olmaz əbəs;
Mə'rfət hər kəsə görəkdi,
Bu elm ilə olma çəp.

DANIŞAQ

Cavan aşıq, al sazını,
Gəl, məclisdən danışaq;
Çal, oxuyaq "Baş divanı",
Biz təcnisdən danışaq;
Həqiqətdən kəlmə kəsək,
Xalqa mətləb qandıraq;
Nitqə kələk, zəban açaq,
Deyək dastan, danışaq.

Layiq deyil, özgəsinin
Arxasınca söz deyək;
Hər bir kəsin nöqsanını

Duraq üz bəüz deyək.
Ataların misalıdı:
Əyri oturaq, düz deyək;
Nə yarayar, nə yaraşar
Altdan-üstədən danışaq.

Möhkəm tutaq doğru yolu,
Nə yanılaq, nə azaq;
Sərimiz salamat olar,
Əyridən olsaq uzaq.
Namərdi məzəmmət edək,
Mərdlərə tərif yazaq;
Nə xainin adın çəkək,
Nə xəbisdən danışaq.

Fəhm elə, diqqət yetir
Könlüm təmənnasına;
Əzəl gündən sığınmışam
Mərdlərin mövlasına.
Nəcəf deyər, nəzər yetir
Xəstə könlüm yasına;
Mən bir dərdə dava qılan
Biz o kəsdən danışaq.

DURUR

Sidq-dillə sığındığım
Qadiri-sübhan durur.
Dar günümdə dada yetən
Ol Şahi-mərdan durur.
Həqiqətə aç zəbanı,
Ver sualı, al cavab;
Bir suala yüz cavabım
Hazırdı, ə'yan durur.

Dəli könlüm havalanır,
Gahdan bəzircan olur;
Gah geyinir zər-zibanı,

Gahdan da üryan olur.
Nakəs adam gen günündə
Sənle canhacan olur;
Dar günündə kəc dolanır,
Yan gəzir, pünhan durur.

Müxənnətə bel bağlamaq
Dünyada əfsanədi.
Hərcayıya dəlil demək
Çölə, biyabanədi.
Yazıq Nəcəf dərd əhlidi,
Bilmə ki, divanədi;
Müddətdi, qəm dəryasına
Olub gəştiban, durur.

ƏLİ

Xudam səni xələq eləyib
Ad verib "aslan", Əli!
Şə'ninə tərif yazılıb,
Bağlanıb dastan, Əli!
Dar günümdə, dad eylərəm,
Sən yetiş imdadıma;
Kərəm eylə, qurtar məni
Sən bu hərasdan, Əli!

Gecə-gündüz zikr eyləyib,
Səni salan yadına,
Mətləb alar, mətəl qalmaz,
Tez yetər muradına.
Cəmi darda qalanların
Yetişənsən dadına;
İbrahimə sən eylədin
Narı gülüstan, Əli!

Öz nurundan xələq eyləyib,
Haqq sənə "şirim" deyib;
Mələkələr nitqə gəlib,

“Əhsən!” “Afərin!” deyib,
Mö'minlər damənin tutub,
Sidq ilə "pirim" deyib;
Əlin üzmez məhşər günü
Sən kimi dostdan, Əli!

Mahalımdı Göyçə eli,
Nəcəfdi adım mənim;
Yüksəlib ərşi-ə'laya
Ahü fəryadım mənim.
Lütf eylə, ay kərəm kanı,
Sən ver muradım mənim;
Qəlbimi qaradan çıxart,
Könlümü yasdan, Əli!

GƏL

Dəli könül, qafil olma,
Sığın kirdigara, gəl;
Aləmləri xəlq eyləyən
Bir pərvərdigara, gəl.
Leyli-nəhar zikr eylə
Həsən-Hüseyn babasın;
Aldanma dünya malına,
Olma üzü qara, gəl.

Yaranmışlar öləcəkdi,
Hərənin bir vaxtı var;
Sorğu-sual, Puli-Sirat
Qabağında haqdı, var.
Xaliq özü divan qurar,
Ədalət bir taxtı var;
Seçərlər çox günahkarı,
Yandırarlar nara, gəl.

Axtarır həsrət gözüm,
Şiri-yazdan hardadı?
Açılmır xəstə könlüm,

Qüssə, qəm-qubardadı.
Yet dada, Şahi-Qəşəmşəm,
Yazıq Nəcəf dardadı;
Kərəm eylə, tut dəstindən,
Çıxart bir kənara, gəl.

GƏL

Əgər mərd sə, bu meydana
Saz götür, mərdana gəl.
Həqiqətdən kəlmə kəsək,
Danış, xoş zəbana gəl.
Mə'rifətlə məclis apar,
Görənlər əhsən desin;
Hərcayıyla aşna olma,
Sırr vermə nadana, gəl.

Səhrayısən, sərın gözdir
Qeyrətinən, arınan;
Sərrafısən, aç mətahın,
Sərf et xiridarınan.
Sən ki ovçu deyilsən,
İşin nədi marınan?
Sarsaqlayıb, sayaqlayıb,
Danışma əfsana, gəl.

Göyçəli Aşiq Nəcəfəm,
Aşkar edim elimi;
Məşhurdu əsli-nəslim,
Aləm bilir halımı;
Bir ləhzədə nitqə gəlib,
Açar olsam dilimi,
Ünüm yetər Alosmana,
Səs sallam cahana, gəl.

GƏLMƏDİ

Nə müddətə, və'də verdi,
Getdi, canan gəlmədi;

Həsrətindən nalə çəkdim,
Oldum giryan, gəlmədi.
Gözlədim yollarını,
Zarü heyran, müntəzir;
Uydu əğyarın sözüne,
Dolandı yan, gəlmədi.

Ay ağalar, dərd canımı
Yandırdı səqər kimi;
Huş dağılıb, aqlım çayıb,
Olmuşam sərsər kimi.
Təbim təlatümə gəlir,
Coşur bəhrü bər kimi;
Üzərində gərmiş üçün
Bir gəştiban gəlmədi.

Mən Nəcəfəm, dərd əlindən
Leyli-nəhar ağlaram;
Qalmayıb canda dəyanət,
Səbrü qərar, ağlaram.
Ölənədək göz yaşımı
Eləyib car, ağlaram;
Əydi cavan qamətimi,
Getdi İman, gəlmədi.

QIRMIZI

Bir ilahi yer üzünə
Verdi fərman qırmızı;
Abu ataş, xaku baddan
Yapdı insan qırmızı;
Mələkələr dəstə-dəstə
Səcdə qıldı onlara;
Baş əymədi Mələk Təvus,
Oldu Şeytan, qırmızı.

Adəmlə Həvva ananı
Ol behiştə atdılar;

Gəzdirdilər hər bir yanı,
Buğdanı görsətdilər:
"Yemək olmaz!" deyib onu
Çox tərbiyə etdilər;
Yedi Həvva, Adəm Ata,
Oldu peşman, qırmızı.

Uydular şeytan felinə,
Haqqa yalan satdılar;
İlahidən hökm olundu,
Onları ordan atdılar;
Nəcəf deyər, axır, onlar
Bir-biriylə yatdılar;
Həvva Ana bir yüz səksən
Doğdu oğlan, qırmızı

LAYİQ DEYİL

Öz dostundan sınaq könül,
Bitməyin layiq deyil;
Qədirbilməz kölgəsində
Yatmağın layiq deyil.
Bir səməndi saxlayasan,
Ondan bədöy çıxmasa,
Onu dosta tərif edib,
Satmağın layiq deyil.

Bir qətrə sudan yaranıb
Bu cahana gələnələr;
Dolanıb yaxşı-yamanı,
Xeyir-şərin bilənələr.
Bir ustada qulluq edib,
Ondan dərslər alanlar,
Təklif olmamış məclisə
Getməyin layiq deyil.

Nəcəf deyər, et yaxşılıq,
Yoldaş olma pislilik;

Dərdin demə dərdbilməzə,
Dərman olmaz xəstəyə.
Bir yerə ki varid oldun
Hamı səni istəyə,
O məclisə acı söhbət
Qatmağın layiq deyil.

OLA

Şövq ilə meydana girməm,
İstərəm mərdan ola;
Sualıma cavab verən
Doğru bir insan ola.
Mə'rifətdən kəlmə kəsib,
Həqiqətdən söylərəm;
Kəlmələrə "bəli" deyib,
Huş verib, qanan ola.

Aşıqlıqda öz yerim var,
Şairlikdən halıyam;
Təcnis, təxmis cəm etmişəm,
Divanidən doluyam;
Kamil ustad xidmətçisi,
Şahi-Mərdan quluyam;
Təkəbbürə baş əymərəm,
Əgər ki, sultan ola.

Aşıq Nəcəf həcv-hədyan
Danışmağa ar elər.
Qohum-qardaş ayrılığı,
Gen dünyanı dar elər.
Hər ləhzədə xəstə könlüm
Neçə xam xəyal elər;
Yet dada Şahi-Qəşəmşəm,
Qoyma pərişan ola.

OLMASA

Səyyad olan seyrə çıxmaz
Şövqi-şikar olmasa;
Xədəngin çəkməz kamana,
Ovu aşkar olmasa.
Kamil səyyad cəhd eləyər,
Kəsər ov bərəsini;
Ovunu əldən buraxmaz
Ovu bikar olmasa.

İstəyirsən bir mərd ilə
Dost olasan aşkara;
Əvvəlcə qəlbini onun
Dərdindən axtar, ara.
Hərcayıyla aşna olma,
Çək özünü kənara;
Elə dost nəyə gərəkdİ,
Dar gündə yar olmasa.

Gəl, biçərə Nəcəf dərdin
Söylə bir əhli-dilə;
Huş-guş ilə qulaq verə,
Bəlkə, çarasın bilə.
Çarx dolanıb, iqbal yatıb,
İş düşəndə müşgülə,
Özgədən düyün açılmaz,
Özündə kar olmasa.

PƏRVƏRDİGAR

Altı gündə xəlv elədi
Dünyanı pərvərdigar;
Abu ataş, xaku baddan
İnsanı pərvərdigar.
"Kaf" kun ilə qərar tutub
İnsü cinnü kainat;
"Fə" kun ilə qopardacaq
Tufanı pərvərdigar.

Leyli-nəhar zikrim sənsən
Ey kərimi-zülcəlal!
İnsü cinnü murü mələx
Hökmündədi bakamal.
Aldanma fani dünyaya,
Olma, dilim, kəcxəyal;
Mehrü mahla rövşən edib
Hər yanı pərvərdigar.

Adil Allah, ədalətsən,
Həm dilimdə carsan;
Xövf yoxdu xilqətində,
Haqq kirdigarsan;
Mürid, müdrik, mütəkəllim,
Hər zaman bidarsan;
Xilas eylə sən Nəcəfdən
Üsyanı, pərvərdigar.

VERİR

Həs-rət gözüm qürbət eldə
Yaş yerinə qan verir;
Sədrimdən atas qalxır,
Sərimə duman verir.
Tut o şəxsin ətəyindən
Aləmə imdad elər,
Mürdəni cana götürür,
Xəstəyə dərman verir.

Şahi-Mərdan Zülfüqarı
Çəkdi bəhri-sənginə,
Daş yarıldı, bir quş çıxdı,
Yarpaq almış ənginə.
Qafil olma bu fanidə,
Bax səlasil cənginə;
Bəxş eyləyir həm qatarı,
Sailə sərvan verir.

Gəl, biçərə Aşiq Nəcəf,
Berk tutma bu dünyanı;
Dünyalardan xərəcə alan
Hanı, İsgəndər hanı!?
Puç eylədi Süleymanı
Xosrovu, həm Xaqanı;
Şairlər dastan bağlayıb,
Tarixlər nişan verir.

MÜXƏMMƏSLƏR

ÇIXDI YENƏ

Naqafil qarşımıza
Bir canalan çıxdı yenə;
"Dağıtdı ömrüm qəfləsin",
Saldı talan, çıxdı yenə;
Şahmar kimi gərdən çəkib,
Adam çalan çıxdı yenə;
Mənim kimi füqəranı
Dərdə salan çıxdı yenə.

Gələndə məclisimə,
Gözünə gözüm sataşdı.
Dərya kimi dalğalandı,
Eşqin bəhri coşub daşdı;
Can getdi, cəsəd qaldı,
Dərdü qəmim həddən aşdı;
İnanın sözlərimə,
Yoxdu yalan, çıxdı yenə.

Nəcəfəm istəmərəm,
Haqqı qoyum, şər danışım;
Tə'rif etməyə özümdə
Görmürəm hünər, danışım;
Qorxuram, nitqə gəlim,
Dəli, dəngəsər danışım;
Dinmək olmaz, huşum çaşdı,
Ağlım başdan çıxdı yenə.

DOLANIR

Bugünkü məclisimdə
Gəzib, bir insan dolanır;
Qaş qara, gözlər ala,
Kirpiyi peykan dolanır;
Gözəllikdə yoxdu tayı,

Yusif-Kən'an dolanır,
Xəstələrə şəfa verən
Həkim-Loğman dolanır

Fəhm elə, dəqiq ilə
Bax qaşının qarasına;
Qolunda qolbağına,
Guşunda güşvarasına;
Görənlər camalını
Bənzədər ay parasına;
Çoxları qamətinə
Olubdu heyran, dolanır.

Nəcəf deyər, çox gəzmişəm,
Belə bir can görməmişəm;
Alın ayna, camalı gül,
Qaş kaman görməmişəm;
Bu sifətdə, bu simada
Yərdə insan görməmişəm;
Elə bil, behiştədən gəlib
Huriyü qılman dolanır

DÜNYADI BU

Eşidin, ay camaat,
Bilin, yalan dünyadı bu;
İsgəndəri, Süleymanı
Yola salan dünyadı bu;
Zəhmət ilə yığdığını
Əldən alan dünyadı bu;
Adəmdən Xatəmədək
Kimə qalan dünyadı bu!?

Ürəkdən bel bağlayıb,
Bunu dost bilməyin, adı!
Nə qədər dostluq edəsən,
Biləmməzsən fikri nədi.
Nə qohum-qardaş tanıyır,

Nə aşnanı, nə də yadı;
Hamıya pislik eləyib,
Zərbə çalan dünyadı bu.

Əvvəl, onu dost biləni
İnandırır, al eləyir;
Dediyində duran deyil,
Gündə yüz xəyal eləyir
O qədər şirin görünür,
Özünü ona bal eləyir;
Müxtəsəri, aqibəti
Zəhər olan dünyadı bu.

Aşiq Nəcəf, kim deyər ki,
Bunda bir insan qalacaq!?
Nə dövlət, nə həşəmət,
Nə qurğu-dövran qalacaq!?
Axırında, bircə özü,
Bircə də şeytan qalacaq;
Bəlkə, yüz yol boşalıbdı,
Yüz bir dolan dünyadı bu.

GƏLİNƏ

Canımı qurban elərəm
Gözləri göyçək gəlinə;
Boy uca, gərdən mina,
Top qarabirək gəlinə;
Başında tirmə şalı,
Əynində ipək gəlinə;
Yaranmışdı yoxdu tayı,
Yer üzündə tək gəlinə.

Baxmışam diqqət ilə,
Buxaqında bir xalı var
Şirin ləhcə, xoş dili,
Sanki, ləbinin balı var;
Mə'rifəti, qanacağı,

Ağlı, huşu, kamalı var;
Ağzına yaşmaq alıb,
Yaraşır örpək gəlinə;

Gəzmişəm, gərməmişəm
Onun kimi gözəl xasın;
Qəvvas olub girməm,
Boylaram eşqin dəryasın.
Nəcəfəm of demərəm,
Alaram dərdü qadasın;
Gözəllər sərdarıdı,
Eyləməyin şək gəlinə;

GÖRMÜŞƏM

Bu günkü səfərimdə
Təzə bir cavan görmüşəm.
Əyləşib taxt üstündə,
Buyurub fərman, görmüşəm.
Mələklər sərdarıdı,
Gözəllərə xan görmüşəm;
Əsldə mələkədi,
Nəsildə insan görmüşəm;
Xəstələrə şəfa verir,
Mürdələrə can görmüşəm.

Yazıq canım oda yanır,
Eşqinin ataşındadı;
Özü kamil, yaşı cavan,
On dörd-on beş yaşındadı;
Gərdəndə qızıl hamayıl,
Güşvaralar guşındadı;
Yanağına gül yapışıb,
Sürmə gözü qaşındadı;
Görənlər hamı çəkir
Əlindən aman, görmüşəm.

Geyinib qamətinə
Ağ üstündən al yaraşır;

Ləblərinə qənd əzilib,
Zənəxtana xal yaraşır;
Düzülüb qüdrətindən
Dahanına lə'li yaraşır;
Eyləsə Aşiq Nəcəfi
Xidmətində qul, yaraşır;
Canımı layiq ona
Verməyə qurban görmüşəm.

GÖZƏLƏ

"Canımı qurban elərəm"
Naz ilə gələn gözələ;
Oynadıb qaşlarını,
Gözündən gülən gözələ.
Görənlər hamı deyir:
"Afərin", "əhsən" gözələ;
Nə danım, daldalayım,
Vurulmuşam mən gözələ.

Fəhm elə diqət ilə
Qaşlarının tağına bax.
Düzübdü gərdəninə
Qızıl, boyunbağına bax.
O Leylidi, mənəm Məcnun,
Gəl, sinəmin dağına bax;
Ləbləri şəhd-şəkər,
Xəstəyə dərman gözələ.

Əyləşib taxt üstündə,
O eyləyər divanımı;
Zalım gəlmir bir insafa,
Tökür nahaqdan qanımı.
Eylərəm, layiq bilsə,
Mən ona qurban canımı;
Gözləri qövsi-qüzeh,
Qaşları kaman gözələ.

Dolanmışam hər bir yanı,
Bir yanı Qazax, Qarabağ;
Heç yerdə gözəl yoxdu
Onun kimi durmasayaq.
Allah bir vəsilə salsın,
Biz yanına qədəm qoyaq;
Götürüm sədəfli sazi,
Bağlayım dastan gözələ.

Gözüm gördü mah camalın,
Dərdü qəmim həddən aşdı;
Gözmişəm, görməmişəm
Onun kimi qələmqaşlı.
Mahalı Kəlbəcərdi,
Kəndi isə Sarıdaşdı;
Nəcəfəm, tə'rif deyirəm
O ismi Yamən gözələ.

GÖZÜNƏ

Gözəlim, icazə ver,
Bağlayım dastan gözüne.
Yaradan zinət vurub
Özü bərqəsdən gözüne;
Ağ üstədən qara çəkib
Altdan, həm üstədən gözüne;
Canımı qurban elərəm
Sənin o məstan gözüne.

Xilqət özü xəlq eləyib
Səni gözəllər sərvəri;
Gözmişəm, görməmişəm,
Dolanmışam hər bir yeri;
Şahtaxtı, Şəril, Naxçıvan
Ola bilməz bərabəri;
Qurban olsun İrəvan,
Küllü-Hayıstan gözüne.

Təbiət xətti çəkib
Hilal qaşa, ay qabağa.
Gör, necə zinət verir
Zənəxdanın gül yanağa.
Ağdaş, Nuxa, Vartaşen
Cəmisi olsun sadağa,
Zakatala, Mahacqala,
Yeddi Dağıstan gözüne.

Tovuz kimi cilvələnilib,
Çəkəndə gərdən, qorxuram;
Geyinib al qumaşı,
Gəzəndə hərdən, qorxuram;
Nəcəf deyər, yalan yoxdu,
Mən bu güzərdən qorxuram;
Naqafil xəta dəyə
Düşmandan, dastan gözüne.

QARIYA

Bugünkü səfərimdə
Ürcəh oldum bir qarıya:
Gözü göy, rəngi sarı,
Çox nevənd, kifir qarıya.
Qancıx kimi mırıldayan,
Boynunda zəncir qarıya;
Şeytan deyir: silmə götür,
Ölənədək vur qarıya.

Yığılın, ay həzarat,
Qarıya nasağ eləyin;
Bağlayın dalda yerə,
Zəncirini sağ eləyin;
Çıxardın ölkəmizdən,
Siz bunu uzağ eləyin;
Amandı, çarə qılın,
Çəkin bir fikir qarıya.

Mən burdan gələn deyildim,
Nədənsə, güzərim düşdü.
Ağayar gerdə qalmışdı,
Elə ki, gəldi yetişdi,
Vəziyyətdən halı oldu,
Öyrəndi ki, bu nə işdi;
Xeyli məzəmmət elədi,
Göstərmədi zor qarıya.

Qarı yönəldi silaha,
Əlinə keçdi axtafa;
Yeridim qabağına:
Ay qarı, gəl bir insafa;
Öldürmə Ağayarı,
Bağışla Aşıq Nəcəfə;
Aşıq Pənəh fənd tərpendi,
Heç vermədi sur qarıya.

QIRMIZI

Ay gözəl, gəl dolanaq,
Seyr edək bağı qırmızı.
Bir axşam, bir də səhər,
Günortacağı qırmızı.
Göz görüb, könül sevib
Gülgəz yanağı, qırmızı.
Xəstəyəm, ver ağzıma
Əmim dodağı, qırmızı.

Dərdini daldalama,
Dərdü qəmim həddən aşır;
Bəhr tək dalğa vurur,
Qaynayır, dərya tək daşır.
Fəhm edin diqqət ilə,
Görün, necə xub yaraşır;
Geyinib qamətinə
Ağ üstədən ağ, qırmızı.

Belə gözəl Alosmanda,
Siz bilin, İranda da yox;
Hayıstan, nə Gürcüstan,
Bu Azərbaycanca da yox;
Şəki, Şirvan, Şamaxı,
Küllü-Dağıstandma da yox;
Gəzmişəm, görmüşəm,
Edib sorağı qırmızı.

Alnına baxan kimsə
Ağlı çasır, zayıf olur;
Qaşları canlar alır,
Fəhmi sərsaqayıl olur;
Qəddini, qamətini
Görən necə mayıl olur;
Açılıb lələ kimi
Billur buxaqı qırmızı.

Gəzmişəm, hər bir yanı,
Belə bir can görməmişəm;
Aşkara, yer üzündə
Bu cür insan görməmişəm.
Sözlərim həqiqətdi,
Eşit, inan, görməmişəm;
Nəcəfəm, sinəm üstə
Çəkibdi dağı qırmızı.

SUMAYA

Xudam səni xəlq eləyib
Gözəllərə xan, Sumaya!
Ya hurisən, ya pərisən,
Ya da ki qılman, Sumaya!
Ləblərin şəhdi-şəkər,
Xəstəyə dərman, Sumaya!
Üzün görən məcnun olur,
Əlindən aman, Sumaya!

Yön çevir, bu gözəlin
Yanağının alına bax;
Dahanında Abi-həyat,
Ləblərinin balına bax;
Fəhm elə, diqqət ilə
Zənəxdanın xalına bax;
Cəllad olub, canım alır
Bu qaşı kaman Sumaya.

Ay gözəl, camalımı
Görən kimsə candan olar;
Dərdindən xəstə düşər,
Dərmanı ha yandan olar?!
Ya Fərhad, ya da Kərəm,
Ya Şeyx Sən'andan olar;
Unudar din-imanı,
Bilməz yol-ərkan, Sumaya!

Harda var belə gözəl,
Canına canım sadağa;
Görəni divanə edər,
Məcnun kimi salar dağa.
Aşıqlar tə'rif eyləyər,
Yoxdu dilinə qadağa;
Gedəndə hansı yana,
Söylər hər zaman, Sumaya!

Ay Nəcəf, diqqət ilə
Bu gözəl qaşına bax;
Düzülüb dahana inci,
Mərcan kimi dişinə bax;
Süzgün baxış canım alır,
Bu zalımın işinə bax;
Hər görəndə, sanki, verir
Qətlimə fərman Sumaya.

DEYİŞMƏLƏR

QIZLA DEYİŞMƏ

I

QIZ

Dolanıb zimistan, gəlibdi bahar,
İndi bizim yerin iş və'dəsidi.
Girmə, gədiklərdən əriyibdi qar,
Ellərin yaylağa köç və'dəsidi.

Nəcəf

Hələ tezdi, çıxmaq olmaz yaylağa,
Havalər soyuqdu, qış və'dəsidi.
Naşı səyyad nahaq gedir ovlağa,
Ov keçib bərədən, boş və'dəsidi.

QIZ

Bir dərdə düşmüşəm, yoxdu dərmanı,
Od tutar bədənim, alışar, yanı.
Sevərsən Allahu, dindirmə məni,
Görürsən dərdimin beş və'dəsidi.

Nəcəf

Dünyanın vəfasın yaxşı bilirəm,
Bir gün yaranmışam, bir gün ölüərəm.
Oynayıram, danışırım, gülürəm,
Halımın bir bala xoş və'dəsidi.

QIZ

Bir şərbət içmişəm, ağzım ağıdı,
Sinəmə çəkilən hicran dağıdı.
Bizim yerin çox səfali çağıdı,
Demirsən işrətin, heç, və'dəsidi.

Nəcəf

Nəcəf deyər, sən qarşıma işimə,
Hay-küy salıb, eli yığma başıma.

Briqadirin səsi gəlmir guşuma,
Bir az qulağımın dinc və'dəsidi.

QIZLA DEYİŞMƏ

II

QIZ

Ey qərib cavanım, əziz mehmanım,
Zəhmət çəkib, bu diyara gəlibsən.
Sən gələnlərə yollara qurbandı canım,
Salıb özün boran-qara, gəlibsən.

Nəcəf

Alagöz cananım, dinim, imanım,
Bağça bəsləyibsən, bara gəlmişəm.
Cəvahir xirdarım, gövhər misalım,
Sərrafiyam, xiridara gəlmişəm.

QIZ

Səyahət eyləsən güllü bağum var,
Gözəllər dəstəsi, xub yığnağım var.
Müsafir olarsan, ağ otağım var,
Əcəb çağa, xoş bazara gəlibsən.

Nəcəf

Çəkmişəm yolunda çox cövrü cəfa,
Uyma müxənnətə, cuğul kəzzafa.
Allahu sevərsən, bir gəl insafa,
Müştaqam qoynunda nara, gəlmişəm.

QIZ

Dindir Canalını şirin söz ilə,
Saz ilə, söhbətlə, xoş avaz ilə,
Saxlayaram səni işvə naz ilə,
Buraxmaram bir kənara gəlibsən.

Nəcəf

Soruş, sən Nəcəfin ərzi-halın bil,
Nə dərdin var, aşkar danış dilbədil.

Gözəl zəhmətini eyləyib qəbul,
Yanmağa ataşa, nara gəlmişəm.

QIZLA DEYİŞMƏ

III

QIZ

Dolanar zimistan, gələr nobahar,
Açılar bənövşə yaz buralarda.
Xoş gələr ruzigar, neysən olar car,
Çalxanar sonalar, qaz buralarda.

Nəcəf

İxtiyar səndədi, vəfah dilbər,
Az mənim canımı üz buralarda.
Əgər qəbul etsən, bircə ərziş var,
Dözə bilməzsəniz siz buralarda.

QIZ

Bu mə'lul könlümü yandırma nara,
Hərcayı sözüylə sən kəsmə ara.
Bir saat gözümdən getmə kənara,
Gey, sallan yanımda, göz buralarda.

Nəcəf

Səni xəlq eyləyib kərəmin kanı,
Alıb gözəlliyin, olubsan qəni.
O qaşu göz ilə öldürmə məni,
Qoyma sinəm üstə köz buralarda.

QIZ

İsmim xəbər alsan, "kaf", "lam"dı, "cim"di,
"Cim", "lam", beş hərf ilə, gör, adım kimdi.
Qəddim əyilibdi, qamətüm xəmdi,
Olubdu möhnətim yüz buralarda.

Nəcəf

Biçərə Nəcəfəm, yetmişəm cana,
Olmuşam dərindən dəli, divana.

Düşmüşəm səhraya, çöl biyabana,
Gəzirəm əlimdə saz buralarda.

SUMAYA İLƏ DEYİŞMƏ

I

Sumaya

Qulaq ver sözümə, ay çavan aşiq,
Eləmişəm bir xəyalı, gəzirəm.
Kədərli qəlbimə mənim yaraşiq
Özüm kimi bir qəm-xarı gəzirəm.

Nəcəf

Sən səyyad deyilsən, çıxma səhraya,
Dağlar dəmənində maralı gəzmə.
Salmaynan özünü belə qovğaya,
Heyifsən, bu qədər yaralı gəzmə.

Sumaya

Sübhü şəm çəkdiyim ahü fəqandı,
Bayqu tək məskənim çöl-biyabandı.
Arasan yükümü, lə'lü mərcandı,
Sərf eyləyən xiridarı gəzirəm.

Nəcəf

Alıb məktubunu, oxudum sözün,
Verirəm qiymətin, görməmiş üzün.
İndi baharındı, açılıb yazın,
Vaxt olar, yolların qar alı, gəzmə.

Sumaya

Oldum xəlq içində mən baxtı qara,
Bulunmaz mənim tək sinəsi yara.
Fələyin əlindən gəlmişəm zara,
Sumayayam, zarı-zarı gəzirəm.

Nəcəf

Eşit, qəbul eylə sən bu sözləri,
Bizi görənlərin əsir dizləri.

İstəyirsən, tanıyasan bizləri,
Dolanıb, Nəcəfdən aralı gözümə.

SUMAYA İLƏ DEYİŞMƏ

II

Nəcəf

Ayrılıq vaxtıdı, gəl halallaşacaq,
Könül pərvazlanıb dağa, sevdiyim!
Gəl əyləş, bir ləhzə deyək, danışacaq,
Olsun sana can sadağa, sevdiyim!

Sumaya

Ayrılıq adını tutma yanımda,
Ver dilinə sən qadağa, sevdiyim!
Sənin məhəbbətin mənim canımda
Yayılib, dönübdü yağa, sevdiyim!

Nəcəf

Yar gərək yarının dərđini bilə,
Ağlasa, gözünün yaşını silə.
Əndəlib könlünü veribdi gülə,
Onunçün dolanır bağa, sevdiyim!

Sumaya

Bir ləhzə gözümdən olanda kənar,
Könlümün sarayı olar tarimar,
Od tutar bədənim, alışar yanar,
Dərđim artıb dönər dağa, sevdiyim!

Nəcəf

Gözəl gərək ilqarında düz olsun,
Seyraqubun dərđi artsın, yüz olsun.
Nəcəf deyər, qoy, zımistan yaz olsun,
İlqar qoyaq biz yaylağa, sevdiyim!

Sumaya

Telli sazı ürəyimdə çalıbsan,
Aparıbsan, ixtiyarım alıbsan.

Sumayanı nəzərdənmi salıbsan?
Üz tutursan sola-sağa, sevdiyim!

SUMAYA İLƏ DEYİŞMƏ

III

Sumaya

A bimürvət, a nainsaf, a zalım,
Aparıb canımı yarı, gedirsən.
Çəkir həsrətini xəstə xəyalım,
Alıb əldən ixtiyarı, gedirsən.

Nəcəf

Vəfalı cananım, incimə məndən,
Salıb yada bir diyarı, gedirəm.
Bu qəmli xəyalım dönərmi səndən,
Salıbsan canıma narı, gedirəm.

Sumaya

Sən ocaqzadəsən, yaxşı bilirəm,
Ağlayıram, çətin-çətin güllürəm.
Mən ki sənin həsrətindən ölüürəm,
Tut əlimdən bircə, barı gedirsən.

Nəcəf

Təqdiri-qəzanın budu qərarı,
Heç qoymur yarına yetirsin yarı.
Öluncə unutmam sən tək dilbarı,
Sana verib düz ilqarı, gedirəm.

Sumaya

Nə demişəm, incimisən sözümdən!?
İstəmirəm, ayrılasan gözümdən.
Bir cüt busə lütf eylərəm üzümdən,
Sumayadan al nubarı, gedirsən.

Nəcəf

Nəcəf deyər, mən dərđini bilirəm,
Həsrətindən saralıram, soluram.

Dolanaram, tezlik ilə gələrim,
Zikr eləyib girdigarı, gedirəm.

XALİDƏ İLƏ DEYİŞMƏ

I

Xalidə

Qəzami qəhr edib, qədərmi yazıb,
Dolandırıb, bu zamana gəlibsən.
Həyatdan əl üzüb, sağlıqdan bezib,
Qəsd eləyib şirin cana, gəlibsən.

Nəcəf

Əvvəl, ibtidadan demişəm "bəli",
Ana bədənində cana gələndə.
Allahü Məhəmməd, – söylədim, – Əli,
Qədəm qoyub bu cahana gələndə.

Xalidə

Nə möhkəm tutubsan sən mövhumatdan,
Allahdan, Əlidən və Məhəmməddən?
Qədim ən'ənədən köhnə adətdən,
Göstər mənə bir nişana, gəlibsən.

Nəcəf

Bir qətrə mə'nidən xəlvə olub hamı,
Təqdiri-qüdrətin budur nizamı.
Budü, yaxınlaşıb bahar bayramı,
Göstərərəm sən zənana, gələndə.

Xalidə

Xalidə xanımın gəl davasına,
Dayanmaz şir, pələng, bil, davasına.
Düşübsən kərgədan, fil davasına,
Bələnərsən qızıl qana, gəlibsən.

Nəcəf

Cəngdə çox uzun dil lazım deyil,
Kərgədan, şir, pələng, fil lazım deyil.
Nəcəfə dövlətü mal lazım deyil,
Mail olub sən cavana, gələndə.

XALİDƏ İLƏ DEYİŞMƏ

II

Xalidə

Dəginən, aşığısan, yoxsa ki xəstə,
Söylə görüm, nə xəyala gəlibsən.
Nitqə gəl, zəban aç sən asta-asta,
Nə səbəbdən bu mahala gəlibsən?

Nəcəf

Qəzanın qədəri, çarxın gərdişi
Salıb məni gör, nə hala, gəlmişəm?
Məcnunam, dolannam dağ ilə daşı,
Leyli deyib, çox zavala gəlmişəm.

Xalidə

Sonalar maildi siyah telimə,
Qumrular heyrandı şirin dilimə.
Əcəb gəldi, yaxan keçdi əlimə,
Sallam səni qeyri hala, gəlibsən.

Nəcəf

Bu qədər ucalıb, həddini aşma,
Sərhəd qoy sözüne, dolaşib, çəşmə.
Ağlın olsun, hər yetənə dolaşma,
Zənburam, ləbində bala gəlmişəm.

Xalidə

Adım Xalidədi, elim – Lənkəran,
Olmayıbdı mənə rubəru duran.
Bəndə salsam, olmaz səni qurtaran,
Döndərrəm dili lala, gəlibsən.

Nəcəf

Əslim Göyçəlidi, öz adım – Nəcəf,
Əmim Ələsgərdi, bilirsən əcəb.
Sən gəl mənim ilə olma belə çəp,
Düzəldərəm səni yola, gəlmişəm.

MOLLA MURADLA DEYİŞMƏ

Molla Murad

Məndən salam olsun, ay cavan aşiq,
Səbəb nədir, sən buraya gəlibsən?
De görüm, nəzmində varmı yaraşiq,
Pərvazlanıb nə havaya, gəlibsənö?

Aşiq Nəcəf

Al cavabın verim, ay duran alim,
Sığınmışam Mürtezaya, gəlmişəm.
Mürği-ruhum ondan getmir uzağa,
Aşiq olub bir sonaya, gəlmişəm.

Molla Murad

Açıq danış, qoy, mən bilim halını,
İtirmə ağlını, huş-kamalını.
Yoxsa, sənin bağladaram qolunu,
Döndərrəm göz yaşın çaya, gəlibsən!

Aşiq Nəcəf

Danışmaqla, baş tapmazsan halımdan,
Yar yolunda mən qorxmaram ölümədən.
Mərdlərin mövlası tutub qolumdan,
Sahibdi üstümə saya, gəlmişəm.

Molla Murad

Dolubdu sərinə bu nə sevdadı?!
İndi tanıyarsan Molla Muradı.
Ah edib, əlimdən çəkərsən dadı,
Döndərrəm qəddini yaya, gəlibsən!

Aşiq Nəcəf

Sən, gəl, Nəcəf ilə çəkməynən bəhsi,
Dolubdu sərinə eşqin havası.
Sidq ilə çağırram qolsuz Abbası,
Cavab verirəm sən gədaya, gəlmişəm.

AŞIQ TALIBLA DEYİŞMƏ

Aşiq Nəcəf

Ay Talib, müştəriyəm
Sənin Gülcəmal bacına.
Boy uca, gərdən mina,
Əcəb qəddi-dal bacına.
Başında herat kalağay,
Ağ üzündə xal bacına.
Ay qabaq, billur buxaq,
Dodaqları bal bacına.
Gözləri dan ulduzu,
Qaşları hilal bacına.

Aşiq Talib

Ay Nəcəf, müştəriyəm
O sahib-kamal bacına.
Alaram, geydirərəm
Yaşıl üstədən al bacına.
Götürüb sazı deyərəm
Tə'rif dalbadal bacına.
Qolumu sallam boynuna,
Vermərəm macal bacına.
Əgər öldürsə, qanımlı
Elərəm halal bacına.

Aşiq Nəcəf

Göz görüb, könül sevib
Ağ üzündə tellərini.
Tərpədəndə canım alır
Tuti misal dillərini.
Həsrətindən Məcnun oldum,

Gəzdim Leyli çöllərini.
Sonralar məskən edib,
Üzər çeşmim göllərini.
Canımı qurban elərəm,
Layiq deyil mal bacına.

Aşiq Talib

Çox yaraşır qamətinə,
Şəkidən allam paltarı.
Füruzəqaşlı kəmər,
Qızıl qoşa sırğaları.
Tökülüb dal gördənə,
Çin-çin olubdu saçları.
Yığılın, toyun eyləyək,
Gəlsin qohum-qardaşları.
On beş qoyun, beş də iri
Ətlik verrəm mal bacına.

Aşiq Nəcəf

Ağlımı başımdan aldı,
Ey xudaya, nəydi gələn?!
Gördüyüm gözəllərin
Hamısından saydı gələn.
Yer üzündə yox əvəzi,
Mələklərə taydı gələn.
Şö'lə salır hər bir yana,
Sanasan ki, aydı gələn.
Cəm verib gözəlliyi
Höyyi-ləyazal bacına.

Aşiq Talib

Sallanıb yüz naz ilə
Hansı baxtavardı gələn?!
Titrəyir var əndamı,
Necə hamavardı gələn.
Qoynu əttar dükanı,
Məmələri nardı gələn.
Gözləri canım alır,

Kirpiyi şahmardı gələn.
Bu gözəllik ona qalmaz,
Baxsın əhli-hal bacına.

Aşiq Nəcəf

A bimürvət, həsrətindən
Düşdüm azara, bəsdimi?!
Leyli-nahar ah eləyib,
Gəlmişəm zara, bəsdimi?!
Artırdı dərdlərimi,
Yetdi hazara, bəsdimi?!
Axırda, Yusif kimi
Çıxdım bazara, bəsdimi?!
Al məni qul adına
Züleyxamisal bacına.

Aşiq Talib

Əslidən ötrü necə
Oda düşdü, yandı Kərəm.
İlahinin qurğusudu,
Qərar qoyub kani-kərəm.
Heç kəs çəkməz bu dərdi,
Yəqin bil ki, tək çəkərəm.
Leyli kimi və'də versə,
Məcnun kimi il gözlərəm.
Gəlməsə, qarğış elərəm,
Yetişər zaval bacına.

Aşiq Nəcəf

Qaşlarının təhərində
Var Qur'anda ayə, deyim.
Gözləri şəbahətədi
Nuri-təcəllaya, deyim.
Hüsnü tə'nə eyləyər,
Bil ki, Züleyxaya, deyim.
Nəcəfəm, leyli-nəhar
"Afərin" xudaya deyim.
Verib özü qüdrətindən
Bir belə cəlal bacına.

Aşiq Talib
Çağın, toyun eyləsin
Şəmsirlə kirvə Bəhmanı.
İslam ilə Məhəmmədi,
Şeyird Söyünlə Musanı.
Aşiq Avaqla Əsədi,
Söyünü, Mirzə, Qaranı.
Gəncə, Qazax, Qarabağ,
Tiflis, Bakı, İrəvanı;
Talibin toyun eyləyək,
Baxsın hər mahal bacına.

KİŞİ İLƏ ARVADIN DEYİŞMƏSİ

Kişi

Sən allah, bu qədər gəl eyləmə naz,
Dolanıb bu evə gələndə, arvad!
Allaha xoş gedər, dilin qurumaz,
Soruşub dərdimi biləndə, arvad!

Arvad

A kişi, görürəm, yan, baş atırsan,
Əlli üçüncü ilə çatandan bəri.
Dindirib nə desəm, xətrinə dəyir,
Bu il xəstələnib yatandan bəri.

Kişi

Öz həyatım qəti gəlmir xoşuma,
Baxıram yoldaşa, tayü tuşuma.
Elə bil ki, dünya qopur başıma,
Sən əysik danışıb güləndə, arvad!

Arvad

Özün də bilmirsən, nə təlaşdasan,
Uyubsan qəflətə, hələ duşdasan.
Pirani çağında ovda, quşdasan,
Filankəs buradan ötəndən bəri.

Kişi

Axı niyə inanırsan yalana?!
Az qalır ki, mənim ömrüm talana,
Yata bilməm, yorğan dönür ilana,
Keçmiş yadıma salanda, arvad!

Arvad

Azalıbdı aqlın, çoxalıb yaşın,
Unudubsan özün, itibdi başın.
Bilmirəm ki, nədi sənin təlaşın,
Yalanı gerçəyə qatandan bəri?

Kişi

İnsanam, ürəyim deyil ki daşdan,
Sənə söz vermişəm mən əzəl başdan.
Yalançı qohumdan, xain yoldaşdan
Hər nə eşidibsən, yalandı, arvad!

Arvad

Tərgidib uşağı, gəlmirsən evə,
Gözləyir yolunu noticə, nəvə.
Elə bil, başına gəlibdi hava,
Uşaq ətəyindən tutandan bəri.

Kişi

Biz bir-birdən nə incidik, nə küsdük,
Şən həyat keçirik, duz-çörək kəsdik.
Nəcəf deyər, bir yaxşılıq, bir pislik
İkisi dünyada qalandı, arvad!

QƏZƏLLƏR

DEDİM, EY DOST, MƏNİ SƏN DƏRDƏ DÜÇAR EYLƏMİSƏN

Dedim, ey dost, məni sən dərdə düçar eyləmişən,
Artırıb dərdü qəmim, canda həzar eyləmişən.

Göstərib gül camalı sən məni candan eləyib,
Yandırır atəşinə, cismimi nar eyləmişən.

Aşiqə bircə busə vermək üçün canın alıb,
Əl tutub, sövdə vurub, böylə bazar eyləmişən.

Xəstəyəm, ləblərini əmməyə yoxdur mərəmim,
Açıban sirlərimi, aləmə car eyləmişən.

Toxuyub taleyimi, gör, necə daşdan-daşa sən,
Bu ağ aləmdə mənim bəxtimi tar eyləmişən.

Dərdü qəm, möhnət ilə qəlbimdə bir qala yapıb,
Bərkidib dörd yanını, bürcü hasar eyləmişən.

Mən səndən incimişəm, gör, necə qanım qaralıb,
Tərgidib sən Nəcəfi, özgəni yar eyləmişən.

QOY, BAXIM DIQQƏT İLƏ, GETMƏ KƏNAR, GÖZLƏRİNƏ

Qoy, baxım diqqət ilə, getmə kənar, gözlərinə,
Görüb ayrı düşənin qəlbi yarar gözlərinə.

Yaradan gözlərini, gör, necə göyçək yaradıb,
Bir baxan dönər, dönər, bir də baxar gözlərinə.

Gözəlim, gözlərini göstərməyi və'd eləsən,
Çoxları görmək üçün ay, gün sanar, gözlərinə.

Aləmə şö'lə salan ərşdəki ol şəmsü qəmə
Baxmağa şərm eləyər, çox utanar, gözlərinə.

Həsretdi pərvanə könül, qoy, barı bir şövq eləsin,
Şə'm kimi şö'lə çəkən, misli-fənar gözlərinə.

Gör, necə hər görəni tez özünə cəlb eləyir,
Veribdi kani-kərəm böylə hünər gözlərinə.

Nəcəfəm, eşq əhliyəm, gözlərim arıfdı mənim,
Könlünün mətləbini baxsa, qanar, gözlərinə.

GÖYÇƏLİ AŞIQ NƏCƏF.

Bakı, "Səda" nəşriyyatı, 2000.

Kompüterdə yığdı:
Ruhəngiz Əfəndiyeva
Samirə Əlihüseynova

Korrektor:
Natig Abbasov

**Kompüter tərtibçisi və
texniki redaktoru:**
Baxşəli Süleymanov

Kağız formatı: 60/84 32/1

Mətbəə kağızı: №1

Həcmi: 202 səh.

Tirajı: 500

Qiyməti müqavilə ilə.